СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 4 СЕРПНЯ 2000 ЧИСЛО 31 VOL. CVII FRIDAY, AUGUST 4, 2000 No. 31

Звинувачення в утиску російської меншини – безпідставні

Заява Інформаційного управління Верховної Ради України

КИЇВ. – Проявом втручання у внутрішні справи суверенної держави можна розцінити заяву Державної Думи Російської Федерації від 19 липня, в якій вона виступила зі звинуваченнями у порушенні прав російської національної меншини, дискримінації та утисках російської мови в Україні. Інформаційне управління Верховної Ради, оприлюднило заяву, де наголошується, що "безпідставні звинувачення і відверті фальсифікації є далеко не найкращим способом вирішення питань у делікатній і життєво важливій сфері забезпечення культурно-мовних потреб української та російської національних меншин в обох країнах". Не можна називати "рецидивом політики расової дискримінації" забезпечення українською владою своїм громадянам "невід'ємного і природного права" користуватися рідною мовою, зазначається у заяві. Інформаційне управління ВР наголошує, що світ визнає за Україною послідовне дотримання своїх зобов'язань щодо забезпечення міжнародних стандартів у сфері прав і основних свобод, у тому числі й перед Радою Европи.

Заяви російських державних органів та посадових осіб щодо дискримінації російської мови в Україні є однією із форм тиску на нашу державу і мають політичний характер, зазначив віце-прем'єр-міністер України з гуманітарних питань Микола Жулинський. Водночас він висловив припущення, що подібні дії російської сторони мають на меті відвернути увагу громадськости від подій у Чечні. Віце-прем'єр підкреслив, що питання, які порушує російська сторона, не мають жодних підстав і є внутрішніми справами України. Він закликав у даній ситуації не вдаватися до взаємних звинувачень, а йти на діалог. За словами М. Жулинського, без утвердження української мови як державної і як мови міжнаціонального спілкування в Україні, а також максимального забезпечення прав національних меншин, він не бачить перспективи подальшого розвитку. Інформаційний простір України, на його думку, повинен бути національним. У зв'язку з цим мовна проблема ускладнює українсько-російські взаємини.

Представники декількох політичних партій і громадських організацій України (серед них – Народний Рух, Українська національна консервативна партія, „Просвіта" та ін.) вимагають оголосити персоною „нон-ґрата" посла Росії в Україні Івана Абоїмова. Цю вимогу спричинила прес-конференція 17 липня в Києві, на якій офіційний представник Росії звинуватив український уряд, зокрема владу міста Львова, у на-

(Закінчення на стор. 2)

Карітас і УНС успішно закінчили акції допомоги

У багатодітну закарпатську сім'ю, що постраждала від повені 1998 року, доставлено продукти дитячого харчування

Благодійна організація Український Центральний Карітас повідомила Український Народний Союз, особисто Предсідника Уляну Дячук, що завдяки коштам, одержаним від УНС, і спираючись на активістів благодійної організації „Любов і милосердя" в Івано-Франківську, Карітас здійснила свій останній допоміжний під-проєкт допомоги потерпілим від повені 1998 року на Закарпатті.

Майже два роки минуло від часу цього сти-

(Закінчення на стор. 3)

Президент Кучма взяв участь у професійному святі військових моряків Росії й України

СЕВАСТОПОЛЬ. – 1 серпня у Севастополі – головній базі Військово-морських сил України, проходили урочистості з нагоди професійного свята військових моряків. Привітати їх прибули Президент України, Верховний головнокомандувач Збройних Сил України Леонід Кучма, Голова Верховної Ради Іван Плющ, міністер оборони Олександер Кузьмук, заступник міністра оборони – командувач ВМС України віце-адмірал Михайло Єжель, командувач ЧФ РФ адмірал Володимир Комоєдов, інші офіційні особи. На флагмані українського флоту – фреґаті "Гетьман Сагайдачний" – вони вийшли у відкрите море, де відбулася церемонія покладення вінків на воду – в пам'ять про полеглих моряків.

На зовнішньому рейді Севастополя пройшов військово-морський парад, в якому взяли участь 12 кораблів ВМС України, два кораблі Морських сил Прикордонних військ України, два кораблі Чорноморського флоту Росії, а також морська авіяція українського флоту. Вперше на святі продемонстрували свою майстерність бійці „Альфи", спецпідрозділу боротьби з терористами, які здійснили стрибки з парашутами на воду у підводному спорядженні.

А в неділю, 30 липня, перед святкуванням Дня Військово-морських сил України, Президент Леонід Кучма взяв участь у святкуванні Дня Військово-морського флоту Росії в Севастополі. Говорячи про мету свого приїзду, Леонід Кучма зазначив, що два роки тому разом із першим Президентом Росії Борисом Єльциним він ухвалив рішення відзначати свято російського ВМФ спільно з ВМС України. Тому, виконуючи обіцянку, він щоразу, коли буває в Криму у відпустці, намагається відвідувати це свято.

На урочистостях, присвячених Дню Військово-Морських Сил України, Леонід Кучма висловив думку, що існує взаємозв'язок між економічними і військовими питаннями у відносинах

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Президент спростовує чутки про відставку В. Ющенка

СІМФЕРОПОЛЬ. – Президент України Леонід Кучма спростував чергові чутки про можливу відставку прем'єр-міністра Віктора Ющенка. Про це Л. Кучма сказав в інтерв'ю журналістам, підкресливши, що, „як і раніше, довіряє прем'єру", і у нього „ніколи не було і немає думок, що В. Ющенко повинен піти з уряду".

Білорусь та Росія вимагатимуть закордонні пашпорти

КИЇВ. – Начальник консульського управління Міністерства закордонних справ України Віктор Кирик підтвердив інформацію про те, що „в найближчому майбутньому" взаємні поїздки громадян між Україною і Росією, Україною і Білоруссю здійснюватимуться лише на підставі закордонних пашпортів. Однак В.Кирик уточнив, що трапиться це „не завтра і не післязавтра". За його словами, запровадження такого режиму стане одним із кроків забезпечення контролі на кордоні. Він також зазначив, що для розв'язання цієї проблеми потрібно забезпечити прикордонні служби спеціяльним обладнанням. Як відомо, сьогодні для перетину українсько-білоруського або українсько-російського кордону громадянам України (Білорусі, Росії) досить мати внутрішні пашпорти.

Нові генеральні консульства України

КИЇВ. – У Панамі буде відкрито Генеральне консульство України, повідомив начальник консульського управління Міністерства закордонних справ України Віктор Кирик. Триває підготовка до відкриття консульських аґентств України в Ноябрьську (Ямало-Ненецький автономний округ, Російська Федерація) і Поті (Грузія), а також розглядається питання про відкриття консульств у Мілані (Італія) та Шанхаї (Китай). МЗС України намагається розташувати свої представництва у реґіонах, важливих з точки зору економічного потенціялу України. В.Кирик нагадав, що недавно Генконсульство України відкрито в Алма-Аті (Казахстан).

Українсько-російські ракети „Дніпро" запускатимуть американські супутники

КИЇВ. – Українсько-російський міжнародний консорціюм "Космотрас" (International Space Company (ISC) Kosmotras) підписав з американською компанією One Stop Satellite Solutions (OSSS) меморандум про взаєморозуміння і співробітництво в галузі запусків невеликих супутників для американських університетів і комерційних компаній. Перший запуск заплановано на березень 2001 р. Усього ж в період з 2001 по 2007 р. плянується здійснювати по одному запуску ракети "Дніпро" на рік.

Підписано угоду про виділення фондів на проєкт „Укриття"

КИЇВ. – Минулого тижня у Лондоні, в головній квартирі Европейського банку реконструкції і розвитку, підписано угоду згідно з якою ЕБРР виділить Україні 24 млн. евро. Це дозволить розпочати здійснення проєкту, ціллю якого є перетворити об'єкт „Укриття" на екологічно безпечну систему. Про це повідомили в Міністерстві палива та енергетики України. Українську делеґацію на переговорах очолював міністер палива та енергетики Сергій Єрмілов. Для ефективного проведення робіт на "саркофазі" протягом 5-7 років досить 350 млн. евро. Таку суму оголошено на другій конференції країн-донорів Чорнобильського фонду "Укриття", 5 липня в Берліні. Чорнобильський фонд "Укриття" покликаний акумулювати кошти країн Заходу для здійснення проєкту SIP (Shelter Imple-mentation Plan).

Позитивно оцінюють діяльність Уряду

КИЇВ. – Незалежні експерти позитивно оцінюють кроки українського Уряду за період, коли Україна перестала отримувати фінансування за кредитами Міжнародного валютного фонду. Як заявив президент Центру економічного розвитку Олександр Пасгавер, „те, що країна живе і платить гроші, – це вже саме по собі велике досягнення, чого раніше нам ніколи не вдавалося". На його думку, оптимально було б, якби Україна взагалі не брала таких кредитів. Але, як зазначив він, кредити МВФ - це не тільки гроші, а й „відкриті ворота для всіх капіталів". Він підкреслив, що за 8 місяців відсутности кредитування зі сторони МВФ уряд навчився виживати без цього, і чим довше МВФ вирішує, виділяти чи ні кредити Україні, тим стійкіші позиції держави, оскільки стає зрозуміло, що країна може жити без них.

Японія має намір постачати в Україну медичне обладнання

КИЇВ. – Японія заявила про свій намір виділити додатково 300 млн. японських єн (близько 2.75 млн. дол.) на постачання медичного обладнання військовим лікарням Міністерства оборони України. Як повідомили у посольстві Японії в Україні, це медичне обладнання буде корисним не лише для військовослужбовців, які були залучені до демонтажу ядерних озброєнь, але й для людей, що постраждали від Чорнобильської катастрофи. Крім того, японський уряд пообіцяв виділити 22.5 млн. дол. у Чорнобильський фонд „Укриття". У посольстві зазначили, що уряд Японії вітає рішення української влади про закриття ЧАЕС до 15 грудня 2000 року, і розуміє Україну у тому, що проблема Чорнобиля не вирішується простим закриттям станції.

УНІАН

ТІЛЬКИ ФАКТ

Міністер з надзвичайних ситуацій Василь Дурдинець повідомив, що загальна сума збитків, завданих в липні стихією у 18 областях України, становить на сьогодні 350 млн. грн.

◆

Відкритий конкурс на проєкт пам'ятника видатному українському письменникові, громадському діячеві Олесеві Гончару оголосила Київська міська державна адміністрація.

◆

Перші міжнародні перегони старовинних автомобілів, присвячені Дню незалежности України, відбудуться з 14 по 24 серпня 2000 року.

◆

Цього року Україна значно обмежила видання віз громадянам держав, які є „потенційними постачальниками нелеґальних міґрантів".

◆

Міністерству закордонних справ України покищо невідомі результати засідання американського суду у справі про видалення колишнього прем'єр-міністра України Павла Лазаренка зі США в Швайцарію.

◆

Росія починає усвідомлювати, що коли вона хоче дружити з ЕС, їй доведеться заплатити за це поліпшенням взаємин з країнами Балтії, Україною та іншими сусідами, вважає журнал „Економіст".

◆

Прибуток України від туризму в найближчі роки має збільшитися на 40 відсотків.

◆

Уряд Шрі-Ланки придбав від України 4 винищувачі Міґ-27 для Військово-повітряних сил цієї країни.

◆

За шість місяців цього року в столиці України приватизовано 169 об'єктів, повідомив начальник реґіонального відділення Фонду державного майна України Києва Владислав Збуржинський.

◆

Впроваджено продаж залізничних квитків з обов'язковим поданням пашпорту.

◆

Пенсіонери-пільговики перекрили рух транспорту в Житомирі через введення з 1 червня підвищення оплат проїзду на автобусах і інших житлово-комунальних послуг.

◆

У місті Жашкові Черкаської області затримано трьох місцевих жителів, які в садибі одного з них організували підпільний цех із виготовлення наркотичних засобів.

◆

До 1 серпня в Криму буде повністю погашено пенсійну заборгованість, заявив глава уряду Автономної Республіки Крим Сергій Куніцин.

◆

Пасажирський поїзд Москва – Одеса зазнав аварії біля Козятина. Поранено 5 пасажирів. 180 пасажирів дістануть відшкодування по тисячу гривень.

Звинувачення...

(Закінчення зі стор. 1)

сильницькій українізації і порушенні законних прав російських меншин в українських містах. Два дні пізніше, 19 липня, Державна Дума Російської Федерації в офіційні заяві звинуватила Україну у порушенні прав російської національної меншини.

Міністерство закордонних справ України рішуче відкинуло висловлене І. Абоімовим і державною Думою РФ звинувачення, нібито українська влада заохочує антиросійські настрої в країні. З цього приводу відбулася спеціяльна розмова між заступником міністра закордонних справ України Олександром Майданником і тимчасовим повіреним у справах Росії в Україні Олексієм Сазоновим.

О. Майданник звернув увагу російського дипломата на неприпустимість спекуляцій з боку Росії, пов'язаних з так званим захистом російської мови в Україні. Московська преса і деякі політичні лідери Росії зумисне спотворюють дісний стан речей в Україні, щоб на цій неправдивій інформації розгорнути антиукраїнську пропаґандистську кампанію. Зокрема О. Майданник з'ясував, що реальна ситуація у Львові „насправді є прямо протилежною твердженню російського посла".

На останньому засідані Львівської обласної ради прийнято рішення „Про стан функціонування української мови на території Львівської области", однак воно за змістом не дискримінаційне, а виключно протекціоністське, тобто не містить жодних обмежень щодо прав громадян-неукраїнців, а визначає заходи, спрямовані на виведення з кризи українського книговидання і взагалі української культури.

Ця ж тема обговорювалася 19 липня під час московських переговорів прем'єр-міністра України Віктора Ющенка з прем'єром РФ Михайлом Касьяновим. Голова російського уряду нарікав на те, що в українських школах згортається система вивчення російської мови, і це непокоїть уряд РФ. Прем'єр В. Ющенко у відповідь сказав, що українське керівництво не погоджується з подібною оцінкою, однак це питання може бути вреґульоване в рамках спеціяльної підкомісії з гуманітарних питань змішаної українсько-російської комісії у справах співробітництва. В. Ющенко підкреслив, що і Україна, і Росія – демократичні европейські країни, тому ні в Україні для вивчення російської мови, ні в Росії для вивчення української обмежень не повинно бути.

Щодо вимоги оголосити посла РФ І. Абоімова персоною „нонграта", то думки представників різних партій розійшлися. Наприклад, голова Української соціял-демократичної партії Василь Онопенко сказав, що зайвий галас щодо міжнаціональних взаємин тільки шкодить справі, тому цими питаннями має займатися Міністерство закордонних справ, а не політичні партії.

Лідер УНА–УНСО Андрій Шкіль вважає, що навіть коли домогтися заміни посла І. Абоімова, то це не принесе ніяких результатів, оскільки за кожною заявою російських дипломатів стоїть уряд Росії, який здійснює традиційну великодержавну політику.

Карітас і УНС успішно закінчили акції ...

(Закінчення зі стор. 1)

хійного нещастя, в якому потерпіли десятки сіл і сотні родин, а наслідки його все ще даються взнаки.

Як інформує Український Центральний Карітас, завдяки коштам УНС в сумі 5,711 долярів забезпечено постільною білизною 190 сімей, потерпілих під час повені, із Тячівського району Закарпатської области.

У точному звіті Анатолій Козак, координатор допомоги, інформує, кому видано постільну білизну, з власноручним потвердженням кожного одержувача. З кожним подарунком була залучена інформаційна листівка із переліком допомоги та інформацією про Український Народний Союз.

Разом із точним звітом з цієї кінцевої допоміжної акції ми одержали також окреме число гарно виданого, з кольоровими світлинами журналу „Карітас України" за травень 2000 року, в якому двома мовами, українською та англійською, подано короткі, але джерельні інформації про допомогу для закарпатців і вміщено статтю-коментар президента Карітасу України о. Кена Новаківського.

Із журналу довідуємося, що допомога Карітасу для Закарпаття була у формі харчових продуктів, ліків, різних обігрівачів, будівельних матеріялів, шкільного приладдя, а також у постільній білизні, про розподілення якої звітують тепер координатори.

Потерпілі від повені отримали гуманітарну допомогу

Інформації, в який спосіб та якими шляхами можна співпрацювати з Карітасом у допомогових акціях, виповнюють останню сторінку цього цікавого та важливого видання.

Стихійні лиха навідують Україну доволі часто – і в кожному із них наша допомога вкрай необхідна, як ось бачимо у випадках повені на Закарпатті чи трагічного вибуху у шахті Краснодону. Там, де на українців чигає лихо, наш святий обов'язок – допомагати.

ЗУАДК допоміг ув'язненим студентам із "Самостійної України"

Майже п'ять місяців тому одинадцять студентів із гурту "Самостійна Україна", з метою звернути увагу урядовців України на розгул бюрократизму, корупції, зросійщення та інші руйнівні для молодої держави проблеми, захопила будинок Комуністичної партії в Києві. З тих пір преса не перестає писати про долю молодих людей, яких посадили за ґрати.

Не раз писала про це й "Свобода" (політичний аналіз цьому факту дав В. Карпенко в ч. 29 "Свободи" за 21 липня). Діяспора, вірна своїм кращим традиціям бути з українським народом, і цього разу відгукнулась акцією допомоги. Зокрема ЗУАДК із Філядельфії вислав 2,000 долярів для батьківського комітету, створеного в Києві на підтримку і захист політичного гурту "Самостійна Україна".

Як повідомив редакцію екзекутивний директор З'єднаного Українського Американського Допомогового Комітету Степан Гавриш, на адресу організації прийшла подяка, в якій говориться:

„Ми, батьки членів гурту "Самостійна Україна", щиро вдячні Вам за доброту Ваших сердець, які почули голос наших дітей із-за ґрат Лук'янівського слідчого ізолятора, де вони протягом 5-ти місяців терплять наругу за любов до своєї багатостраждальної нації, рідної землі та жовто-блакитного прапора, який вивісили замість багряного від крови репресованих, замордованих та знищених голокостом українців. Низький Вам уклін за посильну допомогу, яку ми отримали від Вас в розмірі 2,000 (дві тисячі) долярів через вашого представника пані Віру Принько для наших дітей і підтримку їх у нелегкій боротьбі за утвердження української нації.

В.В. Неділько,
голова батьківського комітету захисту та підтримки політичного гурту "Самостійна Україна";
В.С. Дідовець,
заступник;
А.Д. Красник,
касир

Нове інформаційне аґентство – молодіжне

КИЇВ. – Новостворене Молодіжне інформаційне аґентство „Україна" має намір зосередити увагу на інтересах молоді, оскільки неприбуткові молодіжні організації не мають коштів для розміщення інформації, важливої для професійної орієнтації.

Президент Кучма...

(Закінчення зі стор. 1)

з головним стратегічним партнером – Росією. Необхідне обопільне бажання йти назустріч один одному у вирішенні проблем, які є на сьогоднішній день, тоді і військово-технічне співробітництво буде на більш високому рівні, наголосив він. Він нагадав, що існують певні домовленості на рівні президентів. Цей діялог буде продовжено 18-19 серпня в Криму з Володимиром Путіним, заявив Леонід Кучма.

ДІНАУ

АМЕРИКА І СВІТ

Крайова конвенція Республіканської партії

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. – Тут у понеділок, 31 липня, відбулося відкриття 37-ої з черги крайової конвенції Республіканської партії. Порядок денний цьогорічної передвиборчої конвенції вибудуваний в такий спосіб, щоб делегати дотримувались центриської лінії, з деяким нахилом до консервативного правого крила. Головним на конвенції є заклик її керівників до партійної єдности, і саме це сприяє спокійному її перебігу, без будь-яких несподіванок. У перший день нарад офіційно затверджено на пост Президента від Республіканської партії у цьогорічних виборах кандидатуру губернатора штату Тексас Джорджа Буша-мол. Серед головних промовців того дня була дружина кандидата Лора Буш, яка у своїй рекомендаційно-вітальній промові закликала підтримати її чоловіка та його освітню програму. Крім неї, промовляв ген. у відставці Колін Повел, закликаючи делегатів залучити до активної партійної діяльности членів меншинних груп та підтримати висунуту кандидатуру на пост Президента. Демократи відразу скритикували програму конвенції Республіканської партії та її центристсько-правий політичний напрямок.

У Венесуелі знову обрали президентом Г. Шавеза

КАРАКАС, Венесуеля. – Офіційні чинники повідомили, що, відгукуючись на заклик президента Гюга Шавеза до громадських та політичних змін у країні, венесуельці у неділю, 30 липня, обрали його на нову шестирічну каденцію. Г. Шавез обіцяв виборцям, що у випадку перемоги присвятить належний час завданню ліквідації залишків старого політичного ладу. Впродовж останніх 18 місяців Г. Шавез, обіцяючи докорінну зміну громадського устрою, зумів об'єднати довкола себе всіх убогих і розчарованих існуючою корупцією та нездатністю уряду цьому запобігти. Одначе чи виконає він свої обіцянки, залежатиме у великій мірі від висліду виборів 165 членів Конґресу та 23 провінційних губернаторів.

Дж. Буш мол. обрав кандидата на віце-президента

АВСТИН, Тексас. – У вівторок, 25 липня, республіканський кандидат на пост Президента США у цьогорічних виборах Джордж Буш, мол., назвав свого кандидата на пост віце-президента. Обранцем його став Ричард (Дик) Брус Чейні, котрого він представив як людину чесну, зі здоровим глуздом і досвідчену. Дж. Буш підкреслив, що Д. Чейні займав дуже відповідальні посади на службі своїй країні, зокрема був шефом штабу персоналу Білого Дому, конґресменом і секретарем Департаменту оборони. Республіканці схвалюють кандидатуру Д. Чейні на віце-президента США за його послідовний консерватизм, здорове мислення та великий політичний досвід. Демократи, натомість, саме його консерватизм уважають недоліком та збираються якнайбільше використати це у виборчій кампанії.

Припинити торгівлю людьми

ПАРИЖ. – На конференції в Парижі керівники з багатьох країн світу, стурбовані смертю 58 нелегальних китайських іміґрантів, які пробували дістатися до Британії, домагалися сильніших нових засобів, щоб зупинити торгівлю людьми. На згаданій конференції Італія повідомила про ліквідацію кримінальної групи, котра переправляла китайців через Балкани до Европи. Французький міністер внутрішніх справ Жан-Пієр Шевенеме підкреслив, що російські, турецькі та албанські групи контролюють мережу цієї торгівлі.

Ізраїльтяни і палестинці не домовились

ТУРМОНТ, Мериленд. – Після 14 днів інтенсивних переговорів у „Кемп Дейвид", відпочинковій оселі американських президентів, щодо замирення на Близькому Сході та полагодження 52 річного конфлікту ізраїльтяни і палестинці від'їхали додому з порожніми руками. Поки члени делегацій говорили, жевріла надія, але застій стався, коли дійшли до найбільш чутливої точки – суверенітету Східного Єрусалиму. Невдача у „Кемп Дейвид" означає не тільки марно втрачений час, але також пляму у політичній кар'єрі обох провідників – ізраїльського Єгуда Барака і палестинського Ясіра Арафата. Тепер майже немає можливости будь-якого полагодження справи замирення до13 вересня, – остаточної дати, схваленої обома провідниками давніше. Все ж таки треба віддати належне Є. Бараковi та Я. Арафатові, які спромоглися вперше обговорити питання кордонів, втікачів і Єрусалиму.

Буде пам'ятник учасникам Другої світової війни

ВАШІНҐТОН. – Минулого місяця, після вислухання ряду заяв і особистих закликів, Комісія мистецтв схвалила проєкт спорудження у Вашінґтоні пам'ятника учасникам Другої світової війни. З цього приводу перед згаданою комісією промовляв ветеран Роберт Дол, республіканський кандидат на пост Президента США у виборах 1996 року та довголітній сенатор з Канзасу, який підкреслив, що з усіх своїх титулів він „найбільше гордиться званням ветерана". Комісія схвалила збудувати пам'ятник на відомій в цілому світі вашінґтонській алеї, між пам'ятниками Лінкольнові та Вашінґтонові.

Сумніваються в професійній етиці Б. Клінтона

ЛІТЛ РОК, Аркенсо. – Комітет професійної етики Верховного суду штату Аркенсо 30 червня порушив – досі такого не було в історії США – позов проти Президента країни, домагаючись позбавлення його права займатися адвокатською працею. Це сталося після того, як у травні адвокати рідного штату Б. Клінтона зажадали покарати його за неправдиві свідчення під присягою в січні 1998 року з приводу його „непристойних" стосунків з колишньою співробітницею Білого Дому М. Левінською у позові Поли Джонс проти нього. Чотири судді по черзі, котрим доручалося цю справу, відмовились нею займатися через те, що саме Б. Клінтон призначав їх суддями, коли був губернатором Аркенсо. Справу передано судді Леонові Джонсонові, котрого до Верховного суду Аркенсо призначив теперішній республіканський губернатор.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу - відповідно $40.00 і $25.00. В Україну, Европу й Австралію $50 (авіяпоштою - $160, в Австралію - $175). За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор - Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка - Павло Стокотельний; Реклама - Марія Осціславська; Адміністратор - Володимир Гончарик.

Вибори тривають безупинно...

Ледве три місяці відділяють американську спільноту від виборів, коли США дістануть не тільки нового Президента, а й нових сенаторів, конгресменів, губернаторів. З виборами першої особи держави становище складається досить своєрідне. Обидва кандидати – Ал Гор і Джордж В. Буш висунули програми, які відрізняються хібащо в таких деталях, яких широкі верстви виборців просто не зауважують. Отже, вибирати доведеться не за політичними плятформами, а за особистими симпатіями. Вибір ускладнить і те, що обидва кандидати користуються майже однаковою популярністю. Джордж В. Буш, щоправда, повірив у те, що випереджує суперника і навіть обрав собі кандидата на віце-президента, але його перевага дуже незначна.

В усіх штатах триває передвиборна боротьба за місця в парляменті. Цікаво простежити її перипетії в штаті Нью-Джерзі, де проживає особливо багато читачів „Свободи". В цьому штаті збирається на пенсію сенатор Франк Лаутенберг і демократи сподіваються посадити в його крісло свою людину. Передвибори до Сенату виграв серед демократів штату Джон Корзайн. Йому 52 роки, він збагатився на біржі, де набув близько 400 млн. долярів. З них 34 млн. він вже видав на виборчу кампанію. Його супротивник від демократів Джім Флоріо, колишній губернатор штату, докоряв суперникові, що той має замалий політичний досвід і „купує" собі сенаторське крісло. Але більшість виборців заявила при опиті їхньої думки, що не має упереджень проти витрат на вибори власних грошей, бо це краще, ніж збирати фонди з інших джерел. До того ж, кандидатуру Корзайна підтримав сенатор Боб Торіселлі. Супротивником Джона Корзайна на виборах сенатора буде республіканець, конгресмен Боб Френк. Отже, виборці матимуть нагоду спостерігати за боротьбою між політикою (Френк) і грішми (Корзайн). 48-річний Торіселлі теж не тримається за стілець в Сенаті, тому що хоче стати губернатором штату Нью-Джерзі, коли посаду звільнить нинішня губернатор Крістін Вітман. Кандидатом на посаду губернатора (і партійним суперником Торіселлі) ще три роки тому демократи назвали Джеймса МкГрейві, який програв на минулих виборах, але не втратив надії виграти на нинішніх. Проте демократи кажуть, що Торіселлі „напевно виграє" вибори, а МкГрейві „може виграти" їх. Але губернатор має право передавати сенаторське місце, тож Торіселлі в разі перемоги не забуде свого партійного колегу. Суперники у них досвідчені – голова сенату штату Нью-Джерзі Доналд ДіФранческо і голова нижчої палати цього сенату Джек Колінз.

Тимчасом передвиборні пристрасті, які охопили США, не обійшли й Україну, але дещо інакше. Всеукраїнське молодіжне об'єднання „Молодь – надія України" прагне привчити молодь до політичних баталій і для цього щомісяця, в один з вихідних днів, проводить на столичному Майдані Незалежности „парляментські вибори", у яких може взяти участь кожна особа, старша 18 років. Акція має просвітницький характер, але розглядається як підготовка до можливих дострокових виборів Верховної Ради України. Неминучість таких виборів усе частіше стає предметом заяв різних політичних партій України. Перший заступник голови Верховної Ради В. Медведчук переконаний, що наступні вибори українського парляменту відбудуться за календарем у 2002 році. На цих виборах, сказав провідник парляментської фракції СДПУ(О) Олександер Зінченко, комуністи востаннє виступлять як вагома сила. Усе більше оглядачів вважають кандидатами на президентську посаду В. Ющенка і В. Медведчука.

Отже, вибори ніколи не припиняються, вони лише переходять від етапу до етапу. І учасниками політичних ігрищ переважно залишаються ті ж самі люди.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про це, що сьогодні найважливіше

„Напишіть про освіту, це сьогодні найважливіша ділянка в Україні!" – просить друг із ККДУ, що постійно мандрує між Нью-Йорком і Києвом, вповні відданий справі організування курсів українознавства і видавання підручників для українських шкіл. Хоча мені довелося вже не один раз на цю актуальну тему писати, беруся знову за неї – у свідомості, що вона сьогодні ще важливіша, як була в недавньому минулому. Погляньмо тільки на наші часописи і тут, і в Україні – вони переповнені статтями, листами на тему сильної русифікації, що хвилею накочується на Україну у всіх ділянках життя. А вже особливо вона сильна та небезпечна своїм впливом на нашу дітвору і молодь та тим занепокоює: що станеться з цими майбутніми громадянами молодої держави? То як не турбуватися нам усім проблемою виховання дітвори в українському дусі та в українській мові, як не старатися про те, щоб україномовних підручників у школах було досить, і щоб уся наука відбувалися в українській мові? Скільки тих підручників треба для усіх шкіл в Україні, скільки курсів для учителів, щоб глибше утвердити їх в українознавстві?

Але хоча усі свідомі цього, ми, українці західньої діяспори, розгублені у наших намаганнях ефективно, з найбільшою користю, допомогти нашим землякам у цій важкій добі боротьби за виживання. Стільки прохань, стільки потреб, а наші можливості – не безконечні. При цьому кожна наша родина на Заході має рідних на батьківщині, яким годиться в першу чергу допомогти, а щойно опісля можна нам думати про загальногромадські акції. Таке є правило життя і так нам наказує совість. Але поруч із цією безпосередньою і самозрозумілою допомогою у нас аж роїться від різних збірок, різних заклинів, прохань. Ними переповнене кожне число „Свободи", як також усієї іншої діяспорної преси. І дає наша спільнота постійно пожертви, хто на що бажає, на справу, що близька його почуттям, чи хто які має можливості.

Не один раз застановляюся, чи знайдеться серед нас людина, яка б зуміла обчислити, скільки українська спільнота, що опинилася після Другої світової війни на Заході, зложила хоча б до 2000 року на допомогу Україні, у всіх ділянках життя. Не забуваймо, що і тут є постійно потреби, на які закликають складати грошеві пожертви. Та ж руками нашого покоління поселенців постали народні доми, літні оселі, школи, церкви. Правда, сьогодні, після півстоліччя, деякі із тих „народніх домів" стоять пусткою, але вони були куплені із жертвенности нашого покоління.

Наша спільнота давала і дає щедро на усі цілі. Питання тільки, які цілі ми маємо вибирати у нашій жертвенності? Ті, що нам їх визначає серце, чи згідно з розумом? Не має найменшого сумніву, що цілі, ближчі нашому серцю, завжди переможуть. Тому завжди хтось відгукнеться на прохання поодиноких осіб, навіть незнайомих, коли опис нужди чи недуги візьме нас за серце. Побудова чи віднова церкви у нашому селі знайде завжди поміч, а вже напевно побудова ще одного пам'ятника нашим героям.

А все ж, коли розважити розумом, а не серцем, українська освіта нашого майбутнього покоління, яке вже невдовзі візьме провід у свої руки, таки найважливіша. Бо для кого будуть стояти усі нові церкви, Народні доми чи пам'ятники, як біля них не буде людей? І тому дарма, що ми сентиментальний народ – тепер слід нам таки керуватися розумом.

О–КА

Кожна установа має своє завдання

Відповідь на гумореску Ро-Ко, вміщену у числі 27 „Свободи" за 21 липня ц. р. „Котра кредитівка найкраща?"

У згаданій статті є згадка також про Український Народний Союз. Обидві установи заслуговують на підтримку нашої громади і є тісно із нею пов'язані, але кредитівки мають своє завдання, як це добре вияснив автор, коли похвалив менеджера кредитівки, котрий „вияснив про фінанси, що як ти не розумів, тобі стало ясно". Отже висновок є, що кредитівки займаються фінансами.

Український Народний Союз не є кредитівкою, а братською забезпеченевою установою, якою завданням є продавати життєве забезпечення своїм членам. Тут шановний автор не зумів точно вияснити різницю між кредитівкою і УНСоюзом.

Забезпеченева установа, така як УНС, забезпечує найбільшу цінність, а саме – людське життя. Установа бере на себе фінансовий риск на життя людей. Риск коштує, але також запевняє фінансове майбутнє тим особам, котрі нам є найближчі. В кредитівці власник складає певну суму грошей для свого вжитку. За рік він має точно ту саму суму, котру він вложив, та відсотки котрі кредитівка дочислила до його ощадностей. В Народному Союзі член заплатив кілька десятків долярів за однорічну вкладку на забезпечення в сумі 10,000 дол., 50,000 дол. або більше, а на випадок смерти забезпеченевої особи спадкоємцеві виплатиться повну суму забезпечення на вище згадані суми.

Отже, виразно можна сказати, що кожна установа має своє завдання. Всі особи, котрі плянують фінансову майбутність своєї родини, обов'язково купують життєве забезпечення, щоб запевнити спадкоємцям фінансову будучність, і складають гроші у банку чи кредитівці на покриття щоденних видатків чи на призбирання фондів на майбутні потреби. Порівняння тут зайві, бо кожна установа сповняє своє завдання.

Годжуся із шановним автором, що Народний Союз, крім забезпечення, дає своїм членам знижку на передплату на знамениті два тижневики „Свободу" і „The Ukrainian Weekly", прекрасну відпочинкову оселю Союзівку, стипендії студентам, та довголітню підтримку усіх громадських установ і починів.

Заохочую всіх читачів стати членом обидвох установ. Нехай кожна установа сама про себе говорить і сповняє призначене їм завдання.

Марта Лиско,
Головний секретар Українського Народного Союзу

ГІСТЬ РЕДАКЦІЇ

Оксана Івасюк йде своєю стежкою, пам'ятаючи старшого брата

Оксана Івасюк
в редакції «Свободи».

Редакцію тижневика „Свобода" відвідала Оксана Івасюк, відома діячка на площині наукового українознавства, сестра талановитого українського композитора Володимира Івасюка, який загинув понад 20 років тому у Львові. Оксана Івасюк належить до тих людей, спілкування з якими дає високе моральне задоволення. Щире, приязне ставлення до співрозмовника, невимушеність спілкування, яку їй дає успадкована інтелігентність, просте звертання по допомогу, коли забулося потрібне слово - усе це відразу ж викликає симпатію до неї.

- Чим ви займаєтесь у житті?

- Я закінчила Чернівецький університет і працюю у ньому. Але останнім часом викладала україністику в Карловому університеті Праги. У цьому місті інтерес до україністики - давня традиція, а в часи незалежної України він значно зріс, тому що чимало чехів обрали взаємини з Україною своїм професійним покликанням. На філософському факультеті університету створено відділ україністики, на якому навчається 20 молодих чехів. Вони вивчають українську мову, культуру України. Відповідно і я веду курс практичної української мови, читаю лекції з етногенезу України, маю спеціяльні курси про видатних українців. Окремі наші слухачі вже йдуть шляхом наукового пошуку. Тереза Хланьова готує дисертацію про творчість українських поетів-модерністів, зокрема Валеріяна Підмогильного. Ангеліна Червенкова обрала темою дослідження творчість Ольги Кобилянської. Плідно працюють на ниві україністики професор Вацлав Жеглицький, Віра Лендєл та інші.

- Ви повертаєтесь знову до Праги?

- Якраз ні. Повертаюся в Україну, бо так має бути у відповідальний для неї час. Окрім того, мій син Михайло досяг межі 16-річчя, коли йому вже конче треба рости й формуватися в Україні.

- Чернівецький університет міститься в палаці, що має духовну історію. Чи це відчутно тепер?

- Духовність приносять у старі стіни самі студенти, які тепер стали іншими. На терені університету, скажімо, діє православна церква Київського Патріярхату, у хорі якої співають студенти, служниками на відправах є студенти і навіть священик тепер став студентом нашого університету.

- Які спомини збереглися у вас про старшого брата?

- Коли сталося лихо, мені було вже 18 років. Володимир був старший за мене на 11 років, є ще старша від мене сестра Галина, лікар. Здавалося б, значна різниця віку могла обмежити взаємини між братом і сестрою чисто формальним спілкуванням в родині. Талановитий композитор, оточений увагою молоді, весь час якого поглинає творчість, і підліток-дівчина з її подружками, шкільними зошитами... Я просто дивуюся тій увазі, яку приділяв мені Володимир. Іноді мені видається, що він мав передчуття свого короткого віку і поспішав якомога більше передати мені. З ним я побачила Крим в усій його різноманітності, відчула своєрідність балтійських столиць - Талліна, Риги, Вільнюса, побачила мистецьке багатство Санкт-Петербургу. Впродовж цих подорожей Володимир формував мій характер, мою особистість. В Криму, скажімо, ми жили у наметі біля Планерського і щодня ходили до моря. Я боялася водної стихії, боялася навіть темряви у печерах... Володимир пояснював, що це природно для дівчини, для її самозбереження, але варто зробити зусилля, щоб подолати страх. Завдяки йому я побачила красу підводного світу, збагнула безмежжя таврійського простору... Це були уроки життя. Брат запитував мене, чи я вже прочитала бібліотеку нашого батька – відомого українського письменника Михайла Івасюка. Я дивувалася: хіба можна перечитати таку силу-силенну книжок? Тоді він впроваджував мене у книжковий світ і вчив обирати систему читання, щоб збагачуватися знаннями швидко і ефективно. Він так поспішав передати мені свій досвід... Тепер у нашій чернівецькій квартирі, в будинку 40 по вулиці Маяковського, створено меморіяльний музей Володимира Івасюка. Мені дуже хочеться, щоб люди в музеї не просто дізналися про трагічну долю талановитої людини, а й торкнулися її духовного світу, душевного багатства.

- Якої ви думки про обставини, за яких загинув Ігор Білозір?

- Його вбили через екстремальність настроїв сучасного суспільства. Я не хотіла б шукати аналогії з убивством мого брата, тому що обставини змінилися. Ми повинні створювати нормальне, цивілізоване суспільство, у якому переважали б повага до людини, терпимість. На разі ще маємо більше грубощів, насильства, брудної лайки, які ніколи не були властивими українцям. Не чутно про розслідування обставин смерти Ігоря Білозіра, притягнення до відповідальности винних, тоді як така інформація значно притишила б радикальні настрої, які використовують недруги України. Тепер конфлікт охопив наміри львів'ян спорудити капличку на місці сумних подій. Звісно, треба розважливо

(Закінчення на стор. 12)

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи"

Звичне нахабство Москви

Останнім часом офіційна Москва на державному рівні нагнітає антиукраїнську істерію навколо мовного питання. Не встиг Кабінет Міністрів України розглянути проєкт заходів щодо утвердження української мови як державної, що передбачено статтею 10 Конституції України, як із першопрестольної пролунав грубий окрик у формі заяви Міністерства закордонних справ Російської Федерації. Особливо ж інтенсивно стала розігруватись уже добряче засмальцьована мовна карта після відомих подій у Львові, де місцева влада, реагуючи на обурення громадян підлим убивством відомого співака і композитора Білозіра за українську пісню, ухвалила рішення захистити звуковий простір міста від низькопробної чужоземної „попси". Спочатку московські газети і телебачення та наші доморощені газети-підспівувачі, використовуючи дезінформацію та пересмикуючи факти, почали впливати на суспільну свідомість у потрібному Москві дусі. Ось, мовляв, у Львові утискують російську мову, чим порушують права людини. При цьому зовсім не згадується першопричина масових виступів львів'ян та рішення міської ради – те, що від рук антиукраїнців загинув український пісняр Білозір.

Після такої дезінформаційної артпідготовки до українофобського хору підключилися головні солісти – офіційні російські чинники. Устами посла Російської Федерації Івана Абоїмова, на спеціяльно організованій прес-конференції, Москва зробила черговий грубий антиукраїнський випад. Посол, виконуючи державне замовлення, зовсім розперезався. Він погрожував, що "Росія вживатиме необхідних заходів для захисту своїх співвітчизників", щоправда, скоромовкою додавши: на основі закону та норм міжнародного права. До співвітчизників Абоїмов відніс не тільки громадян Росії, а й усіх тих, хто вважає російську мову своєю рідною. Дивна логіка, чи не так? Якщо нею керуватися, то Великобританія і США мали б за своїх співвітчизників ледь не півсвіту, де послуговуються англійською мовою, а Еспанія за московським зразком мала б захищати громадян цілої низки латиноамериканських країн, які розмовляють еспанською.

Зрозуміло, що безтактність посла була розцінена українською громадськістю як безцеремонне втручання Москви у внутрішні справи України. Деякі українські політики виступили з різкою критикою та осудом Івана Абоїмова. А справа не в ньому – він служить своїй державі і тільки озвучує її вказівки.

Отже, суть не в окремих особистостях, а в недружній політиці Росії щодо України. І незабаром Державна Дума Російської Федерації підтвердила, звідки ноги ростуть, прийнявши 19 липня заяву під промовистою назвою: "В связі с проводімой на Украіне діскримінацієй русского язика". У цій заяві все поставлено з ніг на голову. Українська сторона безпідставно звинувачується у демонстративному провокуванні напружености в міжнаціональних взаєминах – і не менше. Хочете більше – будь ласка: російська Дума побачила в Україні "рецідів політікі рассовой діскрімінаціі". Москва, яка, щоб денаціоналізувати Україну, понад три століття проводила цілеспрямоване її зросійщення, тепер, лицемірно посилаючись на "многовєковой опит сложівшегося русско-украинского двуязичія", пропонує надати російській мові офіційний статус.

Вся заява побудована на дезінформації і брехні. Дума звинувачує Україну в проведенні політики дискримінації російської мови, ілюструючи це нібито планомірним скороченням кількості шкіл і класів з викладанням російською мовою. Факти ж свідчать про інше – про засилля російської мови в галузі освіти. В Україні налічується 2,399 шкіл з російською мовою викладання, в яких навчається 2 млн. 106 тис. учнів, або 31.7 відсотка від загальної кількости. Близько 280 тисяч дітей відвідують групи з російською мовою навчання в 17,600 дошкільних закладах. 35 відсотків студентів здобувають вищу освіту російською мовою. Все це набагато більше, ніж відсоток росіян, які живуть в Україні, до всього населення країни.

Далі в заяві стверджується, що нібито в Україні російська мова витісняється з інформаційного простору. Ці твердження не витримують жодної критики. Досить увімкнути будь-який телевізійний канал, щоб переконатися – більшість годин мовлення ведеться російською мовою. Московські газети "Ізвєстія", "Комсомольская правда", "Арґументи і факти", "Труд" і навіть "Московскій комсомолєц" друкуються і розповсюджуються в Україні. Крім того, видається російською мовою 1,195 газет, або половина від загальної кількости всіх періодичних видань. Книжкові викладки завалені московською і російськомовною продукцією.

То якого ж, даруйте, дідька ще треба? У Москві, де живе близько 700 тисяч українців немає жодної української школи, жодної української газети, жодного українського театру. Те ж саме і в інших реґіонах Росії, де, як писали свого часу ті ж "Ізвєстія", українські корені має близько 20 мільйонів чоловік населення. Порівняйте ці факти і зробіте правильний висновок, де виявляється "рецідів політікі рассовой діскрімінаціі" – в Україні чи

(Закінчення на стор. 6)

XIX - XXI
СВОБОДА
1893 - 2000
У ТРЬОХ СТОЛІТТЯХ

Коли люди цікавились не лише політикою...

У наш час на першій сторінці „Свободи" вміщуються переважно політичні новини та матеріяли, що мають громадську важливість в діяспорному житті. І це зрозуміло, бо такими є запити читачів. Однак не завжди це було правилом і у давніх річниках „Свободи" на першу сторінку потрапляли досить дивної „важливости" новини, як ось, наприклад, в числі від 2 серпня 1939 року:

*„**Снилося про руку – зломив шию.** Морис Ботон в Оттаві (Канада) зірвався зо сну, коли приснилось йому, що зломив руку, але поклався знов спати, як переконався, що це тільки сон. Але вставши рано, почув біль у карку. Відвезено його до лічниці, де лікарі ствердили, що він має зломаний карк. Пояснюють що це сталося тоді, коли він раптово підвівся на постелі, як йому снилося, що зломив руку".*

От вам і „новина" на першу сторінку газети! Чи уявляєте собі обурення читачів, коли б сьогодні щось подібного вони прочитали у „Свободі", навіть не на першій сторінці, а десь далі? Тепер ми надто „заполітиковані", щоб цікавитися звичайними, дуже людськими переживаннями.

Інформує Постійне представництво України при ООН

Рада Безпеки ООН обговорила проблеми захисту дітей

Проблеми життя і виховання дітей в умовах військових конфліктів обговорено на відкритому засіданні Ради Безпеки ООН. В обговоренні взяли участь члени Ради Безпеки, делегації з 35 інших країн, а також спеціяльний представник Генерального секретаря ООН Олларо Отуно, виконавчий директор ЮНІСЕФ Керол Беллламі та представник Міжнародного комітету Червоного Хреста Сільвія Джунот.

Раді Безпеки була представлена доповідь Генерального секретаря ООН з цього питання, в якій наводяться жахливі факти масового і грубого порушення прав дітей в умовах військових конфліктів у 50 країнах світу. Тільки за останні десятиріччя у збройних конфліктах загинуло 2 мільйони дітей, 16 мільйонів отримали серйозні поранення та психологічні травми. Половина всіх біженців та переміщених осіб – діти.

Рекомендації, запропоновані Генеральним секретарем щодо кроків Ради Безпеки ООН та інших органів ООН для захисту дітей від страхіть війни, були обговорені в РБ ООН.

Учасники засідання рішуче засудили грубе порушення основних прав дитини та висловили своє бачення ролі Ради Безпеки у захисті дітей від наслідків збройних конфліктів, які тривають в різних реґіонах світу.

У обговоренні взяв участь заступник постійного представництва України при ООН Володимир Крохмаль, який підкреслив надзвичайний характер проблем дітей в умовах війни та закликав до невідкладних та ефективних дій з боку Ради Безпеки, з урахуванням сфери її компетенції, спрямованих на те, щоб покласти край використанню дітей у збройних конфліктах, жорстокому поводженню з ними, викраденню дітей, їх насильному переміщенню та використанню як закладників.

За підсумками обговорення Рада Безпеки висловила рішучий намір втілити свої рішення та рекомендації Генерального секретаря щодо захисту дітей в умовах збройних конфліктів в реальні дії.

Україна сприятиме замиренню в Анголі

„Україна рішуче підтримує вимогу щодо з'ясування долі членів екіпажів та пасажирів українського та російських транспортних літаків, що зникли над територією Анголи наприкінці 1998 року", – заявив на засіданні Ради Безпеки ООН 27 липня ц. р. перший заступник постійного представника України при ООН посол Валерій Кучинський. Цього дня в Раді Безпеки відбулася відкрита дискусія, присвячена розгляду ситуації в Анголі, де продовжується збройний конфлікт між урядовими силами цієї країни та повстанським угрупованням УНІТА. Висловлюючи занепокоєння з приводу надзвичайно складного становища, яке продовжує погіршуватися, члени Ради Безпеки наголошували на необхідності активнішого пошуку шляхів відновлення миру в цій африканській країні.

В. Кучинський висловив задоволення з приводу конкретних результатів роботи Ради Безпеки з метою підвищення ефективности режиму обмежень проти УНІТА.

В. Кучинський заявив про готовість уряду України надавати всіляку підтримку спеціяльному механізмові спостереження за дотриманням санкцій проти УНІТА.

Представник України підкреслив важливість розгляду санкцій проти повстанського угруповання як однієї зі складових більш широких зусиль з метою розв'язання конфлікту.

У цьому контексті він дав схвальну оцінку нещодавній заяві Президента Анголи Едуардо душ Сантуша про те, що Лусакський протокол – укладена у 1994 році мирна угода між урядом Анголи та УНІТА – залишається чинною основою для мирного врегулювання.

До уваги українських мистців

Як і минулими роками, УНСоюз має на меті видати нову серію різдвяних карток, накладом близько 120,000. Запрошуємо українських мистців взяти участь у цьому проєкті. Дохід з продажу карток призначений на потреби Союзівки, оселі Українського Народного Союзу, розташованій на 400 акрах у Кетскильських горах.

Цього року приймаються до репродукції твори з традиційною темою українського Різдва.

ТВОРИ ПРИЙМАЮТЬСЯ ДО 31 СЕРПНЯ 2000 року.

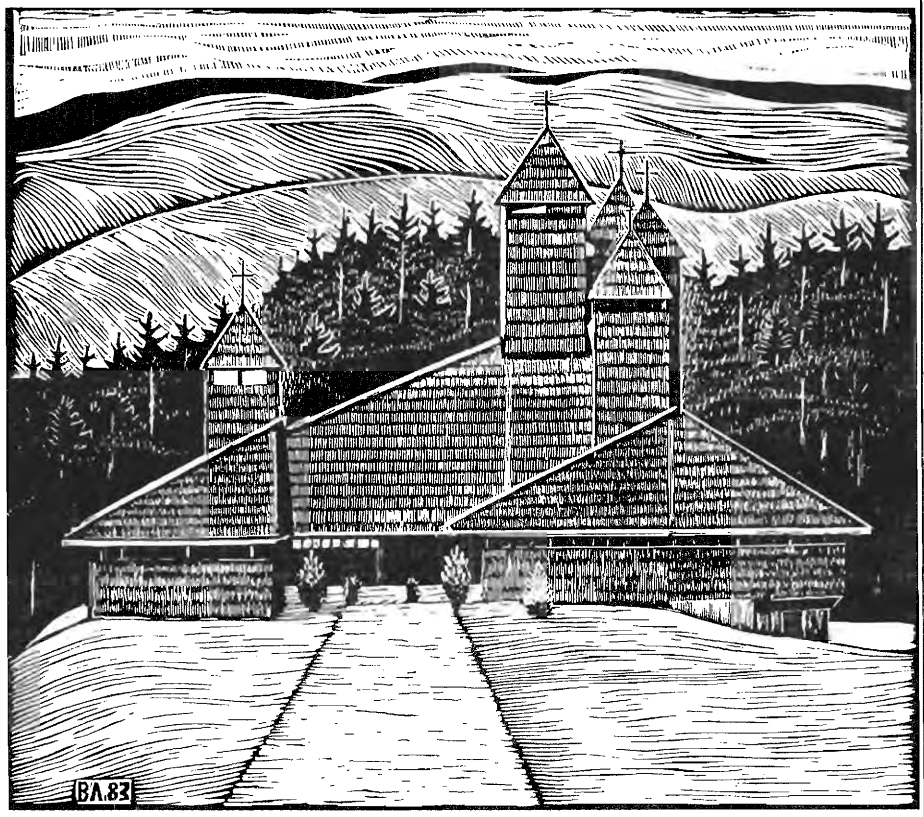
Досі були видані репродукції визначних українських мистців з Америки, Канади і України, а саме: Богдана Божемського, Якова Гніздовського, Петра Головатого, Марії Гарасовської-Дачишин, Тані Гаєцької, Михайла Дмитренка, Олександра Канюки, Юрія Козака, Яреми Козака, Данила Коштури, Зеновії Кулинич, Віталія Литвина, Андрія Мадая, Люби Максимчук, Романа Марковича, Марти Анни, Наталки, Лідії Палій, Лідії Пясецької, Ореста Поліщука, Мирона Рижули, Марти Савчак, Христини Сай, Ярослава Стадника, Олени Стасюк, Ірени Твердохліб, Галини Титли, Юрія Тритяка, Юрія Віктюка.

Бажаючи популяризувати тему традиційного українського Різдва, УНСоюз запрошує українських мистців взяти участь у цьому проєкті, надіславши знімки своїх творів, чи то традиційно-релігійних, чи сучасних з точним описом твору. Щоб колекція була цікавою і різноманітною приймаємо до репродукції різні жанри: олію, акварелі, темперу, комп'ютерну графіку, гваш, дереворити, керамічні твори та інше. Знімки творів з точним описом слід надсилати на адресу:

Ukrainian National Association,
2200 Route 10,
Parsippany, NJ 07054
Att'n Oksana Trytjak.

У справі додаткових інформацій прошу звертатися на тел.: **973 292-9800, додатковий.: 3071.**

Оксана Тритяк,
координатор особливих проєктів

В. Литвин. Церква Пресвятої Трійці на Союзівці.

Звичне нахабство...

(Закінчення зі стор. 5)

в Російській Федерації.

Нагнітання російськими політиками антиукраїнської істерії з приводу так званого мовного питання є нічим іншим, як складовою ворожої політики Москви щодо України. Із зміною президента Російської Федерації ця ворожість не тільки не зникла, а ще більше загострилася. Політична агресивність, економічний шантаж стали невід'ємним атрибутом російської політики. Пригадаймо бодай історію з поділом "по-братскі" Чорноморського флоту або постійне викручування рук щодо так званих нафтогазових боргів України. До речі, і тепер пік безпідставного галасу щодо "діскрімінації русского язика" збігся з новим витком міждержавних переговорів щодо тих самих нафтогазових боргів. Посол Абоїмов виступив зі своїми звинуваченнями якраз тоді, коли український прем'єр вів у Москві переговори з російським колегою. Російська Дума ухвалила згадувану заяву якраз тоді, коли російська делегація на чолі з віце-прем'єром мала приїхати до Києва, щоб продовжити розпочаті переговори. І той факт, що вона не приїхала, слід розглядати у контексті звичного тиску Москви на Україну.

Неадекватна реакція вищого керівництва України, яке звикло ламати шапку перед "старшим братом" і не дає рішучої відсічі московському нахабству, тільки заохочує антиукраїнські дії Москви.

Україні давно слід виробити власну стратегічну лінію у взаєминах з Російською Федерацією, враховуючи історичний досвід і нинішні реалії, які доводять, що Москві ніколи вірити не можна. І тому не слід заглядати заподливо в рота російським правителям, а проводити власну, зважену, незалежну зовнішню і внутрішню політику.

Віталій Карпенко

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ОГЛЯД ПРИЄДНАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ ПО ОКРУГАХ ЗА ПЕРШЕ ПІВРІЧЧЯ 2000 РОКУ

Number of Districts	27
Number of Branches	259
Enrolled new members	229
Total Insurance	$4,363,650.00
Average amount of insur. per person	$19,055.24
Assigned Quota	1250.00
Quota Achieved	18.32%

UNA	DISTRICT	QUOTA 4.5%	NEW MEMBERS	PERSENTAGE QUOTA ACHIV.	TOTAL INSURANCE
1.	WOONSOCKET	10	13	130.00%	$393,000.00
2.	VARIOUS	50	49	98.00%	$954,000.00
3.	BUFFALO	40	18	45.00%	$433,000.00
4.	SHAMOKIN	45	13	28.89%	$155,000.00
5.	MONTREAL	25	7	28.00%	$35,000.00
6.	CONNECTICUT DISTRICT	35	9	25.71%	$213,000.00
7.	ALBANY	40	10	25.00%	$65,000.00
8.	WILKES BARRE	20	4	20.00%	$35,000.00
9.	CENTRAL	10	2	20.00%	$10,000.00
10.	NEW YORK	95	17	17.89%	$167,000.00
11.	NORTHERN NEW JERSEY	165	29	17.58%	$1,157,650.00
12.	BALTIMORE	20	3	15.00%	$10,000.00
13.	SYRACUSE	35	5	14.29%	$105,000.00
14.	CENTRAL NEW JERSEY	45	6	13.33%	$103,000.00
15.	ALLENTOWN	30	4	13.33%	$80,000.00
16.	PITTSBURGH	70	8	11.43%	$55,000.00
17.	CHICAGO	95	9	9.47%	$126,000.00
18.	CLEVELAND	60	5	8.33%	$21,000.00
19.	PHILADELPHIA	135	11	8.15%	$203,000.00
20.	DETROIT	80	6	7.50%	$38,000.00
21.	ROCHESTER	40	1	2.50%	$5,000.00
22.	YOUNGSTOWN	10	0	0.00%	$0.00
23.	WINNIPEG	10	0	0.00%	$0.00
24.	TORONTO	50	0	0.00%	$0.00
25.	NIAGARA	15	0	0.00%	$0.00
26.	MINNEAPOLIS	10	0	0.00%	$0.00
27.	BOSTON	10	0	0.00%	$0.00
	TOTAL	1,250	229	18.32%	$4,363,650.00

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ ЗА ПЕРШЕ ПІВРІЧЧЯ 2000 РОКУ ЗА КІЛЬКІСТЮ ПРИЄДНАНИХ ЧЛЕНІВ

	Organizer Full Name	Members Organized	Amount of Insurance	Branch Number	District
1.	Pylypiak * Myron->(496)	25	$189,000.00	496	Various
2.	Hawryluk * Joseph->(360)	18	$433,000.00	360	Buffalo
3.	Koczarski * Jacek->(777)	15	$325,000.00	777	Various
4.	Hardink * Leon->(206)	12	$390,000.00	206	Woonsocket
5.	Chabon * Joseph->(242)	10	$140,000.00	242	Shamokin
6.	Oscislawski * Eugene->(234)	9	$256,000.00	234	Northern New Jersey
7.	Staruch * Longin->(371)	5	$141,000.00	371	Northern New Jersey
8.	Paschuk * Larisa R.->(325)	6	$60,000.00	325	New York
9.	Worobec * Andre->(168,076)	6	$520,000.00	076	Northern New Jersey
10.	Bachynsky * Barbara->(184)	5	$83,000.00	184	New York
11.	Hawryluk * Stephanie->(088)	5	$25,000.00	088	Albany
12.	Banit * Vira->(473)	4	$20,000.00	473	Montreal
13.	Ukrainian * National Association	4	$90,000.00	777	Various
14.	Diakiwsky * Nicholas->(161)	3	$25,000.00	161	Pittsburgh
15.	Kapral * Mary->(112)	3	$11,000.00	112	Cleveland
16.	Kotch * Joyce->(039)	3	$75,000.00	039	Syracuse
17.	Kozak * Christine->(777,155)	3	$115,000.00	777	Various
18.	Liteplo * Olga->(361)	3	$9,000.00	361	New York
19.	Matiash * Eli->(120)	3	$15,000.00	120	Pittsburgh
20.	Tatarsky * Helen->(094)	3	$25,000.00	094	Detroit

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ВИСЛІДИ ПРИЄДНАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ ЗА ПЕРШЕ ПІВРІЧЧЯ 2000 РОКУ

	Organizer Full Name	Members Organized	Amount of Insurance	Branch Number	District
1.	Pylypiak * Myron->(496)	25	$189,000.00	496	Various
2.	Hawryluk * Joseph->(360)	18	$433,000.00	360	Buffalo
3.	Koczarsky * Jacek ->(777)	15	$325,000.00	777	Various
4.	Hardink * Leon->(206)	12	$390,000.00	206	Woonsocket
5.	Chabon * Joseph->(242)	10	$140,000.00	242	Shamokin
6.	Oscislawski * Eugene->(234)	9	$256,650.00	234	Northern New Jersey
7.	Staruch * Longin->(371)	7	$141,000.00	371	Northern New Jersey
8.	Paschuk * Larisa R.->(325)	6	$60,000.00	325	New York
9.	Worobec * Andre ->(168,076)	6	$520,000.00	076	Northern New Jersey
10.	Bachynsky * Barbara->(184)	5	$83,000.00	184	New York
11.	Hawryluk * Stephanie ->(088)	5	$25,000.00	088	Albany
12.	Banit * Vira ->(473)	4	$20,000.00	473	Montreal
13.	Ukrainian * National Association	4	$90,000.00	777	Various
14.	Diakiwsky * Nicholas ->(161)	3	$25,000.00	161	Pittsburgh
15.	Kapral * Mary ->(112)	3	$11,000.00	112	Cleveland
16.	Kotch * Joyce->(039)	3	$75,000.00	039	Syracuse
17.	Kozak * Christine ->(777,155)	3	$115,000.00	777	Various
18.	Liteplo * Olga->(361)	3	$9,000.00	361	New York
19.	Matiash * Eli->(120)	3	$15,000.00	120	Pittsburgh
20.	Tatarsky * Helen->(094)	3	$25,000.00	094	Detroit
21.	Bilyk * Michael->(323)	2	$10,000.00	323	Central
22.	Boland * Genet->(409)	2	$25,000.00	409	Wilks Barre
23.	Fenchak * Paul->(320)	2	$5,000.00	320	Baltimore
24.	Haras * Anna->(047)	2	$20,000.00	047	Allentown
25.	Hentosh * Marguerite->(305)	2	$10,000.00	305	Shamokin
26.	Horbaty * Gloria->(414)	2	$50,000.00	414	Connecticut District
27.	Karachewsky * Helen->(221)	2	$8,000.00	221	Chicago
28.	Krywulych * Walter->(266)	2	$20,000.00	266	Albany
29.	Kujdych * Ivan->(331)	2	$35,000.00	331	Philadelphia
30.	Kuzio * Myron->(277)	2	$123,000.00	277	Connecticut District
31.	Maruszczak * Olga->(082)	2	$10,000.00	082	Detroit
32.	Milinichik * Janice->(147)	2	$60,000.00	147	Allentown
33.	Moroz * Tekla->(465)	2	$10,000.00	465	Montreal
34.	Napora * Vera->(291)	2	$10,000.00	291	Cleveland
35.	Nazarewycz * Irene->(352)	2	$8,000.00	352	Philadelphia
36.	Shewchuk * Paul->(013)	2	$10,000.00	013	Albany
37.	Skyba * Andrij->(399)	2	$50,000.00	399	Chicago
38.	Stuban * Frank ->(067)	2	$15,000.00	067	Connecticut District
39.	Trytjak * Oksana->(025)	2	$10,000.00	025	Northern New Jersey
40.	Vasylyk * Galina->(399)	2	$50,000.00	399	Chicago
41.	Zaviysky * Yaroslav->(155)	2	$20,000.00	155	Central New Jersey
42.	Banach * Joseph->(171)	1	$25,000.00	171	Northern New Jersey
43.	Bardell * Janet->(241)	1	$3,000.00	241	Woonsocket
44.	Bilchuk * Nina->(777)	1	$100,000.00	777	Various
45.	Bilyk * Wolodymyr->(170)	1	$5,000.00	170	Northern New Jersey
46.	Brodyn * Christine->(027)	1	$100,000.00	027	Northern New Jersey
47.	Butrej * Tymko->(164)	1	$5,000.00	164	Wilkes Barre
48.	Choma * Mychajlo->(290)	1	$5,000.00	290	Baltimore
49.	Cybriwsky * Ilko->(417)	1	$10,000.00	417	Various
50.	Doboszczak * Bohdan->(059)	1	$10,000.00	059	Connecticut District
51.	Dolnycky * Alexandra->(434)	1	$5,000.00	434	Montreal
52.	Duda * Teodor->(163)	1	$10,000.00	163	Philadelphia
53.	Felenchak * Tracie M.->(271)	1	$25,000.00	271	Syracuse
54.	Fil * Nicholas->(013)	1	$10,000.00	013	Albany
55.	Fuga * Paul->(269)	1	$5,000.00	269	Central New Jersey
56.	Hawrylciw * Peter->(253)	1	$5,000.00	253	Connecticut District
57.	Hawryshkiw * George->(283)	1	$5,000.00	283	Syracuse
58.	Hawrysz * Stefan->(083)	1	$20,000.00	083	Philadelphia
59.	Hentisz-Brechun * Olena->(489)	1	$5,000.00	489	New York
60.	Jewtushenko * Wasyl->(422)	1	$100,000.00	422	Philadelphia
61.	Kotlar * Julian->(042)	1	$5,000.00	042	Northern New Jersey
62.	Kufta * Genevieve->(171)	1	$100,000.00	171	Northern New Jersey
63.	Kulczycky * Maria ->(008)	1	$5,000.00	008	New York
64.	Kuropas * Stefko ->(176)	1	$5,000.00	176	Chicago
65.	Lawrin * Alexandra->(175)	1	$3,000.00	175	Detroit
66.	Lazirko * Iouri->(134)	1	$20,000.00	134	Northern New Jersey
67.	Martynenko * Mycajlo->(245)	1	$10,000.00	245	Philadelphia
68.	Odezynskyj * Bohdan->(216)	1	$5,000.00	216	Philadelphia
69.	Petruncio * Mary->(078)	1	$5,000.00	078	Shamokin
70.	Petryk * Fedir->(362)	1	$10,000.00	362	Philadelphia
71.	Pishko * Olga->(338)	1	$10,000.00	338	Pittsburgh
72.	Pytel * Petro->(139)	1	$3,000.00	139	Chicago
73.	Salabay * Nadia->(155)	1	$3,000.00	155	Northern New Jersey
74.	Skibickyj * Alex->(285)	1	$5,000.00	285	Rochester
75.	Stefuryn * Gizelia->(169)	1	$5,000.00	169	Wilks Barre
76.	Streletsky * Lubov->(010)	1	$5,000.00	010	Philadelphia
77.	Trojan * Myroslaw->(067)	1	$10,000.00	067	Connecticut District
78.	Turko * Michael->(063)	1	$5,000.00	063	Pittsburgh
79.	Woch * Steven->(777)	1	$175,000.00	777	Various
80.	Yurkiw * George->(130)	1	$5,000.00	130	New York
81.	Zajac * Roman I.->(472)	1	$10,000.00	472	Chicago
	Total	**229**	**$4,363,650.00**		

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ ЗА ПЕРШЕ ПІВРІЧЧЯ 2000 РОКУ ЗА РІЧНОЮ ВКЛАДКОЮ

	OrganizerFull Name	Members Organized	Annual Premium	Amount of Insurance	Branch Number	District
1.	Hawryluk * Joseph->(360)	18	$6,342.46	$433,000.00	360	Buffalo
2.	Pylypiak * Myron->(496)	25	$5,895.84	$189,000.00	496	Various
3.	Bachynsky * Barbara->(184)	5	$4,056.80	$83,000.00	184	New York
4.	Staruch * Longin ->(371)	7	$2,401.33	$141,000.00	371	Northern New Jersey
5.	Fuga * Paul->(269)	1	$2,265.00	$5,000.00	269	Central New Jersey
6.	Karachewsky * Helen->(221)	2	$2,120.00	$8,000.00	221	Chicago
7	Oscislawski * Eugene->(234)	9	$1,950.03	$256,650.00	234	Northern New Jersey
8	Worobec * Andre->(168,076)	6	$1,683.70	$520,000.00	076	Northern New Jersey
9	Ukrainian National Association	4	$1,076.45	$90,000.00	777	Various
10	Banit * Vira->(473)	4	$1,022.15	$20,000.00	473	Montreal

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Пластовій станиці Філядельфії – 50

Радують гостей чарівним співом пластунки 4-го Куреня юначок.

Настав очікуваний день 16 жовтня 1999 року. Перш ніж заходити до бенкетної залі Українського освітньо-культурного центру Філядельфії, гостям було запропоновано переглянути виставку пластових експонатів: списки всіх дотеперішніх станичних проводів, фотографії станичних, подій з життя Станиці.

Було безліч цікавих емблем, хронік куренів, різних пластових експонатів, кольоритні народні строї пластунок, виготовлені на різні пластові торжества, пластові прапори деяких куренів, між ними – історичний прапор 5-го Куреня юнаків з Міттенвальду (Німеччина) з малиновою шовковою стрічкою від Українських Січових Стрільців, яка символізує передання Пластові стрілецьких традицій.

Експонати показувала гостям й коментувала пластова молодь. Виставку оформила пл. сен. Софійка Геврик з допомогою членів куреня „Перші Стежі". Вони мали повне право гордитися її великим успіхом. А щоб гості, бува, не зголодніли, на столах була смачна перекуска, якою відала досвідчена в цій ділянці пл. сен. Іванка Луцишин, з допомогою куреня „Княгині".

Врешті настав час бенкету. І тут несподіванка: відкрилася, немов у казці, чисто пластова панорама – зоряне небо, залите місячним сяйвом шатро, перед ним жевріє ватра, над нею – казан, довкруги – дерева й кущі, галуззя й листя – справжній ліс. Світло притемнене, під стінами у вазонах – високі живі дерева, на двох протилежних стінах – великі малюнки юнаків при ватрі, освічені рефлекторами (їх намалював Іван Бобак); на кожному з 32 столів збудовані з патичків мініятурні ватри. Цю фантастичну декорацію при допомозі куреня „Чортополохи" придумала й виготовила пл. сен. Дуся Подоляк.

Програму розпочала збірка пластунства на сцені. Бунчужний свята пл. сен. Олег Цюк здав звіт пл. сен. Наді Чемеринській, яка повзвітувала Начальному пластунові пл. сен. Любомирові Романкову. Опісля Станична відкрила свято, а Митрополит Стефан Сулик, сам пластун, розпочав його молитвою.

Провід бенкетом перебрав пл. сен. Роман „Муньо" Левицький і дуже вміло та справно ним провадив. На тлі співу пісні „Ніч вже йде", яку виконував 4-ий Курінь юначок, пл. сен. Богдан Турченюк прочитав прізвища тих членів Станиці, які від нас відійшли впродовж останніх 50-ти років, а опісля пл. розв. Таля Гудь заспівала пісню „Чуєш, брате мій".

Рідкісну церемонію іменування Гетьманською вірлицею провів Начальний пластун Любомир Романків. Він покликав на сцену батьків Лариси Гудь, де вже були члени її 4-го Куреня юначок. Тоді зв'язкова пл. сен. Марія Леськів розповіла про кандидатку на Гетьманську вірлицю, про її працю та численні успіхи й заслуги як в Пласті, так і поза ним. Начальний пластун іменував кандидатку Гетьманською вірлицею, вручив їй відповідну грамоту, поздоровив її та і батьків. Вона була третьою Гетьманською вірлицею Станиці впродовж усіх 50 років; останнє іменування Гетьманською вірлицею було в Станиці ще 17 років тому.

Невдовзі обслуга почала розносити вечерю. Ведучий бенкетом привітав присутніх членів пластових проводів, представників організацій та установ, колишніх станичних, гостей з-поза Філядельфії та найстаршого віком пластуна пл. сен. д-ра Юрія Цегельського, колишнього члена Станиці, який прибув здалека на цю імпрезу. Пл. сен. Юліян Крижановський почав святочну програму.

Начальний пластун привітав присутніх і розповів про Пласт в Україні, про його ріст та намагання стати членом Міжнародного скавтової централі в Женеві. Колишні піонери радянських часів тепер видають себе за українських скавтів і ведуть діяльність, дуже подібну до піонерської. Вони заявляють, що раптом уже повірили в Бога, хоч в програмах їхньої діяльности немає місця ні для Бога, ні для релігійних зайнять, нема Богослужень. Поява таких псевдо-скавтів ускладнює реєстрацію Пласту в Женеві, а Скавтове бюро постійно висуває до Пласту нові вимоги, як тільки Пласт задовольнить попередні вимоги.

Голова Головної Пластової Булави пл. сен. Людмила Дармограй привітала присутніх від цієї установи, а пл. сен. Борис Павлюк склав привіт від Крайової Пластової Старшини, яку він очолює. Було ще кілька привітів від представників різних громадських установ, а пл. сен. Р. Левицький прочитав ряд письмових привітів. Опісля новацькі рої „Синички" і „Пантери" вдало вивели веселий скеч „Добрі діла" й дали присутнім нагоду добре посміятися. Цей виступ приготували Мотря Бойко-Вотерс і пл. сен. Аніта Чайківська. А сценку написав пластовий драматург Зенон Чайківський. 4-ий Курінь юначок продовжував розважати присутніх в'язанкою пісень під гру на гітарах сестер Талі і Лариси Гудь.

На завершення голова Комітету 50-ліття, пл. сен. Ірена Богачевська склала велику подяку й признання всім численним членам і співробітникам цього Комітету за підготову й переведення бенкету.

Завершенням імпрези була забава під музичний супровід оркестри „Луна". Ця імпреза принесла усім велике задоволення, бо 50 років існування й праці пластової Станиці у Філядельфії було відзначено гідно й достойно.

Ю. Крижанівський

І знову – радість літнього таборування

Літні табори для дітей і молоді розпочалися суботу, 8 липня, на кількох пластових оселях, а саме – на найстаршій оселі „Новий Сокіл" (Баффало), на найбільшій – „Вовча Тропа" (Олбані), на „Писаному камені" (Клівленд), на „Зеленій Діброві" (Дітройт), а також на Морському та Гірсько-роверовому таборах.

Особливо чисельні табори на „Вовчій Тропі". Коменданти і булави – це все старші пластуни й пластунки, які недавно самі тут таборували в новацьких та юнацьких таборах. Ця оселя ізольована від світу, захована між горбами – не видно ні хат, ні доріг. До таборів її гарно приготовила управа оселі, яку вже багато років очолює пл. сен. Юрій Гук („Бурлака") з цілим рядом відданих членів управи – пластунів, колишніх пластунів та батьків пластової молоді.

Новацтво таборує в будинках. Їхні коменданти – це ст. пл. Віра Камінська і ст. пл. Любомир Конрад. Юнацтво таборує на полянах в лісі в шатрах. Їхні коменданти – ст. пл. Марта Клюфас, ЧХ, і ст. пл. Андрій Нинка, ЧМ. Є ще також табір старшого юнацтва, а його комендантка – пл. сен. Христя Ставнича, ЧП. На оселі є гарний басейн, велика спортова площа і „бойківська" дерев'яна каплиця, яку збудував відомий майстер-будівничий Юрій Костів.

Погода цього року прихильна до пластунів і вони справді будуть мати гарні спомини. А тому на „Вовчу Тропу" приїжджають пластуни з цілої Америки – то ж скільки нових знайомств нав'яжеться! Ось зустрічаємо пл. сен. Ію Лабуньку. Вона привезла доньку Ніну аж з Лос-Анжелесу, Каліфорнія. „Це вже шостий табір Ніни тут, на „Вовчій Тропі", – розповідає мама, І. Лабунька. – Вона дуже любить пластові табори і особливо те, що тут заприятелювала з двома гарними дівчатами".

Р. Ю

Місто Юніон запрошує на Свято Незалежности

Громадський комітет по відзначенню Дня Незалежности України, що діє під опікою УККА в місті Юніоні, Н.Дж., готує на серпень святкову програму. За традицією 30 українських прапорів і святковий транспарант замайорять на головних вулицях міста,

У міській ратуші в неділю, 27 серпня, опівдні, відбудеться урочисте зібрання за участи посадника міста, місцевих представників влади і американської громадськости. На щоглі буде урочисто піднято Державний прапор України. Після зібрання гостей розважать піснею, почастують в окремій залі.

Комітет запрошує читачів „Свободи" до участи у святі. Звісно, святкування буде кращим, коли будуть кошти на його проведення, тому комітет запрошує до пожертв на цю справу, які можна надіслати на адресу голови комітету Володимира Васькова: **635 Evergreen Parkway, Union, NJ 07083.** Тел. **(908) 688-5818.**

Громадський комітет м. Юніон, Н.Дж.

Зустріч з президентом „Дому Свободи" А. Каратницьким

Напередодні 9-ої-річниці незалежности України на черговій зустрічі під час обіду, організованого Українським Конґресовим Комітетом Америки (УККА) президент „Дому Свободи" Андріян Каратницький виступить з доповіддю „Перспективи політичного розвитку України" . Зустріч відбудеться у середу, 23 серпня ц. р., о год. 12:30 по полудні, в приміщенні УККА за адресою: 203 Second Avenue (між 12 та 13 вулицями) у Нью-Йорку.

Андріян Каратницький займає посаду президента „Дому Свободи" – неполітичної та неприбуткової організації, яка пропаґує засади демократії, громадянського суспільства і правової держави та слідкує за дотриманням прав людини, політичних прав та громадських свобод у різних країнах світу. Він також є координатором щорічного оглядового журналу „Freedom in the World", який висвітлює проблеми політичних прав та громадських свобод. А. Каратницький опублікував ряд статтей у провідних політичних журналах, є співавтором ряду книг.

УККА є неприбутковою, освітницькою організацією, якій небайдужі проблеми України та яка представляє інтереси української громади перед американським урядом впродовж 60 років.

Ласкаво просимо взяти участь у зустрічі з президентом „Дому Свободи". Бажаючі можуть принести з собою обід, а УККА забезпечить присутніх гарячими та охолоджувальними напоями. Для реєстрації просимо подзвонити до бюра УККА – **(212)228-6840.**

УККА

Київ привітав дві книжки українця з США

Зліва Осип Зінкевич, Роксана Харчук, проф. Ярослав Кісь.

21 червня 2000 року в будинку Спілки Письменників України в Києві відбулася презентація двох книжок Степана Женецького, виданих видавництвом „Смолоскип". Це збірка оповідань про Лемківщину воєнних часів – „Гори мстяться" (102 стор.) і збірка еміґрантських гуморесок і сатиричних оповідань – „Еміґрація в поході" (160 стор.), яка появилася під псевдонімом Степан Вусатий. Автор, на жаль, через стан здоров'я, на презентацію приїхати у Київ не зміг (він народився 1913 року на Львівщині). Представляв його близький родич, професор Львівського політехнічного інституту Ярослав Кісь. Ведучим вечора був голова видавництва „Смолоскип" Осип Зінкевич. Він розповів численним присутнім про життєвий і творчий шлях Степана Женецького, який постійно живе в Йонкерсі біля Нью-Йорку і який довгі роки належав до кола активних авторів газет „Свобода„ й „Америка" та був редактором газет „Лемківські вісті" і „Голос Лемківщини" у США.

На вечорі виступила відповідальна за випуск книжок Роксана Харчук. Про С. Женецького і його родину розповідав проф. Ярослав Кісь. Спеціяльну грамоту для автора книжок передала співробітник Ліги українських композиторів Катерина Пасічна. Фахову оцінку книжок та про їхнє значення для українського читача в Україні говорили письменник Олекса Ющенко і член редакції газети „Літературна Україна" Олена Логвиненко. Народна артистка України Галина Яблонська читала кращі гуморески і сатиричні оповідання С. Женецького.

Сильне враження на присутніх зробили виступи молодих літературознавців – Ростислава Семківа (аспірант університету „Києво-Могилянська Академія") , Анатолія Дністрового (аспірант Аграрного університету), Івана Патриляка (аспірант Київського університету) і Івана Андрусяка, поета і політолога, який народився в той самий день, що і С. Женецький

Вечір закінчився прийняттям у спілчанському ресторані „Еней", яке зібрало велику групу київської інтеліґенції й молоді.

Відгуки про книжки С. Женецького передавали київські радіостанції, а журнал „ПіК", високо оцінив їхній художній рівень.

Пресове бюро видавництва „Смолоскип"

Чому не чути радіо „Україна"?

Із настанням незалежности в Україні було створено державну Укртелерадіокомпанію, а в ній для іншомовлення зформовано Всесвітню службу радіо „Україна" (ВСРУ), з редакціями української, англійської, німецької та румунської мов. Раніше на закордон діяла спеціяльна інституція КҐБ „Комітєт за возвращєніє на родіну", з відповідним філіялом для передач українською мовою на Західню Европу і Північну Америку та газетою „Голос України". В процесі формування нового українського радіомовлення було відібрано у республіканського радіомовлення їхні нечислені короткі хвилі і тим обмежено засяг чутности (радіо Києва, Харкова, Львова) поза терени України чи области. Популярну короткохвильову програму „Промінь", з часів Хрущова, відповідник російського „Маяка", яка ще діяла в 1993 році, було ліквідовано.

Відсутність проміжних ретрансляторів в інших країнах створює значні проблеми для радіопередач на далекі віддалі. Радіомовлення ВСРУ на Північну Америку і Австралію йшло у 1992-1993 роках через Хабаровськ і Петропавловськ-Камчатський. З відпадом цієї можливости радіомовлення на Північну Америку, а згодом і на Південну Америку, стало вестись безпосередньо надпотужними (1000 кв.) радіопередавачами з України.

Програми ВСРУ спрямовуються на українську західню діяспору, Росію і Казахстан. Давно не чутно радіо України на території Східньої Канади, де проживає більшість українського етносу. Українці східньої діяспори, поза Уралом, на територіях Сибіру і Далекого Сходу, не були включені в сферу дії ВСРУ. Не було і спроб в цьому напрямі, хоч не раз зверталась увага на цей вагомий недолік.

Інертність властива не лише ВСРУ, вона дає себе знати і в неефективності радіочастот. ВСРУ у 1998 році мала щодобово 249 годин праці на коротких хвилях. Цей обсяг, якщо б позбутися марної праці передавачів у невідповідний час, давав можливість скерувати програми також на території Сибіру (зони 31-34 CIRAF) і Західньої Канади (330*). Наприклад, передається друге повторення щоденної програми німецькою мовою на Европу, коли там час між першою і другою годиною ночі, а в Росії – між третьою і четвертою. ВСРУ і Казахське радіо взаємодіяли так, що на Европу транслювались програма казахська „Шалкар", а Казахстан приймав програму Українського радіо. Великої шкоди заподіяла пожежа в студіях ВСРУ в Києві. З обмеженням фінансування в 1998 році вимкнено Миколаївський радіопередавальний центр і то на тривалий час. В 1999 році добове число годин праці передавачів довелося зменшити з 245 на 115.

З виключенням Харківського РПЦ, а тепер і Львівського, радіопередач з України не чути в Північній і Південній Америці, Австралії, Новій Зеляндії. Залишився ще в дії Київський РПЦ з обмеженою потужністю. Гірше або зовсім не чути „України" в Казахстані і в інших місцях. Це в час, коли вже Албанія, Хорватія та інші малі країни представлені в супутниковому радіомовленні.

Ось у якому становищі знаходиться ВСРУ, візитна картка держави, напередодні дев'ятої річниці незалежности.

Ю. Саюк,
Мюнхен

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

6 серпня – День Союзянки на Союзівці в Кергонксоні, Н.Й. **Тел. (212) 777-1336.**

◆

18 серпня – Український фестиваль „Гомін України" в Філядельфії (**Ridge Ave. at 33rd and Dauphin Str.**). Поч. о 8-ій вечора.

◆

1-3 вересня – Український фестиваль в Сан-Дієґо. Тел. **(619) 291-0661. E-mail sunnyukes@aol.com**

◆

2 вересня – змагання з плавання на Союзівці. Початок о 10:30 ранку.

◆

2 і 3 вересня – 50-літній ювілей Братства 1-ої УД УНА відбудеться на оселі **Українського Братського Союзу „Верховина" у Ґлен Спеї, Н.Й.** Тел. **(914) 856-1323.**

◆

2-4 вересня – тенісові змагання на Союзівці. Початок 2 вересня о 8:30 ранку.

◆

8-10 вересня – з'їзд колишніх професорів, учнів гімназії та всіх мешканців Байройтського табору відбудеться на Союзівці.

◆

15-17 вересня –з'їзд колишніх студентів Гайденської Ґімназії ім. Тараса Шевченка в Гайденав, Німеччина,відбудеться в **готелі Ramada Inn., 130 Route 10 West, East Hanover, N.J. 07936. Тел. (973) 386-5622 або (215) 725-0587.**

◆

11-14 вересня – 11-та товариська зустріч-з'їзд „реґенсбурґців" на Союзівці.

◆

24 вересня – свято 25-ліття Української католицької церкви в Кергонксоні. Початок о 10-ій ранку.

◆

30 вересня – відзначення 50-річчя Осередку СУМ в Українському домі „Дніпро" в Баффало (**562 Дженесі стріт**). Початок о 5:30.

◆

11 жовтня – подорож на футбольні змагання до Норвегії. Тел. **(216) 351-1700.**

◆

15 жовтня – тихий авкціон Українського музею відбудеться в **Рамада готелі, Іст-Гановер, Н. Дж.** Початок о 2-ій годині.

◆

14-21 січня 2001 року – Маланка на морі (подорож на кораблі „Norwegian Sky". Тел. **(800)-860-0089** або **(216)-351-1700.**

◆

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями (тел. **973-292-9800, дод. 3040).**

Колишні гімназисти зустрілися в Берхтесґадені

Один з таборів переміщених осіб у повоєнні роки існував у Берхтесґадені, в Баварії, де студенти української гімназії провели свої молоді літа. Під час останнього з'їзду випускників гімназії на Союзівці в листопаді 1999 року було вирішено провести наступну зустріч-з'їзд у Берхтесґадені. Організатором подорожі був член випускної кляси 1949 року Володимир Шарко, разом з аґенцією СКОП. Українська гімназія у Берхтесґадені мала свій початок у Львові, тому подорож почалася у цьому місті і продовжувалась через Перемишль, Краків, Братіславу, Відень, Інсбрук, Зальцбург, Берхтесґаден, Міттенвальд, Мюнхен.

Організатор подорожі Володимир Шарко з дружиною Мерілин були провідниками у Львові для тих, хто вперше відвідував місто. Весняна краса покривала місто, цвіли каштани і бузок. Великодня радість, спогади молодих літ викликали сильні переживання.

Коли ми приїхали до Берхтесгадену, наша група значно збільшилась. До нас приєднались учасники з'їзду, які приїхали раніше, ніж ми, і насолоджувались чудесною природою цього містечка. Прилучилися до нас також учні гімназії, родичі і приятелі, які живуть в Німеччині.

Вибір готелю в Берхтесґадені був вдалим: кімнати з балконами дозволяли милуватися масивом Вацмана. Наступного дня була прогулянка човном по Кенігзе і сходження на вершину гори Єнер, щоб побачити чарівні картини високих Альп.

Випускник нашої гімназії Юрій Тимченко, який проживає тепер в Німеччині, отримав дозвіл від німецької армії на відвідини нашої давньої домівки. В неділю відкрилась брама і на порозі військової бази нас привітав комендант табору майор Ойген Фрітц. Після огляду подвір'я і будівель у військовій їдальні нас почастували баварськими тортами та кавою.

З Берхтесґадену дорога вела до Міттенвальду через Інзбрук. Декілька учасників подорожі були студентами Української гімназії в Міттенвальді, і тут вони мали нагоду відвідати свою давню домівку. Деякі випускники Берхтесгаденської гімназії продовжували навчання в школах вищої освіти в Мюнхені, де вони відвідали бібліотеки, музеї, у яких колись бували і пиварні, в яких спілкувались.

Наша подорож закінчилась з пивом, баварськими стравами і танцями в знаменитій Мюнхенській пиварні Гоффбраугаус.

Подорож в минуле закінчилася. Ми пригадали труднощі, поразки і тріюмфи давніх років.

Ігор і Наталя Лисі

Гірські вершини навіяли спогад про молодість

Гамірно на Галицькому базарі у Львові.

На вершині Татарської гори в Перемишлі.

На Четвертому Світовому конґресі стрийських гімназистів

Четвертий Світовий конгрес стрийських гімназистів і семінаристок відбувся 25–28 червня ц. р. в Стрию. На з'їзд прибули випускники стрийської гімназії з Австралії, ЗСА і Польщі. Привіти надійшли звідусіль. Головна програма складалася з науково-практичної конференції „Стрийська гімназія: минуле, сучасне, майбутнє", вручення матуральних дипломів і відзнак, відкриття Меморіяльного комплексу на честь 120-річчя утворення Стрийської гімназії та вшанування меценатів, концерту учнів та викладачів Стрийської гімназії. Стрийська гімназія виховала багато відомих у світі людей, гідних патріотів своєї Вітчизни. На з'їзді я зустрілася з молодими гімназистами, які цікавляться життям своїх однолітків поза межами України, і поцікавилася їхніми думками щодо проблем сучасної України. Відповіді дали студенти віком 14–16 років.

– Що думає молодь про Україну? Як ви розцінюєте сучасний стан держави?

– Тепер Україна перебуває на перехідному етапі від колишнього комуністичного режиму до демократичної форми управління. Цей перехід дуже важливий для України як незалежної держави. Адже, можливо, це її останній шанс зберегти волю, бо якщо вона знову ввійде до союзу з Росією, то може втратити всі здобутки, за які боролися і за які віддавали життя діди і прадіди. Теперішнє положення України є незадовільним. Перехід від радянського до демократичного типу управління наклав свій відбиток. Сьогочасна Україна намагається розвиватися у бік демократії, а цей розвиток є неможливим на залишках комуни.

– Які аспекти державотворення спрацювали, а які ні? Чому?

– Не спрацював до кінця жоден з аспектів державотворення. У першу чергу, на практиці спостерігається велика розбіжність між прийняттям законів та їх виконанням. Керівники держави у своїй більшості не стали зразками свідомих громадян-патріотів: національна ідея не є рушійною силою у їхній діяльності. Більшу частину керівників держави необхідно замінити, бо вони виросли у часи соціялізму і просякнуті його ідеями. Тепер до влади почали приходити нові люди – Ющенко, Тимошенко та інші, які можуть забезпечити майбутнє України.

– Що може допомогти державі вирватися з кризи?

– Потрібно якнайшвидше змінити керівників держави. Влада повинна перебувати в руках свідомої і реформаторської молоді, яка розуміє проблеми сучасного суспільства. Тільки нові погляди допоможуть вийти з кризи. Тільки молоді енергійні люди, виховані за часів демократії, можуть змінити обставини на краще.

– Що ви зробили б для покращення ситуації, якби мали таку можливість?

– Найперше треба узяти курс на боротьбу з русифікацією. У Конституції України чітко сказано, що державною мовою України є українська, що нею повинні користуватися усі державні службовці. Багато країн світу живуть тільки за рахунок туризму. Такі можливості є і в Україні – тільки їх треба вміло використати.

Ярослава П. Рубель

Молоді автори літературно-мистецького альманаху „Коли в душі народжується слово" зі Стрийської гімназії ім. Митрополита Андрея Шептицького з Ярославою П. Рубель.

Бережани запрошують на 625-річчя

Пам'ятник воякам УПА.

У сиву давнину русичі оселилися на березі річки Золотої Липи. Прибережне поселення назвали – Бережани. Перша письмова згадка про Бережани датується 1375 роком, коли село було передане у володіння бояринові Василю Тептуховичу.

19 березня 1530 року польський король Сигізмунд видав руському воєводі Миколі Синявському дозвіл вивершити місто, надавши йому Магдебурзьке право. М. Синявський в 1543 році почав будувати замок, на якому розмістив напис: „Богу на славу і на оборону вірних християн". Цей замок жодного разу не був взятий ворогом силою.

З роками у місті з'явилося багато споруд, завдяки яким Бережани набули заповідної краси. Це – замковий палац, дерев'яна Миколаївська церква, ратуша, церква Пресвятої Трійці, фарний костьол, монастир бернардинів.

В 1805 році в ратуші відкрито гімназію, з якої вийшли Маркіян Шашкевич, Богдан Лепкий, Михайло Яцків, Франц Коковський, Юліян Панкевич, Рудольф Мох, Олена Кульчицька, Мирослав Кушнір та багато інших діячів української культури. У Бережанах жили і працювали композитори Остап Нижанківський та Денис Січинський. Саме на берегах Золотої Липи Д. Січинський написав оперу „Роксоляна".

Вулицями міста ходили митрополити Спиридон Литвинович та Андрей Шептицький, головний отаман Симон Петлюра, майстри слова Антін Лотоцький, Олесь Гончар, фолкльорист Орест Гижа. За межами України утверджували мистецьку славу Бережан наші краяни – художники Михайло Мороз та Тетяна Осадца (США), Володимир Беднарський (Канада), Володимир Савчак (Австралія), диригент хору „Гомін" Ярослав Бабуняк (Англія), відомий кобзар Зіновій Штокалко і поет Роман Купчинський (США), професор Мюнхенського університету історик Мирослав Лабунька.

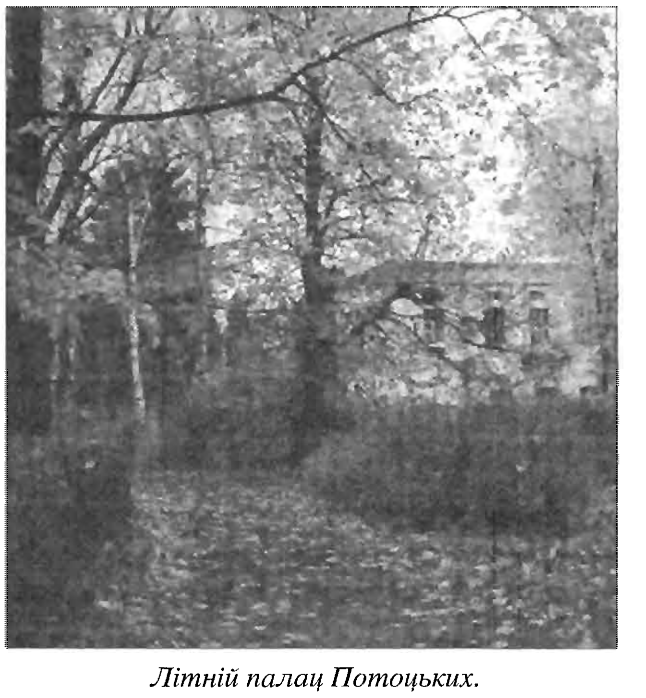
Нині Бережани активно готуються до відзначення 625-річчя першої згадки про місто та 470-річчя з дня надання місту Магдебурзького права. Мешканці міста чекають усіх своїх земляків на свято.

С. Гурський

Світлила **Зінаїда Токарська**

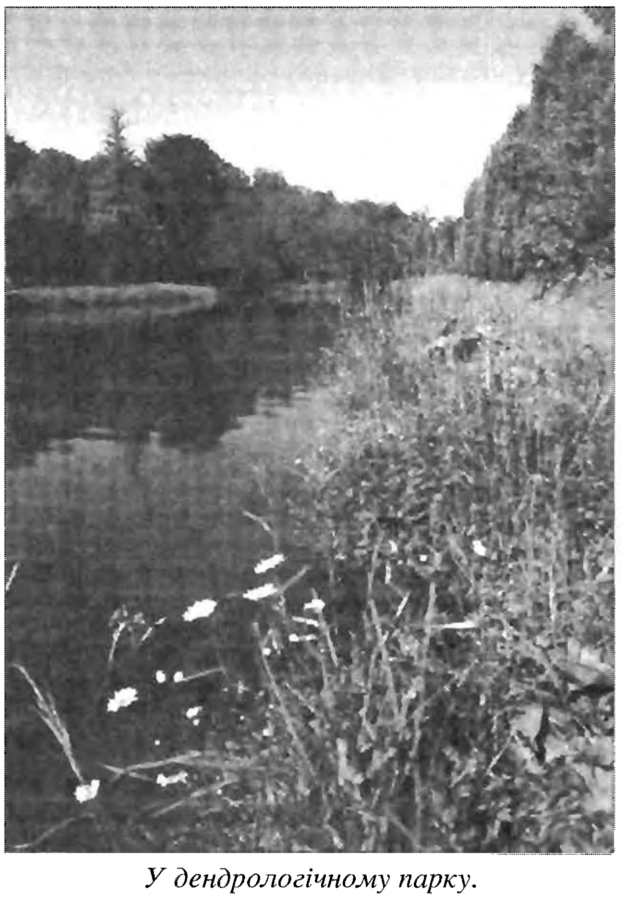
Гімназія в Бережанах, збудована в 1914 році

Літній палац Потоцьких.

Загальний вигляд міста.

У дендрологічному парку.

Пам'ятник виселення лемків з рідних земель.

Свято України у Філядельфії

24 серпня ц. р., в четвер, українська громада Філядельфії відзначить дев'яту річницю незалежности України концертовою програмою в Українському Освітньо-Культурному Центрі при 700 Седар Рд. в Дженкінтавні, Пенсильванія.

Програма включатиме апель молоді Пласту і СУМу, доповідь військово-морського аташе при амбасаді України у Вашінґтоні Сергія Нечипоренка, виступ хору „Думка" з Нью-Йорку (диригент Василь Гречинський, музичний супровід Євгенії Палей) та соліста Львівського оперного театру Романа Цимбала. Початок імпрези о 7-ій год. вечора, однак вже о 6:30 буде показаний фільм про відзначення восьмої річниці незалежности України в Києві.

Вступ на імпрезу: 10 дол. для дорослих, 5 дол. для студентів, а для молоді до 12 років – вільний.

Додаткові інформації можна одержати телефоном **(215) 633-1166**.

Методій Борецький

УКРАЇНА І СВІТ

Всеукраїнська Олімпіяда з української мови – новий проєкт Ліґи українських меценатів

Любов Самойленко,
прес-секретар
Ліґи українських меценатів

Сьогодні, коли Україна дедалі впевненіше заявляє про себе у світі як незалежна держава, українська мова стає не лише особливою її візиткою, а й одним з найефективніших засобів згуртування нації, соціяльної й духовної активности суспільства. Звідси – нагальна потреба спонукати, зацікавити широкі верстви населення активніше володіти державною мовою. Починаючи, зрозуміло, з дітей, шкільництва. Новий широкомаштабний проєкт Ліґи українських меценатів – Всеукраїнська Олімпіяда з української мови. Проводитиметься з ініціятиви президента Ліґи, видатного мецената сучасности, канадського українця Петра Яцика. Нова акція Ліґи покликана піднести престиж української мови у підростаючого покоління, виховувати пошану до неї як до державної мови незалежної України.

Олімпіяда проводитиметься Освітньою фундацією П. Яцика (Канада, Торонто) та Ліґою українських меценатів разом з Міністерством освіти, різними громадськими організаціями, а також окремими приватними особами-меценатами, зокрема з Канади та США. Цим новим проєктом ми доводимо, що саме освіта і просвіта – наш головний пріоритет сьогодні, – наголошує директор Ліґи меценатів Михайло Слабошпицький. Міністерство освіти визначить форму змагання, яка найоптимальніше виявлятиме знання й здібності дітей. Подібні змагання, ініційовані Ліґою меценатів та її друзями, закордонними українцями, проводитимуться вперше і мають стати щорічними. Вони покликані прищеплювати інтерес і любов до рідної мови, переконувати дітей та молодь у тому, що знання рідної мови підносить особистість, громадянина своєї держави, а тим самим і саму державу. До того ж, знання державної мови – це просто щоденна необхідність.

Розпочнеться Олімпіяда 1 вересня. Відбудеться п'ять турів. Спочатку змагання мають відбутися в кожній школі України. Переможці першого туру виходять в другий – на районні змагання. Третій тур – на рівні обласних, четвертий – реґіональних змагань. У реґіональному турі братимуть участь 10 учасників з кожної області в кожній віковій категорії. 60 учасників в кожному реґіоні в кожній віковій групі. П'ятий етап – це всеукраїнські змагання, що відбудуться у Києві. В них візьмуть участь по 10 найкращих учасників з кожного реґіону, тобто 50 фіналістів в кожній віковій категорії.

Загалом в Олімпіяді візьмуть участь діти трьох вікових категорій – молодшого віку (1-4 кляси), середнього (5-7 кляси) та старшого шкільного віку (8-11 кляси). Переможці тих самих реґіональних і кінцевих, всеукраїнських змагань в кожній віковій категорії отримають грошові премії. Нагорода переможця Олімпіяди, наприклад, середньої вікової категорії становитиме 3,000, а старшої – 5,000 гривень. Усі премії реґіонального і заключного турів сплачуватиме Ліґа українських меценатів.

Перший заступник міністра освіти та науки України академік НАНУ Ярослав Яцків запропонував рамки всеукраїнської акції розширити до міжнародних, залучивши до участи в ній юних українців з інших країн. Щоб школярі з країн СНД й далекого зарубіжжя мали можливість змагатися за окремою програмою і щоб переможцям з їхнього числа було вручено теж окремі нагороди.

Цікавий й такий момент. Ліґа запросила до співпраці групу провідних соціологів з Інституту соціології, яку очолює доктор наук Юрій Саєнко. Вони досліджуватимуть всебічно хід Олімпіяди на всіх її етапах. Участь науковців допоможе отримати унікальні експертні та соціологічні результати щодо проблеми української мови (на сьогодні в країні нема жодних наукових досліджень щодо побутування мови на різних рівнях). До журі Олімпіяди залучено безпосередньо шкільних вчителів, мовознавців, відомих письменників, представників Міністерства освіти, Державного комітету інформаційної політики, радіомовлення і телебачення, громадських та культурних діячів.

До організації і проведення Олімпіяди долучається широка громадськість, засоби масової інформації, творчі спілки. Майже два десятки україномовних видань погодилися бути інформаційними спонзорами акції. Розуміння важливости такої акції та її підтримку виявляють урядові структури.

Ще багато хто сьогодні витрачає сили на дискусії про те, чому утискується чи занепадає в Україні українська мова. Однак, як сказав великий Конфуцій, замість того, щоб нарікати на темряву, краще засвіти свою свічку. Саме це й сповідує Ліґа українських меценатів. Принцип її діяльности – конструктивна позиція і конкретна праця. Нова акція засвідчує це на практиці.

Вітальний лист губернатора Дж. Раєна амбасадорові України до США Костянтинові Грищенку

Асистент губернатора з етнічних справ штату Іліной Пет Міхальскі, вшановуючи амбасадора України до США Костянтина Грищенка на бенкеті в Чикаго, передала йому вітального листа губернатора Джорджа Раєна.

На знімку (зліва): Генеральний консул в Чикаґо Борис Базилевський, Посол України в США К. Грищенко, заступник президента Українського Конґресового Комітету Америки Орест Бараник і асистент губернатора з етнічних справ Пет Міхальскі.

Позитивна оцінка реформування Комітету міґрації України

Повідомляє Вашінґтонське бюро УАКР

– Перетворення Державного комітету України у справах національностей та міграції у департамент при Міністерстві юстиції – логічний крок Уряду України, – вважає голова Української Американської Координаційної Ради (УАКР) Ігор Ґавдяк.

Голова УАКРади прокоментував недавній лист керівника нового департаменту Григорія Середи, повідомляючи українські громади в діяспорі про організацію та про те, що в цьому департаменті Міністерства юстиції працює Відділ міжнародних зв'язків та діяспори, до компетенції якого належить, зокрема, створення правової бази захисту інтересів закордонних українців.

– Перенесення відомства міґрації й національностей у склад Міністерства юстиції – логічне рішення з американської точки зору, адже у нас іміґраційна служба також знаходиться в Міністерстві юстиції, – нагадав І. Ґавдяк. – Я гадаю, що ми, УАКРада, матимемо такі ж плідні стосунки з департаментом у Міністерстві юстиції, як мали з колишнім державним комітетом.

Голова УАКРади також згадав, що в листі директора Департаменту у справах національностей та міграції Г. Середи їде мова про випрацювання нової програми „Закордонне українство на період до 2005 року". Українські громадські організації за межами України запрошені надсилати конкретні пропозиції, які мали б бути включені у цю програму.

– УАКРада, очевидно, це зробить – сказав І. Ґавдяк, – і я вже звернувся до усіх членів екзекутиви, щоб вони висилали свої побажання у цій справі. Але перш ніж передати позицію УАКРади, ми проконсультуємось з Михайлом Горинем, головою Української Всесвітньої Координаційної Ради, бо ми вважаємо, що Київ, зокрема керівництво УВКР, краще обізнане у цій справі. Ми можемо поінформовано говорити про те, що важливе для нас в Америці, але ми не завжди в курсі подробиць, які важливі українцям на Камчатці, Таджикістані чи Естонії, так що наші побажання щодо політики Уряду України можуть виявитись навіть невигідними для інших частин діяспори. Я це глибоко зрозумів, слухаючи виступи представників українських громад з різних частин Азії й Европи на зборах УВКР у Києві. УВКР є тим пунктом, де усі ці речі збігаються і де їх можна добре оцінити.

Ще раніше колишній голова УВКР Іван Драч пропонував передати питання зв'язків з діяспорою у відання Міністерства закордонних справ. Треба пильнувати, щоб ці зв'язки не загубилися в процесі реорганозації. І. Ґавдяк висловив побажання, щоб школи українознавства могли співпрацювати з Міністерством освіти України, організації, які влаштовують відпочинкові табори для молоді, – з аналогічними відомствами чи організаціями в Україні, а товариства підприємців – з такими ж підприємствами в Україні.

Оксана Івасюк...

(Закінчення зі стор. 5)

підійти до будь-якої новини у міській забудові, але зважити, що вшанування пам'яти видатних людей спорудженням молитовних каплиць чи встановленням хрестів завжди було українською традицією. Це по-людському зрозуміле прагнення. Я вірю, що українська пісня житиме вічно...

- Ви теж співаєте?

- На мені природа відпочиває. Але в дружньому гурті, за сприятливих обставин, звичайно, співаю, тому що пісні просить наша душа.

Розмову провів
Левко Хмельковський

Важливий крок у мовній політиці України

Віце-прем'єр-міністер України з питань гуманітарної політики Микола ЖУЛИНСЬКИЙ коментує проєкт Закону „Про розвиток і застосування мов в Україні"

14 червня цього року Кабінет Міністрів України схвалив проєкт Закону України „Про розвиток і застосування мов в Україні", в якому були враховані зауваження і пропозиції Ради з мовної політики при Президенті України, рішення Конституційного суду України від 14 грудня 1999 року та вимоги Конституції Автономної Республіки Крим.

Проєкт ґрунтується, **по-перше,** на принципах мовної політики, узаконених у статтях 10, 11 і 12 Конституції України. Ці принципи визначають: статус української мови як державної, забезпечення її всебічного розвитку і функціонування в усіх сферах суспільного життя на всій території України;

ґарантію вільного розвитку, використання і захист російської та інших мов національних меншин України;

сприяння розвиткові мовної самобутности корінних народів і національних меншин, задоволення мовних потреб українців, які проживають за межами України.

По-друге, проєкт свідчить про дотримання правонаступности у мовному законодавстві України та враховує досвід юридичного врегулювання цих проблем у сусідніх країнах, а також у країнах Заходу.

Від часу прийняття Закону Української РСР „Про мови в Українській РСР" (28 жовтня 1989 року, ч. 8313) в житті українського суспільства відбулися кардинальні зміни. Припинив своє існування СРСР, частиною якого була Українська РСР. Виникла й утверджує себе нова геополітична реальність – незалежна і суверенна держава Україна.

Закон про мови, забезпечивши українській мові статус державної, значною мірою зупинив небезпечне для збереження ідентичности українців як нації звуження використання української мови в усіх сферах державного і суспільного життя. Водночас Закон ґарантував вільний розвиток і використання мов інших національностей України. Це стало одним із вагомих чинників запобігання міжетнічним конфліктам у країні. Отже, у новому законопроєкті ми успадкували цей підхід.

Усі статті Закону „Про мови в Українській РСР"зазнали суттєвих змін, у законопроєкт увійшли нові розділи („Мова збройних сил України та інших військових формувань", „Організації виконання Закону", „Відповідальність за порушення законодавства про мови" тощо) і низка нових статтей.

Проєкт Закону складається з 10 розділів, 33 статтей, викладений чітко і коротко.

В чому ж полягає його новизна?

По-перше, нова сама назва. Довкола неї точилося багато суперечок, були пропозиції залишити колишню назву. Однак та, що прийнята, відповідає духові і букві статті 10 Конституції України. До речі, у Франції в 1994 році прийнято закон з майже аналогічною назвою – „Про застосування французької мови".

Другий момент. Конституція України визначила статус української мови як державної і передбачила, що держава забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України. Проте конституційного статусу практично неможливо досягнути без створення відповідного механізму, за допомогою якого ідеї про державну мову повинні втілюватися в життя. Цей конкретний механізм і визначено у законопроєкті. Конституційні вимоги з цього питання здійснюватимуться з допомогою державної влади в особі Кабінету Міністрів, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади. У попедньому Законі цього не було.

Третє. Проєкт передбачає створення організаційних, матеріяльно-технічних, фінансових умов для розвитку і захисту державної мови, підвищення престижу, зміцнення її міжнародного авторитету, надання допомоги українській діяспорі у збереженні і розвитку української мови.

Четверте. У проєкті конкретизовано сфери обов'язкового застосування державної мови (розділи I-VI). Це сфери діяльности органів державної влади та органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, установ, організацій, а також підприємств – незалежно від форм власности.

П'яте. Проєкт передбачає обов'язкове вивчення української мови, а також україномовний режим діяльности дошкільних, середніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладів, щоб майбутнє покоління добре знало і могло вільно розмовляти українською мовою.

Шосте. Законопроєкт подає перелік службових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядуванням працівників державних підприємств, установ та організацій, які зобов'язані володіти державною мовою в процесі виконання ними своїх обов'язків.

Сьоме. Статті 30 і 31 проєкту встановлюють відповідальність за порушення законодавства України про мови.

Щодо мов національних меншин України, то проєкт визначає конкретні напрями здійснення конституційної вимоги щодо вільного розвитку, використання і захисту російської та інших мов національних меншин України. Законопроєкт передбачає вільне використання цих мов в культурно-освітній діяльності, національні меншини матимуть ґарантоване право на навчання дітей рідною мовою у державних і комунальних закладах або через національні культурні товариства. Російська, інші мови національних меншин можуть застосовуватися в усіх сферах суспільного життя і місцях (село, селище, місто, інший населений пунк), де більшість населення становлять громадяни, які належать до національних меншин.

Стаття 2 законопроєкту каже, що „у роботі органів державної влади та органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, уставнов, організацій, а також підприємств, незалежно від форм власности, розташованих в Автономній Републіці Крим, поряд з державною мовою можуть використовуватися мови національних меншин України".

На нашу думку, такий підхід до застосування російської, інших національних мов дасть змогу, з одного боку, повною мірою задовольнити мовні потреби громадян, а з іншого – зупинити деякі негативні мовні тенденції, що останнім мають місце в країні.

Декілька слів щодо дотримання норм і нормативів сучасної української літературної мови. Сьогодні це питання набуло виняткової ваги. Згідно з постановою Кабінету Міністрів, у 1994 році утворена і постійно діє Українська національна комісія, завданням якої є **підготувати єдиний Український правопис.** Однак до цього часу є ще цілий ряд неврегульованих мовних питань. Зокрема відсутні єдині вимоги до відтворення українською мовою назв з латини, трактування і перекладу термінів у словниках і довідниках з різних галузей. Усю цю роботу повинні координувати комісії та органи з відповідними повноваженнями, і це також передбачає законопроєкт.

Скільки часу буде потрібно, щоб головні положення законопроєкту стали дійсністю? Мова йде про поступове впровадження в життя суспільства окремих норм Закону, але разом з тим встановлені певні терміни виконання. Самозрозуміло, що на цих термінах позначаються фінасові можливості та ситуація, яка склалася в окремих сферах суспільного життя. Наприклад, проєкт передбачає, що від моменту набрання чинности потрібно 1-2 роки на здійснення положень щодо застосування української мови під час навчання і виховання в дошкільних, середніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладах. На підтвердження того, що це оптимальний термін для виконання норм Закону, можна навести такі дані. За переписом населення 1989 року, в Україні проживає 72.7 відсотка українців, 12.1 відсотка росіян. За останні 8 років в Україні кількість шкіл з українською мовою зросла майже на 3 відсотки і становила на початок 1999-2000 навчального року 16,439 (76.4 відсотка) шкіл проти 15,371 (73.5 відсотка) в 1991-1992 році, в яких навчається 4, 497.7 тис. (67.3 відсотка) учнів, проти 3, 366.6 тис. (49.3 відсотка) в 1991-1992 навчальному році. Українською мовою здійснюється навчально-виховний процес у 57.4 відсотка вищих навчальних закладів. Відомо, що є ряд проблем, які значно уповільнюють впровадження української мови в системі освіти. Зокрема через відсутність належного фінасування залишається недостатнім забезпечення її методичними посібниками, словниками, довідниками, розмовниками.

З урахуванням цього законопроєкт визначає термін здійснення положень щодо запровадження державної мови у сферах науки, масової інформації, у Збройних Силах України та інших військових формуваннях – один рік. За попередніми підрахунками, для здійснення головних положень Закону необхідно 90 –105 млн. гривень щороку. Джерело фінансування – державний бюджет України, бюджети Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя та інших коштів, узгіднених із законодавством України.

І останнє – наші прогнози щодо соціяльно-політичних результатів від прийняття Закону „Про розвиток і застосування мов в Україні". Ми певні, що ці результати будуть позитивними.

Саме таке передбачення дозволяє зробити аналіз звернень і листів громадян та організацій до Кабінету Міністрів, публікацій в засобах масової інформації, пройнятих турботою про майбутнє мов в Україні.

Ця турбота стосується передусім завдань **запровадження державної мови в усіх сферах суспільного життя**, особливо у сферах культури, обслуговування, в діяльності державних органів влади, засобів масової інформації; визначення юридичних основ російської, інших мов національних меншин України; вироблення механізму відповідальности за порушення законодавства України про мови.

Усі ці аспекти враховує проєкт Закону „Про розвиток і застосування мов в Україні".

Зберемо кошти на перевидання хрестоматії української літератури

Коли була відновлена державність України, Координаційний Комітет Допомоги Україні (ККДУ), завдяки широкій фінансовій підтримці української громади у США визнав пріоритетним завданням видавання підручників та посібників для шкіл та вузів України.

Чи не найважливішим таким виданням було „Українське Слово" – чотиритомна хрестоматія української літературної та літературної критики ХХ століття. Тираж цього видання був 400,000 томів. Сьогодні набути ці томи вже неможливо.

Відчуваючи важливість цього видання і потребу вузів України, ККДУ звернувся до проф. Василя Яременка, щоб він знову упорядкував хрестоматію, включаючи конструктивні зауваги та пропущені імена. Він на таке погодився, і нове „Українське Слово" (4 томи по 800 сторінок) готове до друку.

Тираж видання залежатиме від жертвенности української громади у США. Звертаємося до вас, добродіїв нашої діяспори, щоб ви, як і в минулому, знову підтримали нас у нашій широкомаштабній праці, щоб підняти національну свідомість у новій Україні.

Ваші пожертви просимо висилати на адресу: **Coordinating Committee to Aid Ukraine, Mr. Bohdan Hayduchok, 16 Manger Road, West Orange, N.J. 07052.**

За екзекутиву ККДУ –

Р. Воронка,
В. Воловодюк,
Б. Гайдучок

До проблеми об'єднання Українського Православ'я

Українське Православне Товариство в США закликає не віддавати Свято-Успенський собор Московській Церкві

Коли це число "Свободи" вже було готове до друку, редакція одержала факс від голови Українського Православного Товариства св. апостола Андрія Первозваного Михайла Гереця такого змісту:

Сьогодні я отримав з Києва вістку від колишнього депутата Верховної Ради Олеся Шевченка, в якому він висловлює тривогу, що відбудований Свято-Успенський собор може опинитися в руках Української Православної Церкви Московського Патріярхату. Він просить писати листи до владних структур у Києві, щоб до цього не допустити. Зокрема він пише:

"В Україні розпочалася підготовка до святкування дев'ятої річниці Незалежности України. Розпорядженням Київської міськдержадміністрації затверджено програму святкувань у місті Києві. Серед інших заходів, 28 серпня, о 10:00, розпочнеться урочисте освячення Успенського собору Києво-Печерської Лаври. У нас є всі підстави остерігатися помилкового рішення влади про освячення Успенського собору Московським Патріярхатом, чого останній і домагається, мотивуючи це, начебто, необхідністю міжконфесійної рівноваги: Михайлівський собор – Київському Патріярхатові; Успенський собор – Московському.

На нашу думку, серед численних звернень національно-демократичних сил до владних чинників України дуже вагомо прозвучало б слово Українського Православного Товариства св. Андрія Первозваного у США з цього приводу. Тим часом, щонеділі, о 15:00, Свято-Успенська громада Київського Патріярхату і вся патріотична громадськість відправляють Молебень на вулиці біля замкнутої перед ними брами Києво-Печерської Лаври.

Олесь Шевченко,
представник Дослідної Фундації О.Ольжича в Україні,
керівник Ідеологічного управління УНР(Руху)"

Пересилаючи цього листа до "Свободи", Голова Українського Православного Товариства в США Михайло Герець сподівається звернути увагу української громади Америки на реальну можливість захоплення Московською Церквою Успенського собору.

Листи-протести можна висилати факсом в США на таке число: (201) 460-7327; тел.: (201)460-0190. Або в Україні: факс 38-044-224-2577; тел.: 38-044-224-1030.

Зустріч Представників Православних Церков у Швайцарії відкладено

КИЇВ, УНІАН. – Зустріч представників Константинопольського, Київського, Московського патріярхатів, Української Православної Церкви Московського патріярхату, Української автокефальної Православної Церкви та уряду України, яка була запланована на 15 липня цього року у Шамбезі (Швейцарія) за участю Вселенського патріярха Варфоломея, перенесена Російською Церквою на 20 серпня. Про це повідомив Патріярх Київський і всієї Руси-України Філарет.

Метою зустрічі було ухвалення остаточного рішення про незалежність УПЦ та об'єднання українського православ'я. За словами Патріярха Філарета, РПЦ вирішила зірвати процес об'єднання шляхом проведення архиєрейських соборів УПЦ МП (митрополії РПЦ в Україні) 27-28 липня в Києві та РПЦ 18-20 серпня 2000 року в Москві. Метою зборів є надання Російською Православною Церквою своїй українській митрополії так званої "автономії", що остаточно припинить процес об'єднання та прагнення до незалежности УЦ, стверджує Філарет. Водночас він висловив намір "попри всі перепони і надалі домагатися того, щоб в Україні була єдина Православна Церква". Тому, зазначив він, незабаром має бути скликаний Всеукраїнський помісний собор, на якому буде обрано Патріярха. Патріярх Філарет вбачає себе в числі реальних кандидатів на цю посаду.

Дітройт відсвяткував 2000-ліття від народження Христа

У Воррені, Мишиген, за ініціятивою отців Дітройського деканату 18 червня відбулась частина святкувань 2000-ліття від народження Христа.

Розповідь про це нашого кореспондента Володимира Левенця читайте в наступному числі "Свободи".

Автокефалія Українського православ'я має вирішуватись у Києві

На першій сторінці „Свободи" від 21 липня ц. р. було надруковане коротке повідомлення УНІАН з Івано-Франківського. „Передбачається скликання Всеукраїнського собору Православних Церков". В ньому говориться, що Патріярх Філарет в розмові з керівниками цієї области повідомив їх, що нині тривають переговори між трьома Православними Церквами про скликання собору Православних Церков в кінці серпня з метою об'єднання їх в єдину помісну Православну Церкву та обрання її Патріярха. А далі додано: „Після чого (тобто після об'єднання Церков та обрання Патріярха – *примітка автора*) має відбутися Архиєрейський собор у Москві, який вирішуватиме долю автокефалії Української Православної Церкви".

Коли перша частина повідомлення відповідає правді, то твердження, що „Архиєрейський собор у Москві вирішуватиме долю автокефалії Української Православної Церкви" не має нічого спільного з правдою. Припускаю, що звітодавці з Івано-Франківського подали їхнє розуміння процесу утвердження автокефалії, а не те, що говорив Патріярх Філарет.

Якщо помісна Українська Православна Церква на своєму соборі вибере свого Патріярха, що є рівнозначне з проголошенням автокефалії, то ніякий „Архиєрейський собор" інших церков не може вирішувати долю автокефалії цієї Церкви. Інші церкви можуть цю автокефалію визнавати чи не визнавати, але не вирішувати її долю. Коли в 1448 році Московська митрополія проголосила себе Автокефальною Церквою і обрала свого Патріярха, то автокефалія цієї церкви не була визнана Вселенським патріярхом впродовж 141 року. Проте це не не мало впливу на проголошення автокефалії Московської Церкви. Можна припускати, що Московський Патріярх, який вважає Україну „своєю канонічною територією" довший час не визнаватиме автокефалії Української Церкви, але ані він, ані „Архиєрейський собор у Москві" її скасувати не зможе.

Віце-прем'єр-міністер України Микола Жулинський, який бере активну участь у переговорах між трьома Православними Церквами про їх об'єднання та на початку червня ц. р. відвідав Вселенського Патріярха Варфоломея I, в інтерв'ю з журналістом газети „День" (5 липня 2000 р.) сказав: „Патріярх Варфоломей I висловився за переговори між Православними Церквами України з метою їх об'єднання... Він також дав однозначно зрозуміти, що після об'єднавчого Собору Українській Церкві буде надано канонічну автокефалію". Тобто, що він готовий визнати автокефалію Православної Церкви в Україні.

„На думку Патріярха Варфоломея I, – продовжує М. Жулинський, – слід довести до відома всіх єпископів трьох гілок Православ'я, учасників Собору, що їхні свячення і посади будуть визнані канонічними. На Соборі має бути обраний Патріярх Помісної Православної Церкви".

І на кінці віце-прем'єр-міністер додає: „Патріярх Варфоломей переконаний у тому, що українське православ'я має бути тільки єдиним, тільки канонічним і повністю незалежним, автокефальним, а не бути під омофором Константинопольського чи іншого Патріярха".

Повищі думки Вселенського Патріярха були відомі Патріярху Філарету ще перед поїздкою віцепрем'єр-міністра М. Жулинського до Константинополя і Патріярх Філарет напевно не сказав, що „Архиєрейський собор у Москві вирішуватиме долю автокефалії Української Православної Церкви". Таке сказати міг лише той, хто далі вірить, що доля України має вирішуватись не в Києві, а у Москві.

Михайло Герець,
голова Українського Православного Товариства св. Андрія Первозваного

НА СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

4 серпня – день рівноапостольної святої Марії Магдалини

Марія Магдалина – перший свідок Воскресіння

Церква св. Марії Магдалини в Єрусалимі.

Тисячі прочан прийдуть 4 серпня до церкви Марії Магдалини в Єрусалимі, щоб вшанувати пам'ять рівноапостольної святої і принести молитву Господеві на її честь.

Ім'я Марія походить від юдейського Маріям і означає „висока, стійка, піднесена, неперевершена". Так називає християнська церква велику рівноапостольну святу мироносицю Марію Магдалину за звістку про Воскресіння Христа Його апостолам. Отці церкви вбачають особливу таємницю і мудрість Господа, в тому, що саме Марія Магдалина першою побачила воскреслого Сина Божого, почула з уст самого Ісуса про воскресіння і повідала про це апостолам.

Григорій Богослов писав, що жона з уст змія прийняла першу неправду і вона з уст самого Воскреслого Господа перша почула радісну звістку, бо чия рука розчинила смертоносне зілля, та ж рука подала і чашу життя. Марія Магдалина з радістю і захопленням сповістила апостолів Христових дивними словами „Христос воскрес!" За це вона визнана рівноапостольною. Їй були притаманні мужність і стійкість.

Коли апостоли, переможені страхом смерти, відвернулися від Ісуса, Марія Магдалина „любов'ю перемогла страх" і, як могла, підтримувала Його на шляху до Голготи в останні хвилини земного життя.

Хто ж вона – Марія Магдалина? Чи та грішниця, що покаялася в домі Симона-фарисея, обмила ноги Христа своїми сльозами, витерла своїм волоссям і намастила дорогоцінним миром? Чи це Марія з Вифанії, сестра Лазаря? Чи Марія, яка була зцілена Ісусом від „семи бісів"? На користь останньої версії говорить не лише її походження з Магдали, а й те, що рівноапостольна свята після вознесіння Христа була разом з Пресвятою Богородицею і апостолами, брала активну участь у ширенні християнства. Різні церкви на Святій Землі дотримуються власних версій в залежності від того місця, до якого була ближче та чи інша Марія. Але більшість схиляється до тієї, яка походить з міста Магдали, що колись лежало на березі Генисаретського або Галилейського озера (тепер – Кинерет) поблизу міст Капернауму і Тиверіади. У місті жили ткачі, продавці голубів та горлиць. Галилея була найбагатшою областю Палестини – з м'яким кліматом, багатою рослинністю, родючими землями. Десять місяців на рік родили дерева і городи. В озері водилося понад 300 видів риби. Торгівельні шляхи в Дамаск, Єгипет, Ассирію, до берегів Середземного моря давали змогу жителям Галилеї на промисел і торгівлю. За назвою цього міста і називають Марію – Магдалиною. Вона була справжньою галилеянкою. Галилеянином називали і Христа, адже дитинство і роки становлення Його минали в Назареті, головному місті Галилеї. Галилеянами були, крім Юди, усі апостоли. Вихідці з Галилеї краще за інших жителів тодішньої Палестини сприймали вчення Ісуса Христа, охоче відгукувалися на допомогу, були чесні, хоробрі і релігійні. Галилея стала центром християнства.

З раннього дитинства Марія Магдалина страждала невиліковною хворобою, причини якої невідімі, але отці церкви припускають, що тяжкі страждання Провидіння Боже посилає для того, щоб „з'явилися діла Божі" через Марію Магдалину і що хвороба була ознакою гріхів її молодості чи її батьків. Причина тяжкої недуги Марії належить до таємниць Божих. Марія, почувши про зцілення Ісусом немічних, поспішила до Нього і попросила позбавити її цього лиха. Коли це сталося, вона стала однією з перших учениць і помічниць Христа, залишила домівку, рідну Галилею і пішла за Ісусом до Єрусалиму. В Євангелії від Луки говориться, що за такі дії Марію Магдалину названо першою, бо вона подала приклад вірного служіння Господеві. І після смерти Господа Марія Магдалина не залишає Його, за власні кошти купує миро і пахощі, щоб змастити тіло Ісуса, всупереч забороні фарисеїв. За це її називають мироносицею. Разом з іншими мироносицями вона переходить з одного місця на інше і захоплено вигукує: „Христос воскрес! Воістину воскрес!". Всі 40 днів перебування Ісуса на землі після воскресіння Марія Магдалина не переставала виголошувати вчення Ісуса. Марія Магдалина виконала основну першу заповідь: „Люби Господа, Бога свого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всім своїм розумом, і з цілої сили своєї!" Вона стала прикладом служіння Господові для кожного християнина.

Марія Магдалина відвідала Рим, де зустрілася з імператором Тиверієм і, за східнім звичаєм, піднесла йому червоне яйце зі словами „Христос воскрес!". Здивованому цим вітанням імператорові вона розповіла про дії, вчення і воскресіння Ісуса Христа. Тиверій, прочитавши донесення Понтія Пилата, яке той терміново надіслав імператору, не знайшов у діях Ісуса злочину проти фарисеїв і запропонував римському Сенату причислити Ісуса до почту богів римських. Цього не сталося. Розповідь Марії Магдалини примусила Пилата засвідчити Воскресіння Христове перед імператором Риму і цим полегшила поширення християнства у світі. Марія Магдалина мала особливий вплив і на простих християн: саме їй ми зобов'язані тим, що на Великдень зі словами „Христос воскрес!" даруємо червоні яйця, як символ воскресіння з мертвих, перехід до вічного життя.

Марія Магдалина переходила з країни в країну, проповідуючи слово Христове, навертаючи людей до віри Ісуса. Так було в Італії, Малій Азії, Туреччині. У місті Ефесі вона допомагала Іванові Богослову у написанні його праць. Там Марія Магдалина померла і похована. Лише в IX столітті останки святої перенесені до храму монастиря святого Лазаря в Константинополі. Так стверджує східня християнська церква. Римо-католицька вважає, що мощі Марії Магдалини знайшли свій спокій в Римі, поблизу Латеранського палацу римських пап, у головному храмі святого Іоанна Латеранського, під вівтарем.

Життя Марії Магдалини стало прикладом відданого служіння християнству, яке „благодатно стало рости з насіння, з найменшого з усіх зернових, у величезне дерево Церкви Христової". Тут йдеться про зерно гірничного дерева, яке відоме ботанікам під назвою фіталакта додекандра.

Вже давно немає в Галилеї міста Магдали, що означає „вежа", тепер на її місці – малесеньке жебрацьке поселення Меджедль. Немає Капернауму і Тиверіади. Через відсутність дощів висихає Галилейське озеро – головна водна артерія Ізраїлю. Незмінною залишається тільки природа – велична і прекрасна лісами, травами, квітами. Це єдине місце в країні, де ростуть дуби. Можливо, природа тут спочиває для дій завтрашніх, не менш вагомих і історичних?

С. Ґлаз,
Єрусалим

Кореспондент „Свободи" Світлана Ґлаз (зліва) з подругою Нілою на місці колишньої Магдали.

Маємо Свято-Михайлівську святиню

За останні 10 років я 28 разів відвідав Україну, і ні разу, буваючи в Києві, не залишив без уваги руїни Свято-Михайлівського золотоверхого собору, що колись називався і Михайлівським монастирем.

Нарешті Михайлівський Золотоверхий, відбудований і освячений, відчинив свої двері, у ньому вранці і вечором відправляються Служби Божі. Тут вас охоплює духовне піднесення, відчуваєте очищення від усього суєтного – стоїте у відновленій святині перед самим Богом! Неможливо описати велич цієї святині. Український народ доклав величезних зусиль, щоб відновити красу собору для сучасного і наступних поколінь. Під урочистий дзвін Михайлівської дзвіниці почалось освячення Собору. Святішому Філарету, Патріархові Київському і всієї Руси – України, співслужили єпископат та духовенство Української Православної Церкви. На урочистість прибули Президент України Леонід Кучма, Прем'єр-міністер Віктор Ющенко, міський голова Олександер Омельченко та інші урядові особи.

Святий апостол Андрій Первозваний, надхнений Духом Святим дійшов до України і, ставлячи Хрест на горах Київських, виголосив пророчі слова: „Ось на цих горах засяє благодать Божа!". І тепер, коли ми святкуємо 2000-ліття християнства, ми бачимо, що благодать Божа сяє над Києвом золотими банями наших святинь.

Я був безмежно радий з того, що дочекався освячення святині, у відбудову якої вніс свій посильний внесок, став учасником цієї хвилюючої події та ще й удостоївся чести у першу неділю після освячення відслужити Службу Божу у відбудованій святині. Мені асистували чотири священики і три диякони. Я майже не читав молитов, які читаються під час Служби Божої – їх читали священики, які співслужили зі мною, а мої молитви були за людей, які дев'ять століть тому збудували Свято-Михайлівський собор, до 1936 року молилися в ньому, а потім оплакували його руїну. Я радів, що моя десятирічна праця для України закінчилась великою радістю. Архистратиг Михаїл берегтиме Київ з його святинями, щоб ніколи більше ворог Бога не вчинив наруги над ними.

Протопресвітер
Стефан Посаківський,
адміністратор українських православних парафій Київського Патріярхату в США.

ЗВІДУСІЛЬ

ООН занепокоєна недостатніми знаннями молоді про СНІД (AIDS)

У звіті Дитячого Фонду ООН стверджується просто вражаюча кількість молоді у країнах світу, котрі розвиваються, не знаючи, як охороняти себе від вірусу, що спричинює СНІД. Зокрема, дуже наївні щодо СНІД дівчата. Опитування у 34 країнах свідчить, що половина дівчат у віці від 15 до 19 років не знали про те, що людина, хвора на СНІД, може виглядати зовсім здоровою. У Республіці Чад 83 відсотки, в Нігерії – 81 відсоток, а в Непалі – 80 відсотків згаданої групи дівчат відповіли у подібний спосіб.

Вбили за критику

Минулого тижня в російському місті Смоленську застрелили на сходах будинку редактора незалежної радіостудії Сергія Новикова, який насмілився напередодні критикувати скорумпованого віце-губернатора області. Журналісти мають намір передати заяву про переслідування незалежної преси в Росії закордонним гостям, які братимуть участь у відкритті військового меморіялу в Катині, де були розстріляні полонені польські офіцери.

Вивозять ікони з України

Дві ікони вилучили співробітники Мостиської митниці у колишнього громадянина України, жителя Харкова, який виїжджав на постійне місце проживання до Німеччини. Перша ікона – зі зображенням святих на дерев'яній основі. Друга ікона – „Святий Микола Чудотворець" у металевому окладі жовтого кольору. Ікони направлено на експертизу.

„Росіяни" в Нью-Йорку

Число імігрантів з Росії зросло в Нью-Йорку з 81 тисячі в 1990 році до 229 тисяч в 1999-му. Наступні місця за чисельністю новоприбулих посідають Мексика, Індія, Пакистан, Бангладеш. У 1643 році, коли Нью-Йорк був Новим Амстердамом, 500 його мешканців говорили 18-ма мовами, а тепер лише на Квінсі чутно 116 мов, якими користуються люди 167 національностей.

Написав книжку проти своїх

Єврейська спільнота США обурена появою книжки Нормана Фінкельштайна „Голокост як промисел: використання єврейських жертв", у якій в автор доводить, що єврейські організації завищують число жертв Голокосту, щоб дістати якомога вищу компенсацію, але жертви та їхні родини з отриманого дістають найменше. Директор Комітету американських євреїв Давид Гарріс сказав, що автор прикривається своїм єврейським походженням для нападок на єврейську спільноту світу і своєю книжкою зробив подарунок антисемітам.

РЯДОК ДО ІСТОРІЇ УПА

Як загинув генерал К. Свєрчевський?

Цей матеріял написано з таким розрахунком, щоб на нього відгукнувся хтось з українців, які спеціяльним чином досліджували українсько-польські взаємини часів Другої світової війни або з власного життєвого досвіду знають про ці взаємини, зокрема про Акцію „Вісла" і протистояння Української Повстанської Армії та польської Армії Крайової.

Зображення „червоного" генерала на банкноті ПНР

Наші постійні читачі, які знайомі зі змістом Альманаху УНСоюзу за 2000 рік, звернули, сподіваємося, увагу, на спогад колишнього бійця УПА Федора Гливи – **„Моє життя не було даремним"**. Один з фраґментів його розповіді, від якої просто віє правдивістю, щирістю і скромністю, стосується знищення польським військом українського польового шпиталю на горі Хрещатій 19 січня 1947 року, якраз на Йордан. На той час у шпиталі лікувалися 19 поранених упівців, а ними заопікувалися чотири медичні сестри, двоє їхніх помічників і „доктор Радек" – лікар-волиняк німецького чи чеського походження. Усі вони загинули.

Ф. Глива називає ім'я винного у цій трагедії. Ним був *„стрілець 'Вуйко', який ходив по селу Маньова і збирав для поранених подарунки на Щедрий Вечір. Польська погранзастава із Тісної піймала його і жорстоким катуванням витягнула з нього відомості про шпиталь на Хрещатій"*.

Далі зі спогаду довідуємося про відповідь УПА, зосібна сотень „Хріна", „Стаха" і „Біра", на цей польський вандалізм супроти беззбройних поранених: *„Від дівчат з того ж села Маньови, які кокетували з польськими жовнірами і дещо розвідували про рух і сили польского війська, ми дізналися про те, що генерал Свєрчевський прийде в наш терен, щоб інспектувати армійські частини і вручити нагороди за заслуги. Очевидно, і за те, що шпиталь УПА на Хрещатій було знищено. Ми вважали, що наступив час відплати"*.

Автор спогадів Ф. Глива був безпосереднім учасником тієї відплатної акції, перебуваючи на лівому крилі сотні „Стаха". Генерал Свєрчевський з охороною потрапив під цілеспрямований вогонь 18 кулеметів, так що не мав жодних шансів на порятунок. Цитуємо останні речення щодо цього епізоду:

„Коли поляки в Тісній почули стрілянину, посідали на авта й кинулися на поміч. То були саме ті, які знищили шпиталь УПА. Господь їм відплатив. Вони натрапили на засідку сотні „Біра" і ніхто з них не вийшов живим. Отже, Вальтер (так звали Свєрчевського) дістав від лемків заслужену медалю. Ми мстилися за наших поранених, вбитих у „Санітарці", за наші спалені села й церкви".

Хто ж був цей Свєрчевський?

Що ще можна сказати про цю особистість, яку у підкомуністичній Польщі увічнили пам'ятником? Тодішня польська література, змушена заглядати в рот Москві, оповила генерала ореолом героя трьох країн – Польщі, Еспанії і Совєтського Союзу. Справжнє його ім'я – Кароль. „Вальтер" – псевдо самозакоханого романтика, який здавався собі фіґурою великого формату. У 30-ті роки він був активним діячем Комінтерну, очолював у Москві вищу школу, в якій навчалася ліво орієнтована молодь з різних країн світу. В душі – авантюрист і шукач пригод, учасник громадянської війни в Еспанії, командир інтернаціональної бригади, за переконаннями – космополіт, а за вродженими схильностями – алькоголік, двоєженець, хоробрий вояк, один з героїв роману Гемінґвея „По кому подзвін", зображений там під прізвищем Ґольца. Перед самою війною Сталін призначив його командиром 248-ої совєтської стрілецької дивізії. На бенкеті з приводу московської Паради Перемоги Сталін підняв чарку в честь Свєрчевського зі словами: „За кращого російського генерала у польській армії!". З лютого 1946 він – заступник міністра оборони Польської Народної Республіки. Певна річ, також з відома і за схваленням Сталіна.

І тут доходимо до сучасної російської інтерпретації діяльності „генерала Вальтера" у часи, які для нас, українців, навічно пов'язані з УПА – зі золотою сторінкою в історії національно-визвольної боротьби нашого народу.

Нещодавно в дуже популярному московському місячнику „Совєршенно сєкрєтно" (тобто „Цілком таємно") колишній учасник війни, а тепер воєнний історик В. Кардін вмістив надзвичайно цікавий біографічно-психологічний есей під заголовком „Пан Вальтер". Власне, нас тут найбільше цікавить, що пише цей автор про смерть генерала Свєрчевського.

Отож в останні дні грудня 1946 року Сталін викликав його з Варшави до Москви. Цитуємо уривок з есею В. Кардіна:

„Нічна розмова у Кремлі не в чотири ока, як кажуть поляки, а в шість. В обтягнутому шкірою кріслі тонув Берія, який ні разу ані не відкрив рота.

Сталін зустрів благодушно: „Здрастуйте, пане Свєрчевський. Пан, бач, а не пропав! Ясновельможний пан...". Він неквапно ходив по кімнаті. Сварив польське керівництво – не розуміє геополітичного становища своєї країни; сварив польське селянство – не розуміє переваг колгоспного ладу; сварив польську службу безпеки – не може покласти край АК-івському підпіллю і прозахіднім настроям, не може знищити бандерівців, бо не використовує досвід Свєрчевського, який успішно боровся в Еспанії з „п'ятою колоною".

Свєрчевський пробував докинути слово: мовляв, на ньому лежать інші обов'язки, чисто армійські. Пропустивши це зауваження мимо вух, Сталін зупинився перед гостем: є думка призначити вас міністром національної безпеки Польщі.

Ошелешений Свєрчевський витягнувся „на струнко": „Я завжди був вояком і ніколи не був жандармом". Сталін похвалив: добре зформульовано. І продовжував лекцію про внутрішнє становище Польщі. Закінчуючи, повторив пропозицію щодо міністерського посту. Свєрчевський повторив відмову. Помовчавши, Сталін холодно порадив подумати і, кивнувши на Берію, нагадав: наша бесіда суворо конфіденціяльна. Дуже суворо...

У Варшаві, посміявшись над страхами Влади, Свєрчевський розповів їй усе. Й нікому більше. Він загинув 28 березня 1947 року, в ущелині, самим Богом приготованій для засідок. Його звалила друга куля, добила третя. Вогонь вела бандерівська сотня „Гриня". Відомству Берії не бракувало своїх людей в Українській Повстанській Армії...".

Ось така версія. Проминемо тенденційну необізнаність московського автора щодо УПА, яка не мала „бандерівських сотень", бо була надпартійно-загальнонародною. Також те, що ту сотню очолював не „Гринь", а „Хрін". Цілком імовірним виглядає припущення, що двох катів, Сталіна і Берію, які на той час вже по горла стояли в невинній людській крові, ніщо не могло спинити від одного вбивства. Ще раз вертаючись до сталінського тосту на переможному бенкеті у Москві, В. Кардін пише, що Свєрчевський не зрозумів двозначності у тих словах Сталіна, а розуміти, як можемо здогадуватися, мабуть, слід було в такому сенсі: за кращого російського генерала в польській армії, ніж ним є Свєрчевський. Причиною наміру Сталіна могла бути та обставина, що „генерал Вальтер" забагато знав – і про Комінтерн, і про вплив Москви на громадянську війну в Еспанії, і про те, хто насправді керував „Польською Народною Республікою".

І все ж В. Кардін не розуміє, що на тлі боротьби УПА і Свєрчевський, і навіть Сталін з Берією становили собою чисте зеро – в тому сенсі, що від їхньої особистої волі не залежала ця свята боротьба за волю рідного народу. Якби було так, як пише московський дослідник, якби справді „відомству Берії не бракувало своїх людей в Українській Повстанській Армії", то вплив тих „людей" мав би, очевидно, бодай якоюсь мірою уповільнити бойову динаміку УПА, якось гальмувати і відволікати її від війни на два боки, яка, знаємо, була рішучою і безкомпромісною. Якби тих „людей" справді не бракувало в УПА, то на її рахунку не було б стільки славних битв, які вже увійшли в історію світових воєн. Знаємо про інше: не маючи ніякого впливу на події і на сувору логіку українського збройного опору, енкаведисти багато разів діяли, перевдягнувшись в однострої УПА – це був єдиний спосіб виявляти серед місцевого населення українських патріотів і компромітувати популярну в народі визвольну українську армію.

Просимо відгукнутися усіх, хто знає якісь додаткові відомості з приводу загибелі генерала Свєрчевського.

Петро Часто

Листи

Герої мого села

Після 58 літ перебування на чужині разом з сином о. Степаном Репою ми в травні відвідали моє рідне село Слободу-Болеховську. Мені було 14 років, коли в 1942 році я лишила рідні місця. Війна у нашій місцевості затихла лише в 1952-53 роках. Опір загарбникам чинили місцеві герої. Тато загинув на полі, маму вивезли на каторгу до Сибіру. Чоловік моєї сестри, надрайонний провідник УПА Дмитро Бучко („Барвінок") потрапив у засідку НКВД і застрелився, а сестру засудили на 10 років ув'язнення в Казахстані. Мама повернулася з Тюмені сліпою і невдовзі померла. Сестра тривалий час після повернення жила у землянці, хворіла. Я мала щастя побачити її, але після нашої зустрічі вона померла. Низько схиляю голову в молитві до Господа, щоб прийняв їх у Своє Царство.

Євдокія Репа,
Карнеґі, Па

Українське свято... англійською мовою

З приємністю прочитала в „Свободі" від 30 червня ц. р. розповідь Зореслава Байдюка про фестиваль „Українська спадщина" у Йонкерсі. Фестиваль дійсно було організовано на високому рівні. Особливо відзначився танцювальний колектив „Волошки" з Філядельфії. Його без вагань можна порівнювати з професіоналами. Але, на жаль, ведучий Роман Василик забув про нас, українців, і про те, що фестиваль цей був все ж таки український. На мою думку, з поваги до присутніх українців, не треба було йому іґнорувати рідну мову. Минулого року всі оголошення ведучого були англійською і українською мовами. Цього року виключно англійською. Чому? Вважаю, що замало вбратися у вишивану сорочку для такого важливого заходу як фестиваль „Українська Спадщина", бо без нашої співучої мови ми не маємо морального права представлятися українцями.

Олена Вонс,
Бостон

Ми стали більше, ніжріднею!

Я прочитала у „Свободі" розповіді Світлани Глаз про людей, які переховували і допомагали євреям під час окупації німцями України, і вирішила написати про двійко єврейських дітей, яким ми допомогли вижити в той страшний час.

Моє ім'я – Ганна Табачук. Мій чоловік Василь Табачук помер у 1972 році. Я – мати трьох дітей: старша дочка Марія померла в дитинстві, син Степан одружений, має свою сім'ю, дочка Галя також має свою сім'ю. Недавно я разом з сім'єю мого сина Степана виїхала до США. Живемо в Рочестері. А в роки війни ми жили в Рівненській області, на хуторі Теребіж, в хаті Максима Динищука, який усиновив мого чоловіка Василя Табачука ще в дитинстві.

В Радивилові жило багато євреїв. Одну сім'ю ми добре знали. Батько мав ім'я Берко, імені матері не пам'ятаю. Вони мали шестеро дітей. Імен старших я не пам'ятаю. Наймолодші – дочка Белла, 12 років, і син – Ривин, 10 років. Берко був кравцем і наша сім'я часто користувалась його послугами. Белла і Ривин разом зі своїм батьком часто були в нашій хаті на хуторі.

Німці зігнали всіх євреїв з Радивилова (це наше районне містечко) в ліс біля села Бараннє і зробили їм табір. Люди з села носили їм їсти. На цей час там знаходилось 1,500 євреїв. Коли їх вели на розстріл, Белла і Ривин втекли, а батьків разом з іншими євреями розстріляли.

Белла і Ривин через ліс прийшли до нас на хутір, бо добре знали нас. Ми переховували їх два роки. Німці шукали втікачів, але Бог зберіг через нас їхнє життя, а також і життя нашої сім'ї. Коли прийшли „совєти", нам не стало легше. „Совєтам" скрізь ввижались бандерівці, і вони також шукали і розстрілювали всіх підозрілих. Ми змушені були ховати цих дітей і від „совєтів".

Один раз совєтський офіцер захотів помитися і я нагріла йому води. Але він не захотів митися в хаті, а тільки в коморі, де переховувались єврейські діти Белла і Ривин. Становище було дуже скрутне. Не було де заховати цих дітей і не було як вивести їх з хати до стайні. Я посадила їх близько одне до одного і накрила великою діжкою з-під капусти. Але офіцер мився довго. Бідним дітям забракло повітря і вони трохи підняли діжку. Офіцер почув шум і вибіг з комори майже голий з пістолетом в руці. Він кричав, що я переховую в коморі бандерівців. Я змушена була показати йому цих дітей і розказати про все. Офіцер вчинив допит і переконався, що то єврейські діти.

Коли фронт відступав, „совєти" забрали Беллу і Ривина з собою до Львова. Там Белла вийшла заміж за росіянина на ім'я Жора, мала трьох дітей. Старша донька – Алла, середня – Лєна, а наймений син, здається, Андрій. Чоловік Белли був художником, малював картини і продавав. Ривин теж одружився з українкою чи росіянкою, я точно не знаю, і жив в Здолбунові. З Ривином ми зв'язку не мали.

Белла зі своїми дітьми часто приїжджала до нас влітку на відпочинок, поки жив дід Максим і мій чоловік Василь. Ми також часто їздили до них, до Львова, бо ми були більше, ніж ріднею.

Коли дід Максим помер, ми переїхали жити в село Гоноратку, хутір наш знесли „совєти". Потім мій чоловік помер і контакти втратились, бо я не знала, де вони у Львові жили, а Белла з сім'єю не приїжджали в наше село Гоноратку.

У Белли був дядько, який на той час уже жив в Ізраїлі. Белла писала до нього листи з проханням дізнатися, чи може вона виїхати до Ізраїлю, якщо її чоловік не єврей. Я думаю, що їхня сім'я все таки виїхала до Ізраїлю. Мені дуже хотілося б відновити зв'язки з ними, бо вони, – це частина мого життя, моя радість і біль. Це частина мого серця.

На жаль, я не пам'ятаю їхнього прізвища. Знаю тільки імена, і пам'ятаю, що вони жили у Львові близько церкви св. Петра і Павла. Якщо можливо, допоможіть мені знайти цю сім'ю. Я буду дуже вдячна.

Наша адреса: **Anna Tabachuk, 60 Creekside Dr., Rochester, N. Y. 14622.** Тел. **(716)266-0732.**

Ганна Табачук,
м. Рочестер

Автор не сказав важливого

Прочитавши у „Свободі" з 16 червня ц.р. репортаж А. Гороховського „Амбасадор української пісні", я прийшов до гіркого висновку, що автор пропустив мимо уваги багато важливих речей.

Не будучи мешканцем метрополітального Чикаґо, я не мав нагоди бути присутнім на згаданому концерті, присвяченому 50-річчю хору „Сурма". Зате з платівок, компакт-дисків, тасьм та, головне, з рецензій добре знаю про цей колектив.

Як шанувальник хорового мистецтва, мушу запитати: чому не було згадано в рецензії про проф. Івана Трухлого, диригента хору „Сурма?" Цей колектив випустив платівку „Шевченко в пісні" і успішно брав участь у відкритті пам'ятника Тараса Шевченка у Вашінґтоні. Він також випустив чудову платівку та тасьму колядок і щедрівок.

Цитую одну з рецензій: *„Іван Трухлий зумів сприйняти ті найцінніші нюанси української пісні та музики. І хоч належав до Київської школи хорової культури в тому рою корифеїв, який освітив, мов метеор, цей період українського культурного життя, він витворив своєрідний, власний стиль інтерпретації. Досконало володіючи засобами та можливостями художнього потенціялу хору, він мав унікальний талант творити ту прекрасну картину, той відповідний настрій, які здатна викликати українська пісня".*

Далі слід пригадати, що новостворений „ад гок" хор, після деякої перерви ожив і мав виступ під диригентурою Василя Трухлого під цією ж назвою – „Сурма". Виступ був успішним і хор далі існував під мистецьким керівництвом Василя Трухлого. Він цим хором диригував понад 5 років. Цим разом хор нараховує понад 60 хористів – чоловіків. І як довідуємось з рецензій, компат-дисків та свідків виступів (я мав нагоду слухати кілька цих концертів) в Милвокі, Клівленді, Дітройті, Нью-Джерзі, Міннеаполісі, цей хор стояв як на найвищому рівні мстецького виконання.

Замовчуючи видатних діячів української культури, автор репортажу нагадує совєтських цензорів, які вживали подвійну тактику для приниження української інтелектуальної діяльности та культури.

Григорій Здорик,
Ґрінвіч, Коннектикат

ЗВІДУСІЛЬ

Жінкам Афганістану заборонено працювати в ООН

Новий декрет, виданий у Кабулі, столиці Афґаністану, забороняє афґанським жінкам співпрацювати з ООН чи приватними допомоговими організаціями, хоч дотепер це була єдина можливість для багатьох жінок дістати працю, щоб утримувати свої родини в країні, зруйнованій тривалою громадянською війною. Декрет видало Міністерство плянування, котре після його розповсюдження вислало в цій справі листи до всіх допомогових аґенцій в країні.

Відкрив шпигунські таємниці

Архітектор Джон Янґ з Нью-Йорку розмістив в Інетернеті цілком таємний документ ЦРУ, підготовлений два роки тому для японської розвідки, в якому наведено число працюючих агентів, бюджет цивільної і військової розвідки, телефон високого функціонера. Є тут список японських шпигунів з посадами і датами народження.

Прочани не повертаються

Священик Цезар Лоренцо, який відповідає за перебування прочан в місцевості Сан Фока на півдні Італії, стривожений тим, що гості з України, Молдови, Румунії та деяких інших країн Східньої Европи, які приїздять на святкування 2000-ліття Різдва Христового, не повертаються додому, а залишаються в Римі, шукаючи заробітку.

Українця позбавлено громадянства США

Федеральний суд у Філядельфії позбавив американського громадянства народженого в Польщі 76-річного українця Теодора Шехинського, який 42 роки тому при в'їзді до США затаїв свою службу в підрозділі СС „Мертва голова". Шехинський подав, що в роки війни був примусовим робітником на австрійській фармі, тоді як з відкритих 9 років тому архівів колишнього СССР виходить, що він служив охоронцем у таборах Ґрос Розен, Саксенгавзен і ще в одному таборі біля Варшави. Адвокат Шехинського Андрій Михняк має намір подати апеляцію на рішення суду.

Церкви теж мали примусових робітників

Католицька церква Німеччини визнала, що у роки Другої світової війни теж мала примусових робітників у монастирі бенедиктинів у Баварії. Там працювали 39 поляків, росіян і французів, які замінили робітників, мобілізованих до війська. Керівники церкви пообіцяли провести пошук інших таких об'єктів, але покищо не внесли коштів до компенсаційного фонду. Такі кошти – 10 млн. марок – пообіцяла внести євангельська церква Німеччини, де теж були примусові робітники.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Хор „Думка" в Нью-Йорку

12 серпня – концерт хору на Союзівці

Велично пролунали звуки святкового концерту на вшанування 50-річчя хору „Думка" в Нью-Йорку. У вщерть виповненій залі Купер Юнійон була виконана поширена програма – малий альманах з нагоди 50-ліття. Після концерту відбулася зустріч з громадою та колишніми членами хору в Українському Народному Домі. Багато людей прибули з віддалених місцевостей, щоб послухати концерт і оглянути виставки – фотографічну та давніх костюмів хору. Вже 9 років мистецьким керівником хору „Думка" є молодий, талановитий диригент з музичною освітою, здобутою в Україні і Америці, Василь Гречинський.

В червні відбулися загальні збори хору „Думка". Останніх сім років управу очолювала Маруся Решітник, яка попри свою професійну та громадську працю виконувала адміністративні та організаційні обов'язки голови хору. Новим головою вибрано Михайла Мочулу, довголітного члена хору „Думка" та активного члена громадських організацій в Пассейку, Нью-Джерзі і Нью-Йорку. Заступниками голови стали Галина Невмержицька і Юрій Штогрин.

12 серпня відбудеться концерт хору на Союзівці, а 24 серпня „Думка" виступить з концертом у Філядельфії на вшануванні 9-ої річниці незалежности України. Збирання фондів на покриття видатків хору, пов'язаних з його 50-літтям, займалися Галя Невмержицька, Мар'яна Марш і Наталка Гончаренко. З огляду на додаткові пожертви, які надійшли пізніше, управа хору висилає подяки жертводавцям.

Хор „Думка" звертається з проханням до молодших і старших віком членів нашої громади, давніх хористів, особливо представників т. зв. „четвертої хвилі", всіх, які мають добрі голоси, поповнити ряди хору. Підтримаймо українське хорове мистецтво, бо ворожі чинники ще й сьогодні нищать наших талановитих композиторів, добре розуміючи, яке колосальне значення має пісня у вихованні молоді.

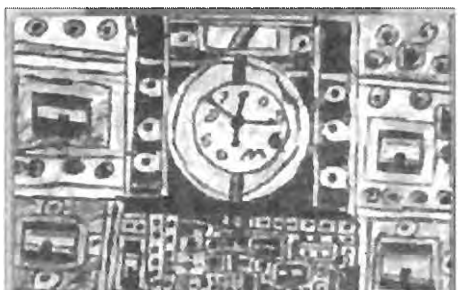
Ольга Гаєцька

Хор „Думка" у 1988 році (фото з архіву „Свободи").

Готується видання малюнків Богдана Горбаля

Богдан Горбаль прожив в українському селі 60 літ. Помер два роки тому. З дитинства він був розумово хворим, до школи не ходив, проводив дні у безперервному малюванні на папері дивовижних композицій з людських постатей, тварин, будівель і машинерій. Тисячі аркушів з його малюнками не збереглися, тому що ніхто не приглянувся до малюнків Богдана, вважаючи їх за хворе маячіння. Але коли люди приглянулися, то були вражені дивовижною логікою композицій, їх незбагненною вимовою. Микола Горбаль, брат Богдана, інші люди, які мали доступ до Богданових творів, заходилися їх збирати. Виставки малюнків Богдана відбулися у Києві і Нью-Йорку. Про його творчість розповіли численні автори у пресі. Серед них були професори Національної академії мистецтв Віра Баранович-Кулеба і Ганна Заварова, професор Тарас Кияк, Лесь Танюк і Євген Сверстюк, які високо оцінили незбагненний талант рисувальника. З нагоди першої персональної виставки малюнків Богдана Горбаля, яка відбулася в травні цього року в Києві, Благодійний фонд «Галерея Богдана» видав книжечку, обкладинку якої вміщено у «Свободі».

Метою Благодійного фонду є сприяння нетрадиційному мистецтву.

В Україні готується видання альбому з малюнками Богдана Горбаля і прізвища добродіїв, які приєднаються своїми пожертвами до цієї справи, будуть вміщені в ньому. Адреса: **Благодійний фонд «Галерея Богдана», код ЗКПО 25699923, рахунок 2600500-5146001 МФО 300142 в Укрінбанку Києва.** Писати можна на адресу фонду: **03115 Київ, вул. Семашка, 15/146.** В Америці можна переслати пожертву на видання альбому Богдана Горбаля до організації «Людські права в XX столітті» на адресу: **Надія Світлична, 29 Sandford Terrace, Irvington, NJ 07111.**

Віконце лемка у широкий світ

Видавництво „Зерна" (Париж – Львів – Цвікау) випустило нинішнього року в світ у серії „Бібліотека альманаху українців Европи" збірку поезій Миколи Слабака **„Малинове коло. Віконце світу широкого".** Автор поезій народився у 1922 році поблизу Перемишля, але у повоєнні роки в числі інших жертв операції „Вісла" опинився на півночі Польщі, в Слупську. За фахом він – кравець, за покликанням – поет. Його творчості властива народна пісенність, просторове сприйняття світу, закоханість в природу. Свої твори він публікував в українській пресі Польщі під псевдонімом Микола Жебрак, а на книжці наважився подати справжнє ім'я. І добре, бо у творах Миколи Слабака на радість читачеві розсіяні численні блискітки справжньої поезії. Провідні теми його віршів – доля українців на чужині, краса природи і кохання. Радують читача такі знахідки як *„сонця привітні цілунки з води", „промінь, кинутий в ріллю", „через ліс і поле стежечка рум'яна", „хвилі веслами гребу, під човником – глиба"*...

Світлина з книжки: хата, в якій народився Микола Слабак.

Теплий образ створює в уяві і такий легенький еротик:

Малинове море
В моєму саду,
Як губи дівчини,
З якою я йду.
Голубка воркоче,
Доріжка крута,
Щось шепчуть про щастя
Дівочі уста.

Давно вийшов з рідного села Хотинця у світ широкий Микола Слабак, а тепер ще й запропонував людям віконце, яке насправді є віконцем у його внутрішній світ – теплий і чистий.

Л.Х.

ЮВІЛЕЇ

„Україну я люблю за те..."

Олекса Гай-Головко

Олекса Гай-Головко народився 12 серпня 1910 року у священичій родині на Поділлі, в центральній Україні. Початкову освіту здобув у семирічці, середню – в агрономічній школі, вищу – в університеті в Ленінграді. Був членом ленінградської Асоціяції пролетарських письменників (1929–1932), потім – членом Всеукраїнської Спілки пролетарських письменників (1932–1933), а пізніше – членом Союзу письменників України (до 1941 р.).

Писати почав дуже рано. В 20-річному віці видрукував перший свій поетичний твір в журналі „Зоря", (Дніпропетровськ), а в 24-річному віці видав першу збірку поезій „Штурмові баляди" (видавництво „Український робітник", Харків, 1934 р.). У 1936 році в Києві у видавництві „Радянська література" виходить з друку його друга книжка – збірка оповідань „Світання", а через рік там же з'являється його третя книжка „Десять новель". Поза літературно-творчою працею Гай-Головко працював у редакціях журналів, видавництв, радіо й у Київській кіностудії.

Весною 1940 року він переїжджає з Києва до Львова й виконує там обов'язки редактора у Львівському радіокомітеті. На цій посаді й застала його Друга світова війна.

Під час війни видає у Львові збірку поезій „Сурмач" (1942), а пізніше в Німеччині виходить з друку його лірико-сатирична поема „Коханіяда" (1947). Тоді ж він також починає працю над „Поєдинком з дияволом", продовжує писати цю книжку в Лондоні (Англія) й закінчує її аж у Вінніпезі (Канада). В 1950 році ця книжка в двох томах виходить у світ. Пізніше, в 1959 році, виходить у Вінніпезі його збірка оповідань „Одчайдушні", а в 1970 році – „Перший том поезій", у 1978 році – „Другий том поезій". Потім вийшли у світ книги „Смертельною дорогою" (події нашого часу) у двох томах, „Українські письменники в Канаді" (критичні нариси) у двох томах, „Сон" (сатирична поема), „Поєдинок з дияволом" англійською мовою, „Їм дзвони не дзвонили" (повість про 1932–1933 роки) українською й англійською мовами. Крім того, у незалежній вже Україні вийшли з друку „Поетичні твори", том третій, і „Скоропадський" та „Майдан св. Софії" (поеми). Також „Творчість Олекси Гай-Головка" (літературно-критичні праці професорсько-викладацького складу і студентів-філологів про творчість Олекси Гай-Головка) і „Літературно-творчий шлях Олекси Гай-Головка" Петра Сороки. Незважаючи на похилий вік, Олекса Гай-Головко невпинно працює над новими літературними творами.

Ганна Воронець

12 серпня український культурний світ відзначить 90-річчя з дня народження і 70-річчя творчої праці поета, прозаїка і літературознавця Олекси Гай-Головка.

Олекса Гай-Головко

Вкриває килимом поля

Вкриває килимом поля й гаї
Шовково-ніжна неба просинь.
Так тихо відцвітають дні мої,
Як білі айстри в пізню осінь.

Чорніє, меркне й гасне тінь,
Як темрява уранці-рано.
І я простую в далечінь
Вже звідану і ще незнану.

◆

Від непроглядної біди

Другові Володимирові Жилі

Від непроглядної біди
Сумують зорі над степами.
Людоподібнії ряди
Копають яму перед нами.

На нашій втоптаній землі
Диявольське зростає сім'я.
Не так чужії, як „свої",
Зривають з мапи наше ім'я.

У дні бурхливої весни
Свавілля йде у пащу згуби.
Московські хижі табуни
Ламають з тріском вовчі зуби.

◆

Знову вітер сизокрилий

Знову вітер сизокрилий
Тягне хмарки полотно.
Знову місяць буйногривий
Дивиться в моє вікно.

Привіконня приголубить
Проспіва мені пісні
Про дружину мою любу,
Про думки її рясні.

І як сонне сонце зійде,
І прокинеться в гаю,
Місяць гляне і відійде
В дальню подорож свою.

Лиш моя голубка мила
Буде завжди при мені,
Воркотатиме щаслива
У тяжкі і легкі дні.

◆

Місяць сипле срібло солов'ю

Місяць сипле срібло солов'ю
За солодку пісню, нічччю вмиту.
Україну бойову люблю, –
Рідну матір, Богом оповиту.

Вітер з теплих днів вінки плете,
І йому ведеться всюдисущно.
Україну я люблю за те,
Що тримає волю непорушно.

Бездоганне, пишне і святе
Відшліфовується наше слово.
Україну я люблю за те,
Що залізом вшила нашу мову.

Ненависть із півночі гряде,
І діла зростають ненависні.
Україну я люблю за те,
Що свою історію вплітає в пісню.

Сонце польовими квітами цвіте
І пахучим духом дихає над нами.
Україну я люблю за те,
Що вона стоїть незігнута віками.

Книжкові раритети на CD - це чудово!

Простягати руку не по допомогу, а для співпраці - ідея нового науково-громадського проєкту

Уже стало банальним – кивати на сумну долю України впродовж останніх віків. Але тут мова про долю й перспективи збереження нашої культурної та історичної спадщини не в сенсі „Хто винен?", а – „Що можна і треба зробити?" Невблаганний час поглинає пам'ять людства. Книги врешті-решт розсипаються, картини вицвітають, кінофільми – й ті гублять фізичні кондиції. А в Україні діяли й додаткові несприятливі чинники. Де книгозбірня Ярослава Мудрого? У XVII столітті згоріла бібліотека Києво-Могилянської Академії, у XVIII – Києво-Печерської Лаври. Так гинули унікальні пам'ятки, що створювалися в небагатьох примірниках або й в одному. Згодом, уже на моїй пам'яті, згорів фонд україніки Центральної наукової бібліотеки (тепер імені В. Вернадського) у Києві. І знову непоправні втрати. Ще між вченими точилися суперечки, де доцільніше те зберігати – у Києві чи Львові. Перемогла, як годиться, столиця. Тут і палити зручніше!

А десь наприкінці 70-их горіла колишня Колегія ім. Павла Ґалагана – найстаріший середній навчальний заклад Києва. Отже, концентрація чогось сприяє як його збереженню, так і знищенню. Натомість множення, розпорошеність джерел інформації є, почасти, запорукою того, що бодай щось вціліє.

Може тому, як я нещодавно пересвідчився, в Україні так багато колекціонерів старожитностей, зокрема документів та книг. Чи так усюди в світі, чи це захисна реакція нації – важко сказати. Але багато чого, що товклося під ногами при тих чи інших погромах маєтків, палаців, бібліотек, потрапляло згодом до рук приватних знавців та аматорів. На відміну від матеріяльних предметів, які буквально є неповторними (Джоконда, Венера Мілоська), інформація є цінною сама по собі, безвідносно до форми і матеріялу. Новини цікавлять нас незалежно від того, вичитали ми їх з газети, екрану монітору, звернувшись до Інтернету, чи почули по радіо. Тому не дивно, що в Україні виникла ідея виготовлення копій нашої друкованої та образотворчої спадщини – як для її збереження для нащадків, так і для поширення у світі, де про нас ще мало знають.

Сучасна інформаційна техніка – комп'ютери та компакт-диски (CD ROM) уже надають таку можливість. А невдовзі прийдуть ще потужніші, дешевші й доступніші засоби. Ініціятивні групи в Україні відкрили невеликі підприємства, які копіюють не фільми жахів і рок-музику, а старосвітські фоліянти, кодують їхні тексти, бо такий спосіб інформації компактніший, а сам текст тоді надається до відтворення у будь-якій формі. Особливо це доцільно робити щодо творів клясиків, які раз-у-раз перевидаються. Тут випливають досить складні проблеми розпізнання графічних образів. Оминаю деталі, але ось цікава подробиця. Один з ентузіястів е-копіювання ще в совєтські часи працював над проблемою розпізнання на тлі шумів океану звуків ворожих (себто, американських!) підводних човнів.

Часи змінилися й та фірма стала непотрібною, однак знайдені тоді методи й комп'ютерні програми, застосовані до розшифрування старовинних книг, значно поліпшили якість розпізнавання символів і кодування творів у цілому. А коли той самий ентузіяст два роки тому розповідав про це досягнення в Бібліотеці Конґресу США, виявилося, що там ще не підійшли до самої проблеми, що вже казати про деталі й методи! Отож не всюди Україна пасе задніх!

На жаль, у справі збереження культурної спадщини українська держава не має ніякої програми, і це дуже важливе завдання лежить на плечах патріотичних аматорів. Доки те колотитиметься, я приватно приїхав до США і привіз один CD із зразками готової продукції. Автори цієї продукції доручили мені налагодити обмін копіями раритетів на CD-ROM, як це роблять філателісти з марками, нумізмати з монетами тощо. Різницю вони пропонують покривати готівкою з розрахунку 10 центів США за відбиток однієї сторінки.

Як бачите, про комерційний зиск не йдеться, бо ксерокопії в США варті 5-15 центів за одну сторінку (за умов самообслуговування), а тут – готовий продукт, у кольорі, прямо на екрані комп'ютера. Більше того, зовсім не йдеться про „авторські права". І нічого виробники копій не просять наперед – ні авансів, ні капіталовкладень. Хай слово про Україну лунає світом!

У справі, про яку йдеться, я, на щастя, зустрівся з новою ґенерацією українців, якій нічого від інших „за так" не треба, яка нічого не просить, натомість пропонує. Простягає руку не по допомогу, а для співпраці. Покищо Америка і Німеччина шукають, заохочуючи солодкими словами, фахівців-програмістів з України, а не навпаки. Тож, дасть Бог, і ми вилюдніємо. Є з чим і є з ким.

Леонід Іваненко,
вільний журналіст
133 Brattle St., #2 Arlington, MA 02474

СПОРТ

„Тризуб" зупинили у півфіналі Америки

УСО „Тризуб", Філядельфія – „Арсенал", Мишиґен – 1:5

Не виправдалися надії українських любителів футболу у Філядельфії та інших українських спортових осередках, які мріяли побачити колишніх чемпіонів США на вершині аматорського чемпіонату країни. Після успішної серії ігор за цей титул на початку в Східній Пенсильванії, пізніше з командами інших штатів, футболісти „Тризуба" були близькі мети, однак не змогли подолати останнього бар'єру, щоб дійти до фіналу. А цим бар'єром виявився футбольний клюб „Арсенал" зі штату Мишиґен, чемпіон минулого року в цій катеґорії.

Півфінальна зустріч відбулася в п'ятницю, 21 липня ц. р., на площі футбольного клюбу Джерман-Ганґеріянс у Філядельфії. Протягом перших десяти хвилин суперники вивчали слабкі місця, після чого футболісти „Тризуба" мали деяку перевагу, але Кіцул і Томасо не влучили у ворота „Арсеналу".

Першу надію прихильникам „Тризуба" приніс Кіцул, який на 23-ій хвилині здобув ведення – 1:0. Через кілька хвилин Попович, здавалося, підвищив рахунок до 2:0, але суддя вказав на позицію „поза грою" і не залічив голя. Після відпочинку арсенальці збільшили темп і почали частіше загрожувати воротареві „Тризуба". На 47-ій хвилині воротар зачепив нападника „Арсеналу" і суддя призначив карний стріл, з якого гості вирівняли вислід – 1:1. Через три хвилини суперники здобули ведення – 2:1. Цим ґолем „Арсенал" неначе розладнав гру нашої команди і перебрав ініціятиву. Чергові ґолі гості забили на 60-ій, 82-ій і 84-ій хвилинах.

Підсумовуючи цю зустріч, можна зауважити, що рівень сучасного американського футболу є значно вищий у центральних і західніх штатах Америки. Команда УСО „Тризуб", як й інші українські футбольні команди в східніх штатах, займають чільні місця в своїх дивізіях, але їм важко конкурувати з клюбами західніх штатів. Усе ж „Тризуб" був півфіналістом аматорського чемпіонату Америки і це теж – помітний осяг українського футболу в діяспорі.

Фінал турніру виграли футболісти клюбу „Арсенал", які перемогли клюб „Далас", Тексас, вислідом – 1:0 і вдруге здобули титул чемпіонів Америки.

Команда УСО „Тризуб"– віце-чемпіон Української діяспорної олімпіяди-2000, півфіналіст аматорського чемпіонату у США.

Юнацька команда України – віце-чемпіон Европи з футболу

Україна–Франція – 0:1

Фінальним поєдинком команд України і Франції закінчився футбольний чемпіонат Европи серед юнаків. Зазнавши поразки від Франції, юнацька команда України здобула звання віце-чемпіона Европи, що є найвищим досягненням українського футболу за роки незалежности. На шляху до фіналу, що відбувся в Німеччині, українські юнаки перемогли в своїй групі сильні збірні Німеччини (1:0), Хорватії(2:1), зіграли в нічию з юнаками Голляндії (0:0). Зайнявши перше місце в групі, збірна України дійшла до фіналу, в якому юні французи вибороли перемогу і стали чемпіонами континенту.

Збірна України гідно представила український футбол. В її складі грали Руденко, Сегун, Комарницький, Осічниченко, Березовчук, Кондратович, Стоян, Прохоров, Монахов, Бондаренко, Валеєв, Герасименко, Кутас, Белик. Старший тренер – Анатолій Крощенко.

Юні таланти куються на „Верховині"

У ці дні вирішується доля української оселі „Верховина" в Ґлен-Спеї, Н. Й, яку її нинішній власник – Український Братський Союз – змушений продати.

Поряд з Українською Американською Культурною Фундацією (УАКФ), яка прагне придбати „Верховину", з'явилися купці, які плянують в сусідньому містечку Монтичелло відкрити велике касино і викорінити українців з „Верховини", щоб збудувати там для майбутніх відвідувачів касина модерні мотелі й готель. Коли б це сталося, то на теренах оселі зникли б обидві українські церкви, пам'ятники і все, що тут діялося: українські фестивалі, свята, концерти, спортова школа УСВТ „Чорноморська Січ", танцювальна школа Роми Прийми-Богачевської і ряд інших імпрез, що їх влаштовують мешканці Українського села в Ґлен-Спеї.

На щастя, недавні річні наради уряду УБСоюзу, що відбулися на оселі „Верховина", вирішили перепродати оселю в українські руки, тобто УАКФ, яка саме збирає кошти на це придбання. Завдяки наполегливості управи оселі, активістів спортової і танцювальної шкіл в неділю, 23 липня ц. р., відбулося офіційне відкриття цих шкіл, в яких протягом двох тижнів вишколюватиметься понад 120 юначок й юнаків, що прибули з різних штатів США і провінцій Канади. У спортовій школі УСВТ „Чорноморська Січ" вперше в історії переважають новоприбулі з України.

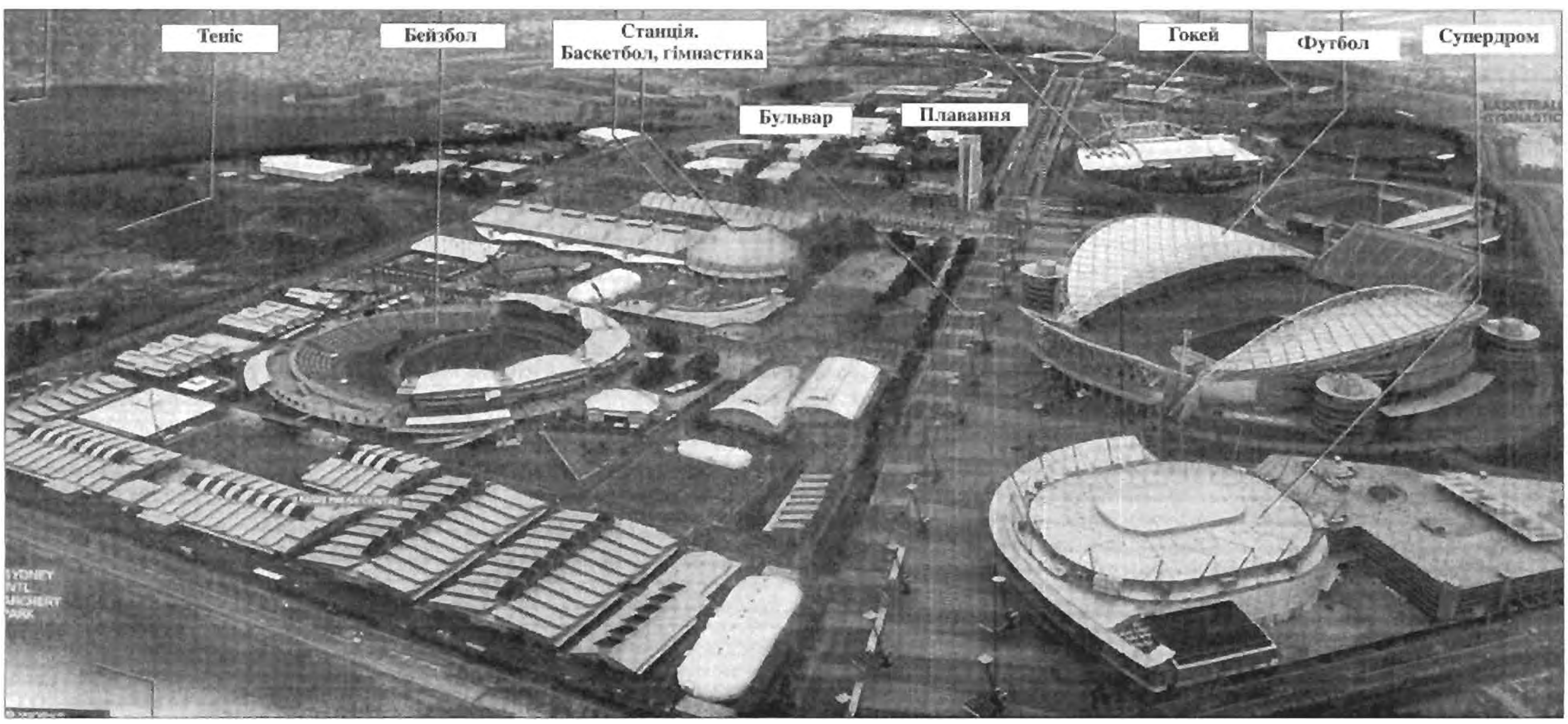
Значний відсоток новоприбулих становлять інструктори і опікуни – Валерія Колб, Женя Бринзак і Юлія Бугданова (теніс); Роман Балаш (футбол); д-р Ірина Винярська (опікунка дівчат). Разом з досвідченими діячами спортової школи Марійкою Бокало (секретаркою і референткою федеральної програми), В. Василаком і О. Напорою (опікунами хлопців), Г. Сергієвим і А. Гординською (інструктурами з футболу і волейболу), вони під проводом керівників – М. Стебельського і О. Твардовського, творять дружний та діловий „ансамбль", який вправно працює з юнацтвом. Найпопулярнішими ділянками спорту на цьогорічному вишколі стали футбол і теніс. На жаль, не вдалося провести вишкіл з плавання.

Новини з спортизного життя подав Омелян Твардовський

Календарець тенісових змагань на 2000 р.

5-6 серпня	– Подвійні ігри, „Союзівка";
2-4 вересня	– Чемпіонати УСЦАК, „Союзівка";
30 вересня- 1 жовтня	– Осінній турнір, „Тризубівка".

Австралія, Сідней. Тут у вересні 2000 року відбудеться Олімпіяда-2000

В КІНЦІ ГАЗЕТИ

Карузо співав з Кларою

Клара Співаковська у різні роки життя.

В енциклопедичному довіднику „Митці України", який вийшов друком у 1992 році, імени Клари Співаковської немає. А вона була примадонною Берлінського, Ляйпціґського, Віденського оперних театрів на початку XX століття, співала в парі з леґендарним Енріко Карузо. Не згадується ім'я цієї актриси і в Українському радянському енциклопедичному словнику.

Історія життя Клари Співаковської траґічна, як і саме життя народів, з яких походять її предки. В середині минулого століття в Україну прийшов циганський табір з Греції. Співучі, товариські люди, квітуча земля сподобалася смаглявій красуні Плаксіді і вона залишилася тут назавжди, стала дружиною єврея Лазаря Співака. Отак поєдналися в Україні дві гілки мандрівних древніх народів, які свою печаль за втраченою батьківщиною виспівували у тужливих або умисно веселих піснях.

Син єврея і циганки, Давид поселився в містечку Смілі, одружився з красунею Раїсою, з якою мав дев'ятеро дітей, а серед них – Клару.

Давид Співак був талановитим музикантом, але у маленькому провінційному місті не міг прогодувати свою велику сім'ю, тож на початку XX століття виїхав з родиною до Німеччини. Поселилися в Ляйпціґу, де Співака почали запрошувати в багаті сім'ї грати та давати лекції з музики.

Давид Співак привів Клару до відомої співачки Кореллі. Коли вона прослухала дівчинку, то була вражена її голосом й узяла до своєї кляси.

У 1910 році Клара блискуче закінчила консерваторію, а через рік Віденська опера запросила її на провідні партії. В Ляйпціґу Клара познайомилася з професійним револючіонером Сергієм Александровським, 26 серпня 1918 року узяла з ним шлюб.

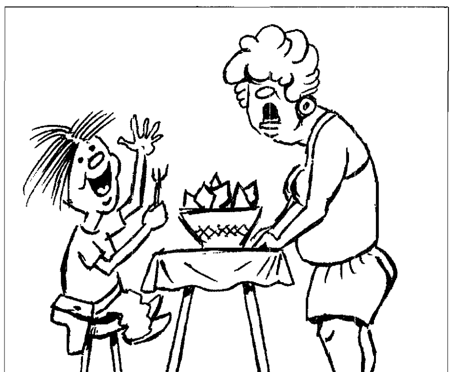
У березні 1920 року в Німеччині відбувся путч, в ході якого був тяжко поранений Сергій Александровський. Тієї ночі від нервового потрясіння Клара посивіла і втратила голос. Медицина була безсила. З цієї пори Клара стала вірною помічницею свого чоловіка. З 1921 року Александровські – в Москві, потім у Харкові. У лютому 1930 року Клара з чоловіком приїхала до рідного міста – Сміли. Жили в готелі. Клара хотіла знайти свій будинок, але не змогла. Нова влада змінила не тільки хід історії, вона змінила життя людей.

Александровський був дипломатом в Берліні, в Празі, потім з дружиною і сином Олександром повернувся до Москви. У серпні 1941 року Александровський став рядовим стрілецької дивізії народного ополчення, у жовтні 1942 року потрапив в полон, але втік до партизанського загону.

Восени 1943 року його вивезли через лінію фронту і ...заарештували. Цілий рік водили від одного слідчого до іншого, обливали крижаною водою, тримали в одиночці, вимагаючи зізнання в державній зраді. Двічі його допитував особисто Лаврентій Берія.

У 1945 році були заарештовані також дружина і син С. Александровського. Їх вислали у Красноярський край. 23 червня 1956 року Москва посмертно реабілітувала Александровського, його дружину і сина. Комуністичний режим знищив не одну видатну людину. Життя не цінувалося. Не дивно, що ні в Смілі, ні в Україні не знають про видатну співачку Клару Співаковську. Так нищилася пам'ять.

Олександер Вівчарик, кор. „Свободи"

– Як воно красно вогорить по-українському: „Момі, дає пеґорі!"

ЦІКАВА ЗНАХІДКА

Чорнильниця Івана Франка

Погожого дня на початку травня цього року декілька працівників Львівського літературно-меморіяльного музею Івана Франка працювали біля письменникового дому. Музейники вирівнювали землю від верхнього кінця сходів. При цьому частину невисокого валу чи шкарпу, як казали колись, за Франковою кухнею розкопали. Авторові цих рядків у певний момент пощастило побачити в землі якийсь предмет.

Коли ж його підняли й трохи очистили від землі, стало зрозуміло, що це – невелика металева накривка. Відразу хтось зробив припущення, що вона - від чорнильниці. Певна річ, усі присутні говорили про знайдений предмет тільки як про Франкову власність, адже очевидним було те, що накривку знайшли біля письменникового дому, і що вона – старої роботи.

Пізніше накривка, вже відчищена, постала перед нами у всій своїй первісній красі. Вона має конусоподібну форму, в основі якої – коло (діяметр 4 см). Виготовлено її з жовтого металу. Поверхню накривки прикрашають різьблені листки, а вершок умовного конуса, який вона утворює, – це нерозпущений пуп'янок квітки, котрий прикручується до основної частини накривки і сам по собі є за формою ще одним мініятюрним конусом.

Річ у музеї було визнано мистецьким витвором кінця XIX - початку XX ст., однак не було доказів, що вона належала І. Франкові. Одного разу під час підбору експонатів у фондах для чергової виставки мою увагу привернула скляна Франкова чорнильниця, облікована під інвентарним номером 60 мем (тобто групи "Меморіяльні речі Ф). Розмір її шийки видавався приблизно таким, для якого підійшла б знайдена накривка. Коли я накрив нею чорнильницю, все миттєво стало на свої місця – накривка ідеально підходила до Франкової чорнильниці: і за розміром, і за стилем художнього виконання речі.

Чорнильниця разом з накривкою набула форми завершеного конуса, який хвилеподібними опуклими ярусами підіймається знизу догори. Повної довершености предметові надав останній ярус – вершечок накривки у вигляді нерозпущеного пуп'янка квітки, про який уже йшла мова.

От і все. І хоча, крім викладеного, інших доказів того, що знайдена накривка – Франкова і саме від згаданої чорнильниці, покищо нема, дозволю собі ствердити: у травні 2000 року біля Франкового будинку у Львові було знайдено ще одну меморіяльну річ!

Тарас Базюк

Як напоїти Нью-Йорк?

- Пивом? - запитав поет-гуморист Стефко з Долини.

- Ні, водою, бо вже настали дні літньої спеки, - відповів я.

- Про це краще запитати у New York City Water Supply, яка поїть водою велетенське місто, - порадив Стефко.

Виявилось, що Нью-Йорк споживає щодоби 1.3 млрд. ґалонів питної води. 90 відсотків її походить з 19 відкритих водоймищ і трьох озер в Кетскільських горах. Ще близько 10 відсотків води подається до міста з 12 водоймищ Вестчестеру і Путнаму. В самому Нью-Йорку, на Квінсі, є 20 артезіянських свердловин, які дають менше 2 відсотків питної води міста.

Якість води постійно контролюється, але варто знати, що домішки у воді не завжди шкідливі - деякі з них зміцнюють здоров'я. Про те, як вони можуть вплинути на ваше здоров'я, можна дізнатися, задзвонивши телефоном 1-800-426-4791 до Safe Drinking Water Hotline.

Вода береться на перевірку у спеціяльних контрольних точках по усьому місту. Торік було узято 41,500 проб води і зроблено 594,300 аналізів. Що саме перевіряється? Визначається, скажімо, наявність свинцю, якого немає у водоймах, але він може з'явитися на маґістралях. Тому минулого року було перевірено 107 будівель міста на присутність свинцю у воді. Не можна вживати воду з гарячого крану для приготування їжі.

Від 1992 року в Нью-Йорку здійснюється контроля води на присутність у ній мікроорганізмів, які можуть зашкодити здоров'ю людей, котрі мають послаблений імунітет після хеміотерапії, пересаджування органів та ін.

Щотижня дані про воду оновлюються на сторінці Інтернету.

Для очищення питної води застосовуються хлор, фтор (для захисту зубів) і ортофосфати (для створення захисної плівки в трубах), а в деяких випадках - гідроокис соди (для підвищення рівня pH). За вмістом кальцію і магнію вода буває жорсткою і м'якою. Вода в Нью-Йорку переважно м'яка. Система водопостачання розвивається: будується третій тунель, перша черга якого введена в дію ще в 1970 році, а будівництво закінчиться у 2007-му.

Трапляється, що вода з крану має білий колір, пахне хлором, або містить іржу. Водопостачальники пояснюють, що біле забарвлення надають воді бульбашки повітря, які швидко зникають.

У спеку відчутніший запах хлору, якого можна позбутися, якщо вода відстоїться на сонці або постоїть ніч у холодильнику. Її можна також перелити кілька разів з одного посуду в інший. Але таку воду треба зберігати в холодильнику, бо вона вже не має хлору для захисту від бактерій.

Забруднення води іржею пояснюється будівельними роботами або ввімкненням пожежного гідранта поблизу вашого житла - це явище швидко минає. Звісно, питну воду можна й купувати, але вона коштуватиме дорожче.

Л.Х.

Відповіді на хрестиківку, вміщену в ч. 30

Горизонтально:

1. Бібліотаф. 5. Каперство. 11. Бей. 12. Ратанія. 15. Лот. 16. Анкер. 17. Онікс. 19. Ібіс. 20. Сом. 21. Каре. 22. Піп. 24. Кір. 26. Море. 28. Леді. 30. Ют. 31. Танатозія. 32. Яр. 35. Укулеле. 36. Албанія. 39. Ре. 41. Ареколіна. 44. Ра. 45. Метр. 46. Ажур. 47. Ура. 48. Тур. 49. Талі. 50. Оса. 51. Арка. 52. Такса. 56. Старт. 59. Лат. 61. Канонір. 62. Тло. 63. Газомотор. 64. Капелянія.

Вертикально:

1. Бібліоман. 2. Бей. 3. Іван. 4. Тире. 6. Плян. 7. Риск. 8. Тол. 9. Ортоепіка. 10. Таборит. 13. Ар. 14. Іо. 16. Аскет. 18. Скеля. 22. Піт. 23. Пангенеза. 24. Казуаліст. 25. Рея. 27. Ріккерт. 29. Ермітаж. 33. Зло. 34. Рак. 37. Семітолог. 38. Баркароля. 40. Ерміт. 41. Абу. 42. Овоскоп. 53. Арам. 54. Скит. 55. Аа. 56. Сі. 57. Трап. 58. Реал. 60. Туз. 62. Тин.

У СПИСКУ ЖЕРТВОДАВЦІВ НА КУПНО ОСЕЛІ „ВЕРХОВИНА“,

який появився у „Свободі“ ч. 29 з 21 липня ц.р. були допущені такі помилки:

1. Було написано: Kayrene Inc., а має бути
   БУНЯК ПЕТРО і НАТАЛІЯ (Kayrene Inc. 1,000.00 дол.)
2. "-" "-" Крамарчук Зенон і Наталія, а має бути
   КРАМАРЧУК ЗЕНОН і НЕОНІЛЯ – 1,000.00 дол.
3. "-" "-" Саленко Володислав і Лідія, а має бути
   САЛЕНКО ВСЕВОЛОД і ЛІДІЯ – 5,000.00 дол.

Вибачення просить відповідальний за збірку фондів, який не завважив цих помилок.

Український Народний Союз пропонує нову програму

Якщо ви є членом УНСоюзу, ми пропонуємо придбати додаткове ґарантоване забезпечення, доплачуючи до попередньої грамоти від $1,000 до $5,000 долярів.

УНСоюз ґарантує додаткове забезпечення, яке не може бути відкиненим, усім членам-власникам грамот УНСоюзу на ціле життя (Whole Life), або платне двадцять років, (Р-20), чи платне до 65 року життя (Р-65), або подвійне забезпечення до 65 року життя (ДП-65).

З цієї пропозиції не можуть скористатися члени-власники термінових грамот, вивінувальних грамот, акцидентового або універсального забезпечення.

Як це діє:

УНСоюз видає додаткове домовлення (Pour in Rider) на наступні суми:

Вік: 0–36 $1,000 to $5,000
36–70 $1,000 to $2,500
71–90 $1,000 to ....

The Rates for the Pour-In Rider are listed as follows

Isue age	Premium Per $1.000	Issue Age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1,000
0	63						
1	63	26	145	51	349	76	696
2	64	27	150	52	361	77	710
3	66	28	155	53	373	78	724
4	68	29	161	54	385	79	738
5	70	30	167	55	397	80	752
6	73	31	173	56	409	81	765
7	75	32	179	57	422	82	778
8	78	33	186	58	435	83	791
9	81	34	193	69	448	84	803
10	84	35	200	60	462	85	815
11	87	36	208	61	475	86	826
12	90	37	215	62	489	87	837
13	93	38	223	63	504	88	848
14	96	39	232	64	518	89	858
15	100	40	240	65	533	90	868
16	103	41	249	66	547		
17	107	42	258	67	562		
18	110	43	267	68	576		
19	114	44	276	69	591		
20	118	45	286	70	606		
21	122	46	296	71	662		
22	123	47	306	72	637		
23	130	48	316	73	652		
24	135	49	327	74	667		
25	140	50	338	75	682		

Просимо виповнити залучений запитник і повернути до Головної канцелярії УНСоюзу.

Ukrainian National Association, Inc.
PO BOX 280 2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: (973) 292-9800

Name....................................Br.....................Policy#....... ....
Current Age................................Amount applied for $.......................
Adress..
....
Tel..SS#..
Beneficiary (name)... ....
Address...

Ваші пропозиції актуальні від 1-го червня до 30 вересня 2000 року. Якщо ми отримаємо виповнені формуляри з чеком перед останнім днем вересня ц. р., ви отримаєте 4% опусту у вкладках.

Появилися дві книжки

СТЕПАНА ЖЕНЕЦЬКОГО:

ГОРИ МСТЯТЬСЯ

Збірка оповідань з життя лемків.

Ціна 10 дол.

ЕМІҐРАЦІЯ В ПОХОДІ

Збірка гуморесок з життя української еміграції.

Ця книжка появилася під псевдонімом (прибраним ім'ям) Степан Вусатий.

Ціна 15 дол.

Замовлення слати на адресу:

Stepan Zeneckyj, 149 Park Ave., Yonkers, NY 10703-2907

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ для ВЛАШТУВАННЯ З'ЇЗДУ КОЛИШНІХ СТУДЕНТІВ УКРАЇНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА в ГАЙДЕНАВ, НІМЕЧЧИНА

інформує, що

З'ЇЗД КОЛИШНІХ СТУДЕНТІВ

відбудеться

15,16 і 17 ВЕРЕСНЯ 2000 р.

в готелі RAMADA,130 Route 10 West, East Hanover NJ 07936

Tel.: 973 386-5622 • FAX: 973 386-1663

Діловий комітет з приємністю запрошує на цей з'їзд колишніх учнів Народної школи і мешканців табору Гайденав.

Просимо письмово замовляти кімнати, звертаючись на нижчеподану адресу, або телефонувати:

Petro Kluk, 7404 Castor Ave., Philadelphia, PA 19152

Tel.: (215) 725-0587

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА ПРЕСВЯТОЇ ТРІЙЦІ

1975 - 2000

HOLY TRINITY UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH

KERHONKSON, NY

ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ

УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

ПРЕСВЯТОЇ ТРІЙЦІ в Кергонксоні

має честь запросити все громадянство, гостей і їх родини, також всіх тих, які вінчалися чи хрестилися в нашій церкві

на відсвяткування свого Ювілею

35-ЛІТТЯ ПАРОХІЇ і 25-ЛІТТЯ ЦЕРКВИ

яке відбудеться

24 вересня 2000 р.

на СОЮЗІВЦІ

Програма починається о 10-ій год. ранку Архиєрейською Службою Божою. Опісля святочний бенкет на Союзівці.

Якщо ви бажаєте бути учасником нашого свята і бути на бенкеті

просимо зголошуватися до 30 серпня 2000 р.

ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ПРЕСВЯТОЇ ТРІЙЦІ в КЕРГОНКСОНІ

P.O. Box 712, Kerhonkson, NY 12446

Tel.: 845 626-2058 •Fax: 845 626-5831

E-mail lvstaruch@aol.com

КРАЙОВА УПРАВА БРАТСТВА КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ В США

повідомляє, що

2 і 3 вересня 2000 р.

на оселі УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ

„ВЕРХОВИНА" у Ґлен Спей, Н.Й.

відбудеться

50-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ БРАТСТВА 1-ої УД УНА

ПРОГРАМА ЮВІЛЕЮ:

СУБОТА, 2 вересня,

год. 6-та веч. – СПІЛЬНА ВЕЧЕРЯ-БЕНКЕТ

НЕДІЛЯ, 3 вересня,

год. 10-та ранку – УЧАСТЬ у БОГОСЛУЖБАХ і СОБОРНІЙ ПАНАХИДІ

год. 3-тя по пол. – ДОПОВІДЬ і МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

У справі винайму кімнат, просимо звертатися до адміністрації оселі „Верховина"

тел.: 914 856-1323

ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА

Ірена Захарків

КНИГА ПІД ЗАГОЛОВКОМ

„ІРЕНА ЗАХАРКІВ - ЗІБРАНІ ТВОРИ"

не призначена на продаж.

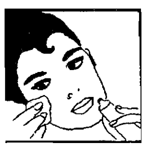
Ми з мужем, бл. п. Остапом Захарковим, видали цю книгу, щоб її розсилати безкоштовно до університетів, важливіших бібліотек, дослідних центрів та до музеїв.

Ірена Захарків

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!

І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО-СОЮЗ!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

DERMAJETICS!

Я допомогла собі. А ви хочете?

Коли вас дратують на обличчі: вугрі, прищі, подвійне підборіддя, а під очима темні круги, мішки, зморшки...
Я знаю як позбутись цих проблем. Поділюсь досвідом і безкоштовно дам випробувати все, чим користуюсь сама.
Результат всі помітять вже через тиждень!

(973) 960-3040 Надія

Найкраща в світі програма контролю ваги! Хочете виглядати чудово та чутися прекрасно? Безкоштовні консультації дієтолога! Телефонуйте

(973) 960-3040 *Надія*

УКРАЇНСЬКИЙ РЕСТОРАН „STAGE"

Східньо-европейська кухня:
- сніданння,
- обіди,
- вечері.

Відкритий від понеділка до суботи від **7-ої ранку до 9:30 веч.**

128 2-га авеню між 7-8 вул. в Нью-Йорку
тел.: (212) 473-8614

GOLDEN HARVEST DELICATESSEN

445 COAL ST., LEHIGHTON, PA 18235
(610) 377-1260

Найкращі в Пенсильванії европейські вироби:

- Ковбаса
- Паштетівка
- Вареники
- Голубці
- Мішанина
- Гарячі обіди. (Можна брати до хати).

Житній хліб, булки і бабки, свіжоспечені в нашій пекарні.

ВІДКРИТІ ВІД:
вівтірка до суботи – 7:00 ранку до 6:00 веч.
в неділі– 8:00 ранку до 1:00 по пол.

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЬЮ- ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

(LABOR DAY WEEKEND)

Субота, 2 вересня 2000 р. о год. 10:30 ранку
Вправи — год. 9-та ранку
за ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК та ТРОФЕЇ і НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ у слідуючих конкуренціях для дівчат і хлопців:

Число конкур.	Вік хлопці		Вік дівчата	Число конкур.
1	13/14	100 м. змінний	13/14	2
3	15 і вище	100 м змінний	15 і вище	4
5	10 і нижче	25 м. довільний	10 і нижче	6
7	11/12	25 м. довільний	11/12	8
9	13/14	50 м. довільний	13/14	10
11	15 і вище	50 м. довільний	15 і вище	12
13	10 і нижче	50 м. довільний	10 і нижче	14
15	11/12	50 м. довільний	11/12	16
17	13/14	50 м. горілиць	13/14	18
19	15 і вище	50 м. горілиць	15 і вище	20
21	10 і нижче	25 м. горілиць	10 і нижче	22
23	11/12	25 м. горілиць	11/12	24
25	13/14	50 м. грудний	13/14	26
27	15 і вище	50 м. грудний	15 і вище	28
29	10 і нижче	25 м. грудний	10 і нижче	30
31	11/12	25 м. грудний	11/12	32
33	13/14	100 м. довільний	13/14	34
35	15 і вище	100 м. довільний	15 і вище	36
37	10 і нижче	25 м. метелик	10 і нижче	38
39	11/12	25 м. метелик	11/12	40
41	13/14	50 м. метелик	13/14	42
43	15 і вище	50 м. метелик	15 і вище	44
		ГІНЦІ		
45	10 і нижче	4x25 м. довільний	10 і нижче	46
47	11/12	4x25 м. довільний	11/12	48
49	13/14	4x50 м. довільний	13/14	50
51	15 і вище	4x50 м. змінний	15 і вище	52

Змагуни (-ки) можуть брати участь в трьох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях. Гінці будуть устійнені клюбовими тренерами або представниками.
РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕННЯ **до 23-го серпня 2000 року** на руки Марійки Бокало, провідника змагань. Реєстрації над басейном НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ. Вписове виносить 5 дол. від змагуна (-ки)

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ

....
Ім'я, прізвище: (по-англійськи)
....
(по-українськи)
....
Адреса
.... Поштовий Код ....
Телефон: (..................) .... Вік ....
Хлопець .... Дівчина ....
....
Клюб/Молодеча організація
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
....

Просимо вислати карту зголошення разом з вписовим (чек виписаний на „Ukrainian Sports Federation")

Maria Bokalo, 742 Linden Avenue, Rahway, NJ 07065
Tel.: (732) 382-2223

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, New York 12446
914-626-5641 FAX 914-626-4638

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ

ЛІТО 2000

Субота – 5 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ *ЛЕСЯ ГРАБОВА*
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Луна"*

Неділя – 6 серпня **ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ**

Субота – 12 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ Хор *„Думка"*, Нью-Йорк
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Темпо"*

11:45 веч. ВИБІР МІС СОЮЗІВКИ 2001

Субота – 19 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ

ВІДЗНАЧЕННЯ ДЕВ'ЯТОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Учасники Майстерні Українського Народного Танцю на Союзівці

10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Світанок"*

Неділя – 20 серпня 2:30 після пол. КОНЦЕРТ
композитор МИРОСЛАВ СКОРИК
сопрано АННА КОВАЛКО зі Львова, Україна

Субота – 26 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
СОЛОМІЯ ІВАХІВ – скрипка
ХРИСТИНА АНУМ-ДОРГУСО – піяно
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Відлуння"*

1, 2, 3 вересня „ВІКЕНД" З НАГОДИ ДНЯ ПРАЦІ

концерти, забави, тенісові і плавацькі змагання

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 327 Відділу УНС

З днем 1 серпня 2000 року обов'язки секретаря 327 Відділу перебирає новий секретар

БОГДАН КУРЧАК

Просимо членів звертатися у всіх відділових справах на адресу:

Mr. Bohdan Kurczak
294 Chestnut Ave.
East Meadow , NY 11554
Tel.: (516) 542-1380

ДОПОМОЖІМ СИРОТАМ-ДІТЯМ!

Ця зима й осінь будуть холодними і голодними. Зараз сиріт відправили в табори, в школі скінчилися всі продукти. За рік діти отримали одне яйце на Великдень, м'ясо інколи давали у вихідні дні. Масла, сира, фруктів – діти не бачили цілий рік...

Діти напівголодні, бліді, погано ростуть. Ті гроші, що виділяє держава йдуть усі до копійки на харчування, а одяг, взуття – все з Америки...

Відкрито щадниче конто в Кооперативі Джерзі Сити, Н.Дж. Чеки виписувати на: Orphan's Fund a/c 967354. Слати на адресу: M.P. Kots, P.O.B. 33, Lexington, NY 12452 USA.

Пачки з одягом, взуттям та консервним харчуванням слати: Школа-інтернат, вул. Чапліна 1, Артемівськ, Донецька обл., Україна 84502, Ukraine.

Ласкаво просимо...
до філії

Федеральної Кредитової Кооперативи

САМОПОМІЧ НЮ ЙОРК

в ЮНІОНДЕЙЛ

226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097

Години урядування:
Четвер: 9-та рано – 2-га по пол.;
П'ятниця: 2-га по пол. – 7-ма вечора;
Субота: 9-та рано – 1-ша по пол.

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК

КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ В НАСЛІДОК АВАРІЙ

- ✔ на роботі
- ✔ автомобільних
- ✔ в публічних місцях
- ✔ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДІННЯ під впливом алькоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID
1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

10 років чесної та відданої праці для Вас

DNIPRO CO.

Пакунки в Україну: швидко, ґарантовано, дешево!

- *Відбираємо пакунки з хати.*
- *Надійна та гарантована достава за 4 - 8 тижнів.*

Brooklyn, NY
80 Avenue "O"
Tel. 718-234-8943

Warren, MI
26499 Ryan Rd.
Tel. 810-759-6563

Parma, OH
5909 State Rd.
Tel. 440-886-7124

Hamtrack, MI
11758 Mitchell St.
Tel. 313-892-6563

Newark, NJ
698 Sanford Ave
Tel. 973-373-8783
Free 888-336-4776

Philadelphia, PA
1801 Cottman Ave.
Tel. 215-728-6040

Clifton, NJ
565 Clifton Ave.
Tel. 973-916-1543

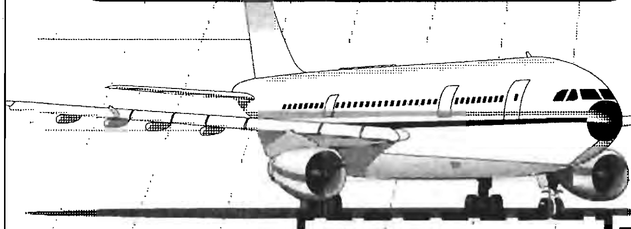
Chicago, IL
2319 W.Chicago Ave.
Tel. 773-486-6563

Elk Grove Village, IL
224 Crossen Ave.
Tel. 773-486-2332

Інші послуги

Долари в Україну через Вестерн Юніон або вручаємо готівку власноручно.
Авіаквитки в Україну та з України.
Візи в Україну без запрошення.
Завірені переклади та оформлення документів.
Запрошення для відвідувачів з України.

Продаємо телефонні картки ($10 картка-66 хв. розмови з Україною).
Рентуємо відеокасети.
Перепис відеокасет будь-якої системи в PAL/SECAM/NTSC.
Зустрічаємо і відвозимо в аеропорт.

У наших крамницях можна придбати: кераміку, хустини, обруси, книжки, поштівки, писанки, відео та аудіокасети, українські сувеніри, українські вишиванки, електронні перекладачі з англійської на українську мову.

$10 знижки на електронні перекладачі	**$10** знижки на вовняні хустки із френзлями	**$10** знижки на зустрічі і довезення в аеропорт	**$10** знижки на квитки в Україну	**$5** Перезапис відеокасет з PAL/SECAM у NTSC	Шкіряні зимові чоботи від **$ 25**

ДИПЛОМ СНД = ДИПЛОМ США

Bachelor Degree, Master Degree, Ph.D

Чи Ви маєте бажання працювати або вчитися у США? Тоді Вам необхідно прирівняти освіту, що отримана в СНД, до освітніх стандартів США.

FOREIGN CONSULTANTS Inc.

EDUCATIONAL EVALUATION SERVICES

Член Американських Національних Асоціяцій AACRAO та NAFSA виконує „**EVALUATION**" (оцінку) дипломів та академічних довідок.

2809 W. DEVON AVE., CHICAGO, IL 60659

(773) 761-4842
(773) 761-0030

ROCHESTER UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

OFFERS A VARIETY OF BENEFICIAL & CONVENIENT FINANCIAL SERVICES

Secured Investments with Stock Market Returns
HIGH YIELD Jumbo Share CD's • IRA's

LOW RATE: Mortgages, Auto, Business, Signature, Lines of Credit & other LOANS

ATM • VISA • Check & Credit Cards •
Direct Deposit, • Automatic Loan Payments, • Wire Transfers, • Checking, • and much, much, more...

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА

824 Ridge Rd. East, Rochester NY 14617 • (716) 544-9518 • Fax: (716) 338-2980
www.rufcu.org

УНСоюз уділяє своїм членам

- Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- На 1 до 3 родинні доми, де живе власник
- По доступних відсотках

Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте!!!

Потелефонуйте сьогодні:

(800) 253-9862

ЗМІНА АДРЕСИ

❑ „Свобода" ❑ „The Ukrainian Weekly"

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС) ....

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

• НА ПРОДАЖ •

Односпальневий апартмент в українському селі Somerset. Ціна 72,000 дол.
Тел.: (415) 922-4653 чи (415) 515-6187

В Кергонксоні, недалеко від Союзівки, продається дім з гаражем на 2 акрах землі в гарній дільниці. Ціна знижена до 99,500 дол.
Тел. 914 626-5152

Продається двокімнатна квартира в м. Києві (Дарниця). Ціна помірковна.
Тел.: 202 518-7694

На продаж 9 акрів лісу коло Союзівки і 2.5 акра землі на Верховині у Glen Spay, NY
Тел.: 516 489-7732

Недалеко від Союзівки і оселі СУМу продається 49 акрів землі (більша частина землі з лісом), 18-кімнатний, двоповерховий будинок, гараж для авта і п'ять невеликих будівель. Обмежений доступ до невеликої частини озера з правом ловити рибу. Ціна 190,000 дол. .
Тел.: 914 647-8134

• РОЗШУК•

В липні цього року – сторіччя від народження Байди Володимира Федоровича (родом з Волині, Україна). Нащадків козацького роду просимо відгукнутися для спілкування.
Київ, тел.:+ 380 44 268-38-68
Ліда Байда

Брат з України пошукує в Америці **ПЕТРА ГОРБОВОГО**, адреса якого була: **Peter Horbowy, 1220 N. Mitchell St., Arlington Hts., IL. 60010.** Нове місце проживання в околиці Вашінгтону. Будь ласка відгукніться на тел.: **(303) 423-1738**

Родичі Наумчик Параскевії Сергіївни (родом з Волині, Україна) просять відгукнутися тих, хто щось знає про померлого в 50-их роках **НАУМЧИКА ПЕТРА СЕРГІЙОВИЧА**, що мешкав в Дітройті.
Київ , 03150, вул. Горького, 99 кв. 22.

Розшукую рідного дядька **ГРОПЯКА АНТОНА ПАНЬКОВИЧА**. Родом із села Носівці, Зборівського р-ну, Тернопільської обл. Був одружений, мав двох дочок: Анну і Стефанію. Писати на адресу: **Приймак Стефанія, с. Носівці 283323, Зборівський р-н, Тернопільська обл., Україна**

• ПРАЦЯ •

Дівчина з України, 24 р., медсестра, шукає працю з догляду за людьми похилого віку або виховання дітей в українських родинах.
Тел.: 1-718 934-5976, після 5-ої веч.

Потрібна кухарка до „Делі" в Лігайтоні, Па. Варення обідів і роблення вареників. Говоримо по-польськи.
Тел.: 610 377-1260

Жінка, педагог, 56 р. шукає працю по догляду за старшою особою або дітьми. 5 днів в тижні. Залишити повідомлення на автовідповідачі.
Тел.: 973 961-1672 Оля

Пошукую інтелігентну особу для товариства і помочі, яка провадить авто і любить звірят.
Тел.: 973 471-2275

Пошукуємо мужчину до опіки старшого чоловіка в околиці Нью-Йорку. Просимо тел.
914 413-5052
залишити ім'я та номер телефону

Праця для жінки віком 50+ або менше прибирання та інша домашня поміч, 5 днів в тижні. Може бути із замешканням або без. Ціна до узгіднення.
Тел.: 732 583-4537 після 5-ої веч.

• ДО ВИНАЙМУ •

Гарні мешкання в мотелі (400 дол. на тиждень), охолодження, килими, безкоштовна кабльова телевізія, добре уряджена кухня, лазничка покрита кафлем, душ, близько церков. Одна хвилина до моря. **113-115 E. Crocus Rd., Wildwood Crest, NJ 08266.**
Tel.: 609 522-9031

Richmond Hill – студіо, для 1 або 2 студентів (ок), близько Мангеттену. Ціна до узгіднення. Телефонувати вечором
1-718 441-0986

До винайму гарно уряджені помешкання з кухонним устаткуванням, басейн, недалеко СУМу.
Тел.: 914 647-2615 Софія

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерзі підлягають 6%-му податкові.

Як двоє крил...

Св. п. о. Степан і паніматка Надія.

У межах не повних двох місяців українська громада Лос-Анджелесу втратила невтомну опікунку патріотичної родини паніматку Надію Голутяк, серце якої перестало битися 26 квітня цього року, а 22-го червня відійшов у вічність її чоловік, о. протопресвітер Степан Галик-Голутяк.

Паніматка Надія народилася 12 червня 1924 року. У 1944 році закінчила Школу підприємництва ім. Спенсера і того ж року одружилась зі Степаном Голутяком, який тоді вчився в Українській православній семінарії у Філядельфії. Усе своє життя вона була надійною опорою родини Голутяків. У важких обставинах вона з чоловіком зуміла виховати своїх дітей переконаними християнами і разом з тим вщепити у них щирий український дух. Все своє життя брала активну участь у громадському житті. Зокрема хор „Кобзар" ще довго відчуватиме її відсутність. Поховали паніматку Надію у Бавнд-Бруку 2 травня 2000 року.

Отець Галик-Голутяк вже не мав сили жити після смерти його дорогої дружини. Його серце не знесло болю, і він пішов слідами паніматки. 26 червня його поховали у Бавнд-Бруку біля паніматки Надії.

Бл. п. о. протопресвітер Степан Галик-Голутяк народився 31 серпня 1919 року в Гінклеї, Н. Й., у родині еміґрантів Петра і Ксені Голутяків. Православну семінарію закінчив у 1945 році. Ще перед висвяченням о. Степан провадив хор у церкві св. Володимира в Нью-Йорку. Виступ цього хору у престижних залях в Нью-Йорку був дуже корисний для доброго імені української громади. За три роки праці у православній церкві Пресвятої Діви Марії в Арнольді, Пенсильванія, о. Степан виявив свої організаторські здібності, залучивши до парафії ветеранів Другої світової війни. Від серпня 1948 року до грудня 1950-го Степан служив у православній церкві св. Петра і Павла у Йонгставні і там продовжував діяльність на громадському полі. Помітною була його участь у соборі з'єднання Українських Православних Церков у жовтні 1950 року. У грудні того року о. Степан перейшов до парафії св. Миколая у Вунсакеті, Ровд Айленд. За його ініціятивою там відбудовано церкву, включно з новим іконостасом і настінними розписами. У цій місцевості о. Степан був капеляном у ранзі капітана у патрульному летунстві і деканом для православних священиків у Новій Англії. З громадської діяльности о. Степана треба відзначити його активну участь у придбанні осідку в Бавнд-Бруці, який став опісля центром Української Православної Церкви у США. У вересні 1956 року о. Степан перейшов з родиною до парафії св. Володимира в Клівленді, Огайо. Тут він збудував і посвятив каплицю для жителів Парми. Від 1960 року до 1973-го о. Степан був парохом церкви св. Марії у МекКіз Рок, Пенсильванія. Там він провадив хор, який мав 65 хористів. А що хор співав англійською мовою, то це заохотило о. Степана перекласти церковні пісні і цілу Літургію на англійську мову. В 1973 році о. Степан дістав призначення до Лос-Анджелесу і там прожив до смерти. Збудував там нову церкву і парафіяльну резиденцію. В 1985 році Митрополит Мстислав надав о. Степанові звання протопресвітера, а 1995 року українська православна громада церкви св. Андрія урочисто святкувала 50-ліття священства о. Галика-Голутяка.

Його композиторську спадщину складають 13 релігійних пісень, 18 обробок пісень світського та релігійного жанру.

Залишив о. Галик-Голутяк у глибокому смутку доньок Дарину і Донну та синів Григорія і Степана. Григорій керує церковним хором при церкві св . Андрія та світським хором „Кобзар", Степан прослужив в армії 20 років, перед відходом на пенсію здобув рангу підполковника, був професором військових наук в університеті. Світлої пам'яті отець Степан і паніматка мали вже дев'ять внуків.

Всі похоронні відправи у Лос-Анджелесі та Бавнд-Бруку відбувались при участі Митрополита Константина, великого числа священиків та віруючих. Українська громада у Каліфорнії берегтиме пам'ять про таких національно-свідомих духовних працівників, якими були о. Степан і паніматка Надія. Хай американська земля буде їм легкою!

І. Л.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВАСИЛЬ ЗВАРИЧ член УНС Відд. 220 Т-ва свв. Петра і Павла в Чикаго, Іл. Помер 19 травня 2000 р. на 79-му році життя. Нар. в 1921 р. в Україні. Членом УНС став в 1975 р. Залишив у глибокому смутку дружину Зеновію, двох синів, двох доньок та 11 внуків. Похорон відбувся 22 травня 2000 р. на цвинтарі св. Марії в Евергрін Парк, Іл.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО КАЧАНЮК член УНС Відд. 430 Т-ва Дністер у Філядельфії, Па. Помер 15 травня 2000 р. на 84-му році життя. Нар. в 1916 р. в Україні. Членом УНС став в 1977 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію. Похорон відбувся 19 травня 2000 р. на цвинтарі у Факс Чейс, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ПАВЛО БОБАК член УНС Відд. 63. Т-ва Січ у Форд Сити, Па. Помер 6 червня 2000 р. на 84-му році життя. Нар. в 1915 р. у Форд Сити, Па. Членом УНС став в 1933 р. Залишив у глибокому смутку братів Михайла і Івана. Похорон відбувся 8 червня 2000 р. на цвинтарі св. Марії у Форд Ситі, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АННА КОВАЛЬЧУК член УНС Відд. 409 Т-ва св. Івана. Померла 21 травня 2000 р. на 90-му році життя. Нар. в 1909 р. Членом УНС стала в 1951 р. Залишила в глибокому смутку дітей Розу, Павлину, Антона. Похорон відбувся 24 травня 2000 р. на цвинтарі св. Анни в Peckville, PA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ ГАНЯК член УНС Відд. 53 Т-ва св. Миколая в Піттсбурзі, Па. Померла 27 травня 2000 р. на 79-му році життя. Нар. в 1921 р. в Піттсбургу, Па. Членом УНС стала в 1940 р. Залишила в глибокому смутку сестер Розу, Джін і брата Володимира. Похорон відбувся 31 травня 2000 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Піттсбургу, Па.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ІВАН КУКОРЛО член УНС Відд. 164. Помер 18 травня 2000р. на 85-му році життя. Нар. в 1915 р. Членом УНС став в 1940 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію. Похорон відбувся 20 травня 2000 р. в Бервик, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

Шановні читачі,

за добрим звичаєм "Свобода" вміщує посмертні згадки, часто із світлинами, про тих, що відійшли. Такі публікації є не тільки останньою даниною покійному, вони посилюють зв'язок між поколіннями української іміграції, а крім того часто служать джерелом історичних досліджень.

Наш тижневик не бере плати за вміщення таких споминів і світлин. Проте суворі обставини редакційного життя, коли щораз дорожчими стають папір, обладнання, зв'язок і друкарні, змушують нас нагадати громаді про добрий звичай пожертв на пресовий фонд. Такі пожертви, надіслані чеком на адресу "Свободи" разом із споминами про дорогих людей, стануть найкращим підтвердженням реального піклування кожного добродія про нашу спільну українську справу, виразником якої прагне бути тижневик "Свобода".

В 40-ий день смерти бл. п. Атаназія Сваричевського

В п'ятницю, 4 серпня, сповнюється 40 днів від смерти мого покійного дідуся, Атаназія Сваричевського. Хочу поділитися моїми особистими спогадами про покійного дідуся, котрий відійшов у вічність на 96-му році життя.

Він був винятковою особою, і прожив надзвичайне життя. У нього був блискучий інтелект, він цікавився багатьма ділянками знань, любив розмовляти на різні теми: про політику, історію, Церкву. (Також був знаменитим шахістом!). Його дотепний і теплий гумор міг звеселити кожну оказію, і з ним він залишився до кінця життя. За інших історичних умов дідусь продовжував би свою адвокатську кар'єру далі в житті.

Але своїми талантами дідо ніколи не пишався, а навпаки, був надзвичайно побожною, покірною і чутливою особою. В його серці завжди була глибока любов до Бога. Коли доля і бурхливі вітри Другої світової війни занесли діда з дружиною Марією та дітьми Уляною і Юрком з рідної України до Америки, дідо фізично працював довгими годинами, щоб утримати свою родину. Однак дідусь ніколи не забував про свою рідну Україну і про Українську Церкву. Разом з бабусею, він був активним членом та одним зі співзасновників української католицької парафії в Гемпстеді, Нью-Йорк. В 1996 році бабуся і дідо там відсвяткували 65-ту річницю свого шлюбу.

Дід любив рідну землю і природу, тому радо займався городництвом, садівництвом і майструванням. Внуки все будуть пам'ятати, як дідо майстрував нам різні забавки. Мабуть, чудовий город діда нагадував йому та цілій родині маленьку частину тої рідної землі, яку він з великим жалем мусів покинути. Нині життя діда і бабусі стоїть перед нашою родиною як чудовий приклад того, що може і повинно бути: взаємної любови і відданости в подружньому житті, любови до родини і громади, яка перевищувала любов до самого себе. У вірші Михайла Вороного є рядки:

Чи зумієш ти кохати
Щоб усе, про все забути?
Щоб усі зламати грати,
Щоб усі зірвати пути?

Можна без сумніву сказати, що для нашого дідуся відповідь на всі ці питання була „так" – він цілим своїм єством зумів якраз так любити свою рідню, свою батьківщину і, найважливіше, Бога. Прикладом свого життя він показав нам усім, що і ми можемо стреміти до тих самих висот.

Вічна і незабутня йому пам'ять!

Андрій Вовк

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в день 3 травня 2000 р., упокоївся в Бозі наш дорогий МУЖ, БАТЬКО та ДІДУСЬ

бл. п. МИКОЛА ДУХНОВСЬКИЙ

нар. 15 грудня 1920 р., в Роздучі, Турки біля Стрия, Галичина, Україна в сім'ї Василя Духновського та Катерини з дому Нестор. Працював у фабриці. З лихоліттям війни, в 1939 р. був вивезений до Австрії, де працював в Кафенберг. Одружився із Ольгою Ярмоленко. Мали двох дітей Григорія і Анну. В 1949 році виїхав до Америки і поселився в місті Нью-Гейвен, Коннектикат, де прожив до кінця свого життя.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 5 травня 2000 р. з церкви св. Арх. Михаїла в Нью Гейвені, де покійний був щирим парафіянином, а відтак на цвинтар св. Лаврентія у Вест Гейвені, Коннектикат.

Залишив в смутку:
дружину – ОЛЬГУ
сина – ГРИГОРІЯ з родиною
дочку – АННУ з родиною
8 внуків
2 правнуків
ближчу та дальшу родину в Америці і Україні.

Родина висловлює щиру подяку всім, хто прибув на похорони і тим, хто зложив грошову пожертву на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 15 березня 2000 р. на 101-му році життя упокоївся в Бозі

бл. п. МИХАЙЛО ЯНОВИЧ

Січовий стрілець.

Член головного штабу Маслосоюзу у Львові, громадський діяч, відданий з молодости українській справі. Покійний народився 30 липня 1899 р. в селі Юшковичі (теперішня Йосипівка), Бузький район на Львівщині.

Вічна йому пам'ять!

дружина – ІРЕНА ЯНОВИЧ з дому ГРИЦАК
дочка – ТЕТЯНА ЯНОВИЧ з мужем ПАВЛОМ ДУФИЛІ.

В 10-ту РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого дорогого БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п. д-ра ЮРІЯ КУШНІРА

будуть відправлені Поминальні

СЛУЖБИ БОЖІ

в церквах:

св. Михаїла – в Йонкерсі, Н.Й.;
св. Юра – в Нью-Йорку, Н.Й.;
в катедрі св. Юра у Львові, Україна;
в церкві Різдва Пречистої Богородиці, в Плотичі, Україна.

За спокій душі Покійного молитися просять ДІТИ, ВНУКИ і РОДИНА.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого найдорожчого МУЖА і ДІДУСЯ

бл. п. д-ра ЯРОСЛАВА А. ЛЯШЕВИЧА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

у п'ятницю, 11 серпня 2000 р., о год. 7:45 ранку

в церкві св. Івана Хрестителя, в Нюарку, Н.Дж.

Про молитви за спокій душі Покійного просить РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що 29 липня 2000 р. відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п. ЕМІЛІЯ ДОБЕРЧАК

нар. 1904 р. в Перемишлі.

ПАНАХИДА відбулася 2 серпня 2000 р. в похоронному заведенні Murphy Funeral Home, Arlington, VA.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ 3 серпня 2000 р. в церкві собору Святої Родини у Вашінгтоні, Д.К.

Похована на Cedar Hill Cemetery, Maryland.

Залишила в глибокому смутку:
дочок – ГАЛЮ ФУТАЛУ з чоловіком ЛЕВКОМ
– МАРТУ ТЕРЛЕЦЬКУ з чоловіком НЕСТОРОМ
внуків – БОГДАНА ФУТАЛУ з дружиною МАРТОЮ
– МИРОНА ФУТАЛУ з дружиною ТЕМ
– ІГОРЯ ТЕРЛЕЦЬКОГО з дружиною ОЛЕНКОЮ
– ТЕТЯНУ ТЕРЛЕЦЬКУ
– ЮРІЯ ТЕРЛЕЦЬКОГО
правнуків – АДРІЯНУ ФУТАЛУ
– АДРІЯНУ і ЛЯРИСУ ТЕРЛЕЦЬКИХ
племінницю – МАРТУ СТАДНИК з чоловіком СВЯТОСЛАВОМ
та ближчу і дальшу родину в Америці і в Україні.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на Собор Святої Родини у Вашінгтоні або на Фонд „Бабусі" через UNWLA Inc., 108 Second Ave., New York, NY 10003.

У ШІСТНАДЦЯТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ смерти мого найдорожчого і незабутнього МУЖА

бл. п. д-ра ІЛЛІ АНДРУСЯКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в катедрі св. Покрови в Дітройті (Савтфілд) Миш.

у неділю, 13 серпня 2000 р.

в церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.;
в церкві Успення Пресвятої Богородиці, в Люрді,
та в українській православній церкві, в Бразилії.

Про молитви за душу Покійного просить дружина МАРІЯ

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Оцісдавська 973-292-9800 #3040